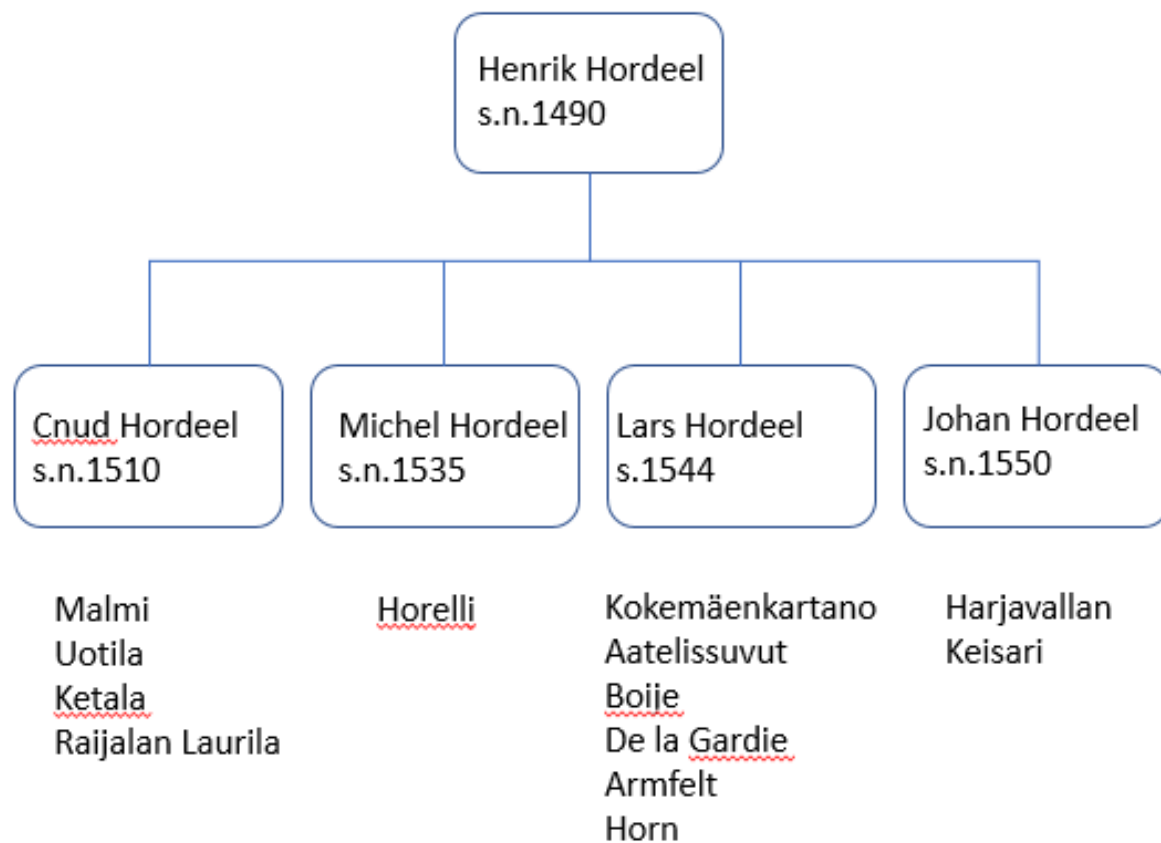

Kokemäen Ylistaron Hordeel suvun vaiheista

Pekka T. Jaatinen

Pori 23.12.2019, päivitetty 3.10.2026

Sisällys

Kokemäen Hordeelin nimismiessuvun vaiheista	3
Ylistaron Horellin ja Malmin eli Änäsin talot	3
Uotilan talo	6
Aikansa mahtitalona ollut Uotila ajautuu vaikeuksiin ja kuihtuu pois	11
Horellin talo	12
Huittisten Raijalan Laurilan talo	12
Vanha-Laurila	16
Pelto-Laurila	19
Kanttorin poika Victor Forselius, eräs aikansa rikkaimmista miehistä	20
Uusi-Laurila	22
Keisarin eli Kangasniemen talo	22
Keisarin siirtymisen pois suvusta pelasti Henric Isotalo	25
Talon nimi Keisari vaihdetaan Kangasniemeksi	28
Ketalan talo	30
Lars Hordeelin kartanot Kokemäki ja Vääksy	35
Kokemäen kartano	35
Vääksyn kartano	37
Aateloidun Lars Hordeelin jälkeläiset levittäytyvät muiden aatelisten joukkoon eri puolille Ruotsin valtakuntaa	37
Ruotsalaisista aatelistarvoista	40
Boije af Gennäs suku	41
De la Gardie suku	45
Armfelt suku	48
Horn af Kangas suku	58
Halikon Åminnen eli Joensuun kartano	58
Kreivi Arvid Bernhard Horn af Ekebyholm	60
Talonhaltijaluetteloita	63
Suvannon selvityksiä Kokemäen Ylistaron taloista	66

Tässäkin julkaisussa merkitsen **esivanhempani keltaisella pohjavärillä**. Nyt julkaisussa olevat henkilöt ovat kaikki verisukulaisiani tai heidän puolisoitaan. Merkinä siitä, että heillä on myös toinen **keskinäinen verisukulaisuus, on sininen pohjaväri**. Osa vanhimista syntymä- ja kuolinajoista on kaste- ja hautausaikoja. Aikoinaan vain ne kirjattiin. Selvyiden vuoksi olen käyttänyt lyhennettä s. merkinä syntymästä tai kasteesta ja lyhennettä k. merkinä kuolemasta tai hautauksesta.

Lähteinä olen käyttänyt kirkonkirjojen lisäksi mm. talonhaltijaluetteloita, Suomen Asutuksen Yleisluetteloa (SAY), Aateliskalentereita ja professori Seppo Suvannon eri lähteistä keräämää Satakunnan henkilöstötiedostoa 1303-1571.

Uudemmat kartat olen ottanut Kansalaisen karttapaikan sivustolta. [Karttapaikka - Maanmittauslaitos](#)

Kokemäen Hordeelin nimismiessuvun vaiheista

Hordeelin suku oli aikoinaan melkoinen mahtisuku. Seppo Suvanto toteaa, että Horellin ja Malmin talot olivat 1400- ja 1500-luvuilla Hordeelin suvulla. Hän siis puhuu kahdesta talosta. Kokemäen Ylistaron vanhemmissa SAY-merkinnöissä ei kuitenkaan esiinny talon nimenä sen paremmin Malmia kuin Horellia. Kuitenkin löytyy yksi talo, jossa isäntinä ovat Hordeelit. Eräs toinen talo, jossa ei esiinny nimeä Hordeel, on selvästi se Uotilan talo, jonka taulustossa ensimmäisenä olevan Henrik Hordeelin pojanpoika Cnud hankki omistukseensa. Cnud ja hänen jälkeläisensä liittivät sitten Uotilaan muitakin pienempiä talo. Hordeelien talojen yhteinen äyrivero oli lähes 30. Malmin talo pysyi Hordeelin suvulla vuoteen 1673 ja Horelli vuoteen 1657. Kumpikin talo vaikuttaa olleen Hordeelien jälkeen jonkin aikaa autio. Uotila oli Hordeelin suvulla 1540-1657. Kaikki nämä kolme taloa siirtyivät pois Hordeeleilta aikavälillä 1657-73. Suvun miesten elämä jatkui muualla. Esi-isäni Per Mattsson Uotila hankki omistukseensa Huittisten Raijalan Laurilan talon. Lars Hordeel aateloitiin. Hänellä ei ollut poikia, mutta hänen kolme tytärtään avioituivat aatelisten kanssa ja sitä kautta Hordeelin jälkeläisissä on kreivejäkin. Lars Hordeelin veljestä Johanista tuli Harjavallan Keisarin talon isäntä 1578. Myös Ylistaron Ketalan talo siirtyi Hordeel suvun hallintaan 1583. Kumpikin tila on säilynyt Hordeel lähtöisellä suvulla näihin päiviin asti.

Ylistaron Horellin ja Malmin eli Änäsin talot

Näillä kummallakin talolla oli varhainen yhteinen omistajasuku Hordeelit. Samat Hordeelin miehet vaikuttavat olleen samanaikaisesti sekä Horellin että Malmin isäntiä. Jos katsotaan asiaa netissä olevien talonhaltijaluetteloiden tietojen pohjalta, niin vanhimmat tiedot löytyvät Malmista. Henric Paulsson on merkitty isännäksi 1469. Hänestä löytyy asiakirjoista myös lisänimi "Seppä". Hänen poikansa Johanin kohdalla esiintyy ensimmäistä kertaa nimi Hordeel. Johan Henricsson Hordeel oli Malmin isäntä 1483-87. Miksi tällainen nimi? Tarjoan talon nimelle puhtaasti fiktiivisen selityksen. Saksan Bochumin alueella on edelleen kaupunki nimeltä Hordel. Tuliko sieltä seppäsukua Kokemäelle. Ensin muut kutsuivat heitä Sepäksi, mutta sitten suvun oma kytkenä Hordeliin vakiinnutti nimen Hordeeliksi.

Sitten ei ole pitkään aikaan käytettävissä asiakirjatietoja Malmin tai Hordeelin talosta. Henric Hordeel (ilman patronymia) on laitettu Malmin isännäksi 1540-44. Ensimmäiset merkinnät hänestä on vuodelta 1521. Seppo Suvanto käyttää termiä "seuraava sukupolvi" käydessään läpi Henriciä koskevia asiakirjamerkintöjä. Osin siksi päädyn siihen, että Henric oli Johanin poika.

Horellin ja Malmin varhaisista vaiheista on käytettävissä poikkeuksellisen paljon tietoja. Kokemäenkartanon omistaja kreivi Axel Julius De la Gardie jäljennytti 1600-luvun jälkipuoliskolla kopiokirjaansa useita Kokemäenkartanossa säilyneitä kirjeitä. Sittemmin aateloitu Lars Hordeel oli aikanaan Kokemäenkartanon ja koko sen läänin vouti ja hänellä on ollut rooli alkuperäisten asiakirjojen keräämisessä ja säilytyksessä. Hordeel ja De la Gardien suvut kytkeytyivät toisiinsa. Lars Hordeel oli Alex Juliuksen isän valtakunnan marskin Jaakko De la Gardien tietynlainen isähahmo. Juhanan ja Kaarinan tytär Sofia meni naimisiin sotapäällikkö Pontus de la Gardien kanssa. Sofia kuoli Tallinnassa synnyttäessään poikaansa Jakobia 1583. Pontus hukkuu Narvan jokeen pari vuotta myöhemmin. Jakob de la Gardie lähetettiin Vääksyyn isoäitinsä Kaarina

Hannuntyttären hoiviin. Hänestä tuli niin ikään kuuluisa sotapäällikkö, Laiska-Jaakko - yksi harvoista läntisistä kenraaleista, joka onnistui valtaamaan Moskovan.

Horellin talon isäntäluettelo alkaa jostain syystä vasta vuodesta 1634, mutta kyllä eri tietojen pohjalta samat henkilöt, jotka isännöivät Malmia, olivat myös Horellin isäntiä 1400-luvulta alkaen.

Tiedot Uotilan tai sen ajan nimellä Otilan vaiheista alkavat 1400-luvulta. Ensimmäinen tiedossa oleva isäntä 1442-55 oli Anders Michelsson. Hänestä on jäänyt runsaasti asiakirjamerkintöjä, joita voi lukea Suvannon kirjasta Knaapista populiin sivulta 208 alkaen. Lähden tässä julkaisussa seuraamaan Uotilan talon vaiheita tilanteesta, jossa talo siirtyi Cnud Henriksson Hordeelin toimesta Hordeel suvun omistukseen.

Kalmbergin kartta vuodelta 1855. Vasemmalla on Kumo Gd (Kokemäen kartano) ja oikealla Vitikkalan kartano. Ylistaro on näiden kartanoiden puolivälissä. Kartalla näkyy Horellin talo (Horoli)

Nykykartalla näkyvät Malmi, Kylä- ja Mäki-Horelli sekä Mäki-Ketala. Uotilan taloa ei enää ole. Se liitettiin 1807 Horellin taloon.

Taulu HM1

Henric Paulsson Seppä s.n. 1400

Plso Agnes Henricsdr s.n. 1410

Lapset:

1. Johan eli Jöns s.n.1440 ⇒ Taulu HM2

Henric on merkitty talonhaltijaluettelossa Malmin isännäksi 1469. Oli arvatenkin isäntä jo vuosia sitä ennen. Hän kuoli viimeistään alkuvuodesta 1469, koska Kokemäen käräjillä 12.4.1469 tuli oikeuden eteen hustrv Agnes Henricx dotter, Henric Seppäs aterleffua (leski) ja pyysi vahvistusta sille, että sin son Jøns Henricxson saa kaikki hänen ostotilansa ja koko irtaimiston hänen uskollisen ja nöyrän palveluksensa vuoksi. Luovutus vahvistettiin. Henriciä kutsuttiin siis Sepäksi. Oliko se vanha sukunimi vai lisänimen kaltainen määre hänen ammattitaitoonsa? Se, että kyse on Henric Paulssonista käy ilmi toisesta tuomiokirjamerkinnästä. Kokemäen käräjillä 1.9.1472 Jöns Hindrichssson syytti erästä Olof Jwlen nimistä miestä perättömistä puheista, että hän Juho olisikin Lauri Antinpojan (Uotilan talon) poika eikä Henrich Paulssons son. Asiaa käsiteltäessä lautakunta totesi, että sama asia oli ollut esillä Ala-Satakunnan kihlakunnantuomarin Henrik Klaunpojan johtamilla käräjillä (oli tässä virassa ainakin 1441-47, ei enää 31.1. 1449, jolloin oli Pohjois-Suomen laamanni) ja että silloin Lauri Antinpoika oli vannonut puhdistusvalan ja Henrik tuominnut Laurin ja Hans (?) Henrichssons moder syyttömiksi (huorinteosta). Olof Jwlen perui sitten puheensa, mutta sai kahdet sakot. Henrich Paulsson on Seppo Suvannon mukaan siten = Heikki seppä ja Hans (?) Henrichssons moder = Agnes Heikintytär, Heikki sepän leski ja Juho Heikinpojan äiti.

Taulu HM2

Johan Henricsson Hordeel s.n.1440

Lapset:

1. Henrik Hordeel s.n.1470 ⇒ Taulu HM3

Ensimmäisen kerran suvun Hordeel nimi esiintyy Johanin kohdalla asiakirjoissa 1473, jolloin Jöns Hårdeli oli lautamiehenä. Johan on talonhaltijalistalla merkitty isännäksi 1483-87. Päättelen hänen tulleen kuitenkin isännäksi jo isänsä kuoltua 1469. Katso edellinen teksti. Johanista eli Jönsistä löytyy merkinnät hänen toimimisestaan lautamiehenä Kokemäen käräjillä 9.9.1473 ja Kokemäen kesäkäräjillä 22.9.1483. Hän oli myös Kokemäen laamanninkäräjien 8.1.1487 yhtenä maakuntakatselmusmiehistä todistamassa Suomenkylän ja Vinnaisten välisessä riidassa Porolanmaasta. Vuoden 1569 kesäkäräjillä Filpus (tuomari) tuomitsi Jöns Henricxsonille kalastusoikeuden puoliksi Vinnaren ja Harjavalan koskissa, koska se oli ollut jo hänen vanhemmillaan.

Taulu HM3

Henrik Hordeel s.n.1470, k.x.10.1545

Henrikin puoliso ei ole tiedossa. Henrik oli Ylistaron Malmin ja Horellin talon isäntä ainakin 1540-1545. Arvatenkin jo aiemminkin, koska Heyki Hordel oli lautamiehenä 1521 ja hänen todetaan 1537 omistaneen osan Vuorioisten myllystä. Henrikistä löytyy merkintöjä maakirjoista. Veroluku oli korkea: 1540:7, 1541 8½ ja 1541 8. Näissä maakirjoissa Henrik mainitaan lenzmanina eli nimismiehenä. Kokemäen syyskäräjillä 1545 vahvistettiin syytinkisopimus, jossa isä Hendric luovutti pojalleen Hendricille irtaimen ja ostotilat. Samalla käräjillä poika yhdessä 12 valamiehen kanssa todisti näin tapahtuneen.

Taulu HM4

Henrik Henriksson Hordeel s.n.1490, k.1576

Plsot

1. N. Olofsdr Tacku s.n.1490

Lapset:

1. Cnud s.n.1510 ⇒ Taulu HMu5

2. Michel s.n.1535 ⇒ Taulu Ho5. SAY:n mukaan Matts Henricssonin jälkeen Horellin isäntä oli 1635 Henric Mickelsson ja sitten ilmeinen hänen poika Michel Henricsson Hordeel. Oletan hänen olevan saman henkilön, joka oli 1644-73 Malmin isäntä. Tietysti on voinut olla niinkin, että isäntäsuku

vaihtui ja uusi suku otti käyttöön vanhan talon omistajasuvun nimen Hordeel. Pidän tätä eri syistä epätodennäköisenä. Ensinnäkään siihen aikaan ei ollut vielä vakiintunut tapa, että uudet isännät ottivat käyttöön talon nimen käyttönimekseen. Toiseksi Hordeelin nimellä oli siihen aikaan erityinen status ja suku ei olisi varmaan hyväksynyt nimen omimista. Kolmanneksi Horellin talon äyrivero pysyi omistajan vaihdon jälkeen ennallaan ja korkeana 17 äyrinä. Vain mahtisuku olisi pystynyt talon ostamaan. Neljänneksi oletan Horellin ja Malmin isäntien olevan yksi ja sama Michel Hordeel. Niinpä Hordeel suvussa on täytynyt olla Michel niminen mies. Päätelin, että Michel Henricsson Hordeel oli syntynyt n.1590 ja isänsä Henric Michelsson n. 1570 ja hänen isä Michel n. 1535. Hän sopisi olemaan tässä taulussa olevan Henric Henricssonin poika eli vouti Lars Hordeelin velipuoli. Onko vain sattuma, että hänestä ei löydy asiakirjamerkintöjä. Vai oliko hän jotenkin mukana Kustaa Vaasan poikien keskinäisissä sotimisissa ja poissa Kokemäeltä. Vai oliko siihen aikaan vain parasta elää mahdollisimman vaivihkaa, kun ei tiedetty kuka lopulta jää niskanpäälle.

2. Brita Johansdr s.n.1510

Vih. n.1545

Lapset:

3. Lars s.1544 ⇒ **Taulu Kar5**, k.6.6.1591. Plso Kaarina Hannuntytär s.1539 Suomi, k.n.1596 Vääksy. Nousi avioliiton myötä kuningas Juhana III:n suosioon ja hänestä tuli Turun linnanvouti. Kaarinahan oli Juhanan jalkavaimo ja hänellä oli Juhanan kanssa neljä lasta. Tässäkin kyse sen ajan tyyppillisestä järjestelystä. Jalkavaimon aika oli ohi ja hänelle täytyi järjestää puoliso. Kaikki osapuolet hyötyivät.
4. Mats. Aloitti ratsupalvelun 1582
5. Klemet. Toimi kauppiana Turussa
6. Johan s.n.1550 ⇒ **Taulu Kei5**. Johanista alkoi tähän päivään asti kestänyt isännöys Harjavallan Torttilan Keisarin (Kangasniemen) talossa.

Henrikin äyrivero 1546: 8, 1554: 8½, 1559: 10, 1569: 15½ (hyvin varakas talo). Myös Henrik nuorempi oli isänsä tavoin Ylistaron (Kokemäen) nimismies ainakin vuodet 1568-69. Hän oli SAY:n mukaan Horellin isäntä 1546-1576. Sitten isännöys siirtyi pojalle Cnudille. Henrik oli kuitenkin velvollinen monen muun tavoin tekemään määrätyt päivätyöt Kokemäen kartanolle ja sai kerran sen laiminlyönnistä sakkoakin. Hän taisi olla myös kiivasluonteinen, sillä sai 1545 24 markan sakot neljästä lihashaavasta lyötyään Reko Sonnia (Sonnilan talosta). Näyttääpä Reko olleen tappelussa myös antavana osapuolena, koska hän sai puolestaan sakon yhdestä mustelmasta. Henrikin vaimosta Brita Johansdr:sta löytyy myös tuomiokirjamerkintöjä. Perinnönjakoon liittyvistä asiakirjoista voi päätellä, että Henrik oli Britan 2. mies. Ensimmäinen oli Huittisten Sampun Takun nimismies suvun 1. tiedossa oleva nimismies Cnud Takku. Kahden miehen jälkeen kertynyt omaisuus oli Britan kuoleman jälkeen tehdyssä perunkirjoituksessa hyvin mittava. Toisaalta kahdessa avioliitossa syntyneitä lapsiakin oli paljon. Britan taustaa on pohdittu Genos-lehden artikkelissa Takun nimismiessuku Huittisten Sammusta (Genos 1/2016 s.2-37). Sen mukaan Brita Johansdr oli aatelista rälssisukua, jonka vaakunassa on sama vaakuna kuin Janakkalan Monikkalan kartanossa asuneilla. Toisaalta Ala-Satakunnan tuomiokirjasta 1550-52 s.109 saa käsityksen, että Brita oli kotoisin Loimankylän Siukolta. Seppo Suvanto kuitenkin ajattelee, että Britalla oli aatelijsuuret ja avioliitto nosti varakkaan, mutta kuitenkin talonpoikaisen suvun asemaa. Genoksen artikkeli ei kerro, että myös Henrikillä oli edeltävä vaimo N.Olofsdr Tacku. Näin ainakin ajattelee Geni yhteisö. Joka tapauksessa Henrikillä oli Britaa edeltävä vaimo.

Uotilan talo

Seppo Suvanto on todennut Uotilan talon olleen aikanaan Hordeelin taloakin varakkaamman. Uotila tai kuten sitä vanhoissa asiakirjoissa nimitetään Otila oli 1500-luvulla Kokemäen keskuskylän eli Ylistaron suurin. Oliko sitten Uotilan ja Hordeelin taloilla sukuyhteyttä? Kun vertaa

1400-luvulta olevia tietoja Uotilan isännistä, ei ainakaan nimien perusteella pysty todentamaan sukuyhteyttä. Uotilan talonhaltijalistan listan kaksi vanhinta isäntää olivat Anders Michelsson 1442-55 ja Lars Andersson 1472-97. ja Malmin Henric Paulsson Sepä 1469 ja Johan Henricsson Hordeli. Sitten tulee katkos tiedoissa, mutta maakirjojen perusteella löytyy tietoja alkaen vuodesta 1540 alkaen. Isäntänä 1540-52 oli Cnud. Hänestä löytyy eri nimeämistapoja: Cnud Ylistaro, Knuth Hårdeli. Nimimuoto Cnud Ylistaro voisi viitata, että hänellä oli yhteys Ylistaron suurimman talon Uotilan aiempiin isäntiin. Toisaalta nimimuoto Hårdeli kytkee isännän Hordeelin sukuun eli viimeistään tällöin Uotilan talo kytkeytyi Hordeeleihin. Uotilan taloa ei enää Kokemäellä ole. Talo liitettiin 1807 Horelliin ja rakennukset ajan myötä häipyivät

Taulu HMU5

Cnud Henriksson Hordeel s.n.1510, k.1586 jälkeen

Lapset:

1. Thomas s.n.1530 ⇒ **Taulu HMU6**
2. Henric s.n.1540 ⇒ **Taulu Ke6**. Ylistaron Ketalan talo siirtyi SAY:n mukaan 1583 Hordeel suvun hallintaan ja pysyi suvulla talonhaltijalistan loppuun asti. 1. isäntä oli Knud Henricsson Hordeel eli on oltava myös Henric. Päädyin siihen, että hänen isän on täytynyt olla tämän taulun Cnud Henricsson Cnud oli isänsä jälkeen Horellin isäntä 1574-86. Isä Henric saavutti yli 80-vuoden iän ja pysyi isäntänä lähes kuolemaansa asti. Osin siksi Cnud hankki omistukseensa Ylistaron Uotilan talo ja oli sen isäntä 1540-1552. Uotila vaikuttaa olleen tätä ennen pitkään autiona. SAY:ssa hän on nimellä Cnud Henriksson Hordeel ja talonhaltijalistalla käytetään nimimuotoa Cnud Ylistaro. SAY:ssa ei ole Ylistaron varhaisissa vaiheissa ole kirjattu talon nimiä Hordeel/Horelli tai Uotila. Se, että käytän Hordeelin talosta muotoa Horelli, johtuu siitä, että talosta alettiin myöhemmin käyttää nimeä Horelli. Horellin vanhimmat isännät käyttivät nimimuotoa Hordeel ja syytä sille olen jo aiemmassa tekstikohdassa pohtinut. Knud oli lautamies ainakin 1545. Uotila oli Ylistaron varakkaampia taloja, jonka veroluku kasvoi maakauppojen myötä 1500-luvulla 10 äyristä yli 13 äyriin. Talo menestyi aikana, jolloin monet talot olivat vaikeuksissa ja kilpaili Pappilan kanssa Kokemäen varakkaimman talon asemasta. Cnudista eteenpäin sain paljon tietoa Ulla Koskisen ja Virpi Nissilän artikkelista ”Kokemäen Ylistaron Uotila. Mitä tuomiokirjat voivat kertoa talonpoikaissuvuista 1500- ja 1600-luvuilla” (Genos 2005, nro 4, ss.147-161).

vaurastumiseen meni joskus yli luvallisuuden, sillä sai 1565 sakot muiden peltojen valtaamisesta. Toimi myös lautamiehenä 1564-71 yhteensä 10 kertaa. Genoksen artikkelin mukaan Thomas kuoli vuodenvaihteen 1586/87 tienoilla vaikka hänen nimi esiintyy maakirjoissa vielä vuonna 1594 1571 hopeaverossa omaisuus oli rahaa 80 markkaa, 40 nautayksikköä ym. Puumerkki 5-sakarainen tähti

Taulu HMU7

Henric Thomasson s.n.1550

Lapset:

1. **Matts s.n.1580** ⇒ **Taulu HMU8**
2. Carin s.n.1600, k.1659 (siihen asti merkintöjä SAY:ssa) Tuomiokirjamerkintöjä vuosilta 1635 ja 1640. Vuoden 1635 käräjillä Carin oli yhdessä miehensä Henric Anderssonin kanssa. Carin todettiin olevan Uotilan isännän Matts Henricsonin sisar. Plso Henrik Andersson oli Kokemäen Huivoon Juuselan isäntä 1636-51. Heillä oli ainakin kaksi lasta Brita ja Matts. Ensin Britan mies Sigfrid Henricsson oli Juuselan kotivävyisäntä 1652-55 ja hänen jälkeen Matts Henricsson Juusela 1656-59, plso Brita. Sitten talo oli vajaan vuoden autio ja sen jälkeen taloon tuli uusi suku
3. Agata s.n. 1600. Suomen Asutuksen Yleisluettelossa Agata on Kokemäen Vitikkalan talon Erik Mattson puoliso 1634-35. Sitten jo 1637 Erikin vaimona oli Brita. Agatan ja Eerikin avioliitto on solmittu ennen vuotta 1620, koska vuoden 1620 käräjillä esiintyy Acka Hinrichsdr Vitikkalasta. SAY:ssa Erik on todettu isännäksi (bond), mutta talo oli kyllä Baranoff sotilassuvun pitkäaikaisessa omistuksessa. Agatalla ja Erikillä oli ainakin neljä poikaa: Simon (SAY:ssa 1637-38), Jöran (SAY:ssa 1638), Nils (SAY:ssa 1639) ja Jöns (SAY:ssa 1642-43), plso Agnes
4. Per s.n.1600. Esiintyy vain kerran yhdessä ja osittain tuhoutuneessa tuomiokirjamerkinnässä. Siinä todetaan hänen muuttaneen Ruotsiin ja arveltiin hänen kuolleen siellä ilman perillistä Henric oli Hordeelin ja Uotilan isäntä 1590-1604. Hänen aikana veroluku oli tasoa 13 äyriä. Talosta tehtiin ratsupalvelua ainakin 1592-94. Vuoden 1590 rästiluettelossa Henric todetaan hyvin varakkaaksi. Puolison oletetaan tulleen Kokemäen Sonnilan talosta. Erään tuomiokirjamerkinnän mukaan Henric vaihtoi 22 muun pitäjäläisen tavoin eräässä saarella olevat niittynsä erämaihin Vääksyn kartanon isännän Lars Henriksson Hordeelin kanssa. Henrik joutui 1600-luvun alussa myös murhaepäilyyn kohteeksi. Tämä johtui siitä, että Henrik oli vuonna 1593 birgitanpäivän aikoihin lyönyt Tulkkilan Matti Tuomaanpoikaa kannulla päähän ja neljä viikkoa myöhemmin Matti kuoli. Matti kuitenkin vielä kuolinvuoteellaan todisti, ettei Henric ole syyppä hänen kuolemaan. Asia kirjattiin kärjäpöytäkirjaan vuonna 1601. Vielä kaksi vuotta myöhemmin Jaakko Olavinpoika Meinikkalasta syytti Henriciä murhasta. Jaakko tuomittiin kunnianloukkauksesta sakkoihin.

Taulu HMU8

Matts Henricsson s.n.1570, k. juhannuksena 1639

Plso Dordi (Dorotea) Mårtensdr s.n.1575

Lapset:

1. Olov. Olov oli vanhin poika, mutta hänestä ei koskaan tullut Uotilan isäntää. Hänestä tiedetään vain vähän, mutta hän vaikuttaa levottomalta persoonalta. Tuomiokirjamerkintöjen mukaan hän syöllistyi erilaisiin pahantekoihin. Keväällä 1629 hänet tuomittiin 40 markan sakkoihin neidonloukkauksesta ylistarolaisen Maisa Tuomaantytären kanssa. Tämä tarkoitti sellaista salavuoteutta, johon liittyi avioliittolupauksen rikkominen. Vuoden 1634 käräjillä selviää, että hänellä oli avioton lapsi (joka taisi liittyä edellä mainittuun), joka asui isänsä Mattsin luona. Olov oli tällöin jo kuollut. Eräässä vuoden 1638 perinnönjaossa Olovia ei enää mainita, mutta kylläkin hänen poika Henrik, joka oli oikeutettu perimään puolet siitä mitä hänen setänsä Per. Henrik oli Uotilan isäntä 1654-77 eli sen jälkeen, kun Per oli siirtynyt Laurilan isännäksi Huittisiin

2. **Per s.n.1595 ⇒Taulu UoLa9**

3. Henrik. Henrik oli sokea. On mainittu SAY:ssa vain 1637. Tuomiokirjamerkintöjä löytyy muutama. 1633 Kokemäen käräjillä on ”Heikki Matinpoika Ylistarosta, sokea renki”, joka tuomittiin neidonloukkauksesta 40 markan sakkoon ja kirkonrangaistukseen. Seurauksena oli lapsen syntyminen. Yhdeksän vuotta myöhemmin Henrik tuomittiin sakkoihin salavuoteudesta samaisen Maisa Klementintyttären kanssa. Isä Matts lupasi 1638 Henrikille perintöä 10 taalaria rahaa, kaksi härkää, kaksi lehmää, kaksi tynnyriä ruista ja kaksi tynnyriä ohraa todeten: ”siihen tyytyköön perintöosanaan kiinteästä ja irtaimesta”.
4. Escil (Esko) Katila s.n.1615, k.1673 Katila, Harola, Kiukainen. Plsot Brita Bengtsdr Bagge k.n.1636 Ulvila ja Walborg Ericssdr Maantila s.n.1620 Panelia, k.14.10.1700 Katila, Kiukainen. Katilan talo oli autioitunut ja isä Matts anoi Euran käräjillä 21.5.1633 autioituneen talon viljelyyn ottoa pojalleen Eskolle. Anomus meni läpi ja Esko oli Katilan isäntä vuoteen 1667 asti. Katilaa oli ennen autioitumista viljellyt vaimon Britan isän veli. Esko mainitaan myös nimismiehenä. Hänessäkin oli suvun kuumaverisyyttä, sillä hän oli juopottelun aikana riitautunut silloisen nimismiehen kanssa ja lyönyt häntä puukolla käteen. Eskon poika Matts kuoli pudottuaan humalassa hevosen selästä ja jouduttuaan ilmeisesti hevosen tallomaksi.
5. Matts. Suomen Asutuksen Yleisluettelossa Matts mainitaan Uotilan talossa 1634-37. Sitten hänen todetaan asuvan Lapin kunnassa. Voidaan päätellä hänen olevan se Matts, joka meni kotivävyksi ja Anna Matintyttären puolisoksi Lapin Eskilään 1638. Matts oli Eskilän isäntä 1638-73. Eskilä liitettiin saman kylän Vahalaan 1674 ja Matts oli välillä autiona ollen Vahalan isäntä 1674-1801. Vahala siirtyi hänen poikansa Michelin jälkeen eri suvulle.
6. Lisa. Plso Sigfrid Henriksson Sukkala. Sigfrid oli nimismies ja sukunsa viides Lapin Sukkalan ratsutilan isäntä 1635-68. Heidät vihittiin noin 1636, koska Lisa mainitaan Sukkalassa 1. kerran 1637. Vuonna 1656 Sigfrid vaimoksi tuli Martta eli Lisa oli kuollut. Tila siirtyi eri suvulle 1691.
- Matts oli viimeinen isältä pojalta periytyneessä ketjussa, joka isännöi samanaikaisesti ainakin Horellia ja Uotilaa. Uotilan isäntä hän oli 1605-35. Isännöys Horellin talossa päättyi vuotta aikaisemmin. 1635 SAY:ssa isännäksi on merkitty Henric Mickelsson ja vuodesta 1639 alkaen Michel Henricsson Hordeel. Iso-livarin talonhaltijaluettelossa Michelin nimenä on Michel Henricsson Hordeel ja pojaksi merkitty Henric Michelsson Hordeel on laitettu isännäksi 1635-57. Olen jo aiemmin pohtinut ja pohdin kohta uudelleen, oliko Michel Henricsson Hordeel sukua aiemmille Hordeeleille. Malmin talon selvästi viimeinen Hordeel suvun isäntä oli (1574-86) Cnud Henricsson Hordeel. Sitten isännäksi 1600- on merkitty Matts Henricsson Hordeel. Hän oli joko tässä mainittu Matts tai sitten häntä kutsuttiin talon aiemman omistajasuvun mukaisesti. Genos lehden artikkelissa kallistutaan jälkimmäiselle kannalle. Asialla ei ole erityistä merkitystä, koska Malmi siirtyi pois Hordeel suvulta viimeistään 1688
- Matts oli myös Kokemäen nimismies. Tästä huolimatta hän sekaantui 1622 käräjillä käytyyn metakkaan. Hän oli estänyt Yrjö Sipinpoikaa Löyttylästä esittämästä laillista syytettä ja sai tästä suuren 40 markan sakon. Lisäksi hän oli vetänyt esille puukon ja ajanut takaa voudin edustajaa. Kuumaverinen mies siis. Toisaalta hän omasi siihen aikaan harvinaisen kirjoitustaidon ja hänellä oli myös oma sinetti. Hän oli palvellut myös ratsumiehenä ja oli 1602 hankkinut omistukseensa puolet Ruotsilan kylästä. Puoliso Dordi oli kuollut, kun talossa pidettiin perinnönjako 15.12.1643. Mattsin kuoleman jälkeen lähti liikkeelle huhu, jonka mukaan Per olisi tappanut isänsä. Hänet vapautettiin epäilyksistä, mutta kärjäkäsittelyn seurauksena tiedetään tarkkaan, miten Matts kuoli. Perin mukaan isä oli ollut sairas kahdeksan päivää. Hän oli mennyt juhannuksen aikaan 1639 ulos ja mennyt pitkäkseen pirtin edustalla olleen tukin päälle, josta hänet myöhemmin löydettiin kuolleena. Käräjillä kuultiin muita Mattsin lapsia ja useita naapureita, jotka kertoivat, ettei Per ollut koskaan isänsä kanssa epäsovussa. Talohan oli lisäksi siirtynyt Perin isännyyteen.

Horellin talo

Hordeelin suku isännöi ainakin 200 vuotta Malmin talon lisäksi Horellin taloa. Suhteellisen varmasti pystytään osoittamaan talon siirtymisestä isältä pojalle asti vuoteen 1634 asti. Sitten SAY:ssa on 1635 merkitty isännäksi Henric Michelsson ja pian häneen jälkeen vuodesta 1639 Michel Henricsson Hordeel. Kuten olen aiemmin pohtinut voi olla, että uudet isännät ottivat käyttöön nimen Hordeel aiempien isäntien mukaan ilman sukuyhteyttä. Pidän tätä eri syistä epätodennäköisenä. Ensinnäkään siihen aikaan ei ollut vielä vakiintunut tapa, että uudet isännät ottivat käyttöön talon nimen käyttönimekseen. Toiseksi Hordeelin nimellä oli siihen aikaan erityinen status ja suku ei olisi varmaan hyväksynyt nimen omimista. Kolmanneksi Horellin talon äyrivero pysyi omistajan vaihdon jälkeen ennallaan ja korkeana 17 äyrinä. Vain mahtisuku olisi pystynyt talon ostamaan. Neljänneksi oletan Horellin ja Malmin isäntien olevan yksi ja sama Michel Hordeel. Niinpä Hordeel suvussa on täytynyt olla Michel niminen mies. Päätelin, että Michel Henricsson Hordeel oli syntynyt n.1590 ja isänsä Henric Michelsson n. 1570 ja hänen isä Michel n. 1535. Hän sopisi taulussa HM4 olevan Henric Henricssonin poika eli vouti Lars Hordeelin velipuoli. Laitoin hänet siksi kyseiseen tauluun. Onko vain sattuma, että hänestä ei löydy asiakirjamerkintöjä. Vai oliko hän jotenkin mukana Kustaa Vaasan poikien keskinäisissä sotimisissa ja poissa Kokemäeltä. Vai oliko siihen aikaan vain parasta elää mahdollisimman vaivihkaa, kun ei tiedetty kuka lopulta jää niskanpäälle.

Taulu Ho5

Michel Henricsson Hordeel s.n.1535

Taulu Ho6

Henric Michelsson Hordeel s.n.1570

Henric on merkitty SAY:ssa Horellin isännäksi 1635

Taulu Ho7

Michel Henricsson Hordeel s.n.1570

Plso Brita

Michel on SAY:ssa merkitty isännäksi vuodesta 1639 ja netin tilanhaltijaluettelossa vuodesta 1634 alkaen. Michel saattoi olla myös Malmin isäntä eli se Michel Hordeel, joka oli merkitty isännäksi 1644-73. Hänen jälkeen Malmi siirtyi pois Hordeelin suvulta. Talo vaikuttaa ollen hetken autio, mutta 1688-91 isäntänä oli Kokemäen alueella karttojakin laatinut maanmittari Olof Mört. Horellin taloon liitettiin 1807 Uotila ja ymmärtääkseni Uotilan talo käytännössäkin sulautettiin Horelliin ja rakennukset ajan myötä purettiin

Taulu Ho8

Henric Michelsson Hordeel s.n.1570

Plsot

1. Walborg

2. Margareta

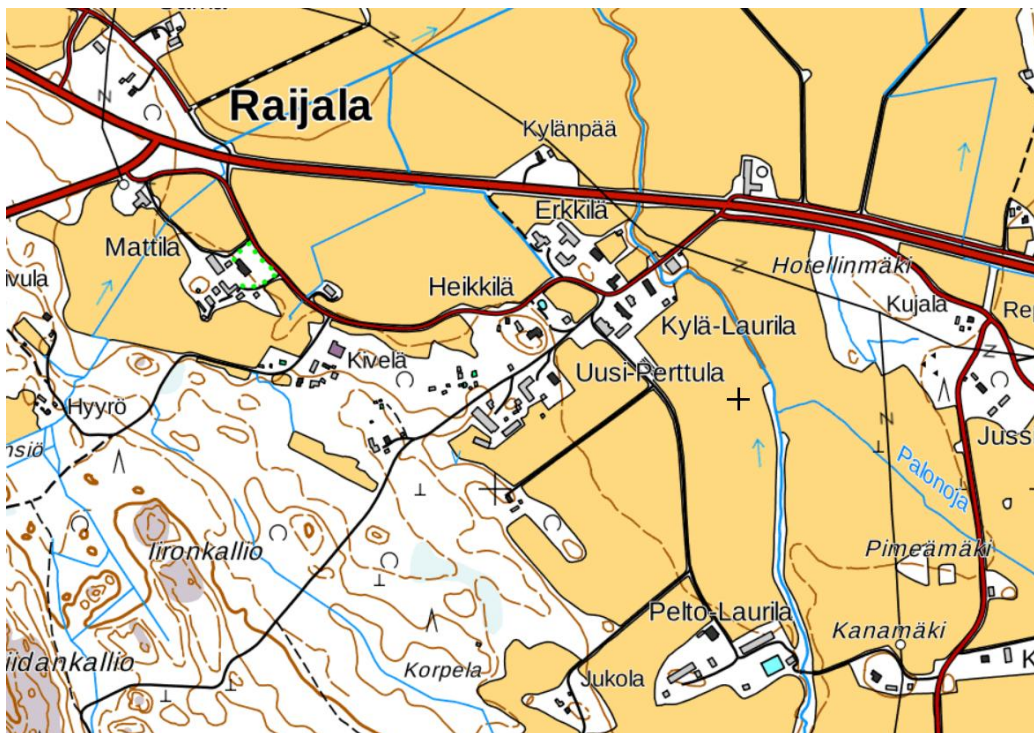
Henric oli Horellin isäntä 1635-57. Sitten tämänkin Hordeeliin tila vaikuttaa autioituneen ja seuraava isäntätieto on vuosilta 1686-1704, jolloin isäntänä oli Henric Ericsson. Sitten isäntänä 1709-38 oli poika Jacob Henricsson Horelli. Oletan kuitenkin, että isäntäsuku vaihtui kuin isännäksi tuli Henric Ericsson ja lopetan siksi Horellin talon vaiheiden seuraamisen.

Huittisten Raijalan Laurilan talo

Huittisissa oli aikanaan kolme Laurilan kantataloa. Nyt seuraan Raijalan Laurilan talon vaihteita. Kaksi muuta Laurilaa olivat Sammussa ja Sorvolassa. Raijalan Laurila lohkottiin 1811 kolmelle

pojalle Vanha- eli Kylä-Laurilaksi, Uusi-Laurilaksi ja Pelto-Laurilaksi. Uusi-Laurila liitettiin 1856 Vanha-Laurilaan

Laurilan talonhaltijaluettelo alkaa vuodesta 1540. Se ja siitä lohkotut tilat toimivat ratsutilana 1649-1802. Aluksi Laurilan omistajasuvut vaihtuivat. Huittisten nimismies Thomas Mattsson Takku omisti Laurilan 1650-54. Esi-isäni Per Uotila osti Takulta tilan 1654. Vanha- eli Kylä-Laurila pysyi hänen jälkeläisillään ainakin talonhaltijaluettelon loppuun 1946 asti. Pelto-Laurila siirtyi pois suvulta 1872. Jotta selvitys ei laajene liikaa, seuraan esi-isäni Per Laurilan (Uotilan) jälkeläisten vaihteita vain siltä osin miten he olivat Laurilan talojen talonhaltijoita.

Raijalan karttaa, jossa näkyvät Kylä- ja Pelto-Laurila

Taulu UoLa9

Per Mattsson Laurila (Uotila) s.n.1595, k.1.11.1685 Laurila, Raijala, Laurila
Plsot

1. Caisa Johansdr Klaavola s.n.1605 Nanhia, Huittinen, k.n.1656

Lapset

1. Paul s.n.1630 Uotila ⇒ Taulu La10

2. Jöran (Yrjö). Sai perunkirjoituksessa 22.2.1686 90 kuparitaalaria
3. Simon (Simo) Sai perunkirjoituksessa 22.2.1686 90 kuparitaalaria, mutta ei anomaansa avustusta hääkustannuksiin. Lienee se Simon Persson Laurila, joka oli 1678-97 Huittisten Korkiakoskin Knihtin isäntä ja kuoli 24.10.1697. Plso oli Margareta Larsdr, k.5.9.1697
4. Elisabeth (Lisa) Sai perunkirjoituksessa 22.2.1686 3 hopeataalaria. Eräässä kärjäpöytäkirja Lisa todetaan olevan Maurialasta. Maurialan talonhaltijaluettelosta häntä ei löydy. Käräjillä 1680 tuomittiin kuolemaan (katso alemmaa), mutta säästyi siltä, koska oli elossa 1686.
5. Maria. Sai perunkirjoituksessa 22.2.1686 4 hopeataalaria

2. Agneta Mattsdr, Perin vaimo vuodesta 1658 lähtien, k.28.1.1694. Perin kuoltua perinnönjaossa Agnetalle luvattiin talon puolesta elatukseksi 2 tynnyriä viljaa, siivu läskiä ja talon lehmä lypsettäväksi. Paul lupasi myös hänelle kunnialliset hautajaiset

Per oli Uotilan isäntä 1637-54 ja todetaan myös kestikievarinpitäjäksi 1652-54. Sitten hän muutti Huittisiin, josta osti Raijalan Laurilan talon ja oli siellä isäntä 1654-80. Kauppahinta oli suuri, 900 kuparitaalaria.

Myyjä oli nimismies Tuomas Takku. Vasta keväällä 1658 Per oli saanut maksettua koko kauppasumman.

Per oli jatkuvasti käräjillä. Esi-isäni Per oli suvun muiden miesten tavoin kuumaverinen. Huittisten nimismies Matts Nilsson tuli 1657 vaatimaan Laurilasta hevosta kyytimatkoihin. Nimismiehen kertoman mukaan Per oli haluton luovuttamaan hevosta ja oli teljennyt häneen talliin. Asia meni käräjille. Per oli pelastunut keksimällä kertoa, että hänen pieni poika oli laittanut tallin oven hakaan huomaamatta, että nimismies oli sisällä. Oikeus tyytyi muistuttamaan pitäjän asukkaita kuulaisuuteen nimismiestä kohtaan, kun hän liikkuu kruunun asioilla.

Äitipuolen Agnesin ja lasten välit olivat huonot. Paul kertoi käräjillä 1678, että äitipuoli oli suuri tuhleri ja käytti talon viljaa ja muuta tavaraa oluen, paloviinan ja tupakan hankkimiseen tavalla, joka uhkasi taloa perikadolla. Paul kertoi vielä, että yli 80-vuotias isä hyökkäsi usein vaimonsa kanssa juovuksissa ollessaan iskuin ja lyönnein talon palvelusväen kimppuun, kun nämä tulivat työstä ruokaa pyytämään. Isällä ja äitipuolella ei ollut juurikaan sanottavaa puolustukseen. Talon irtain omaisuus määrättiin inventoitavaksi. Kahden vuoden päässä tästä tytärpuoli Lisa oli juovuksissa lyönyt Agneksen korvaan verinaarmun. Osapuolet olivat jo sopineet asian ja äitipuoli rukoili tyttärensä puolesta oikeuden edessä. Lautamiesten mukaan molemmat olivat hyvin riitaisia ihmisiä ja jollei Lisaa nyt rangaistaisi, sama meno jatkuisi tulevaisuudessakin. He olivat riidelleet monesti ennenkin. Oikeus päätti, että koska Lisa ei ollut Jumalan kymmenen käskyn mukaisesti kunnioittanut Agnesta, joka oli äidin sijalla, hänet tuomitaan kuolemaan. Olipa rankka tuomio!! Asia alistettiin kuitenkin hovioikeuden ratkaistavaksi eikä sen lopputulosta tiedetä. Kuitenkin isänsä kuoleman jälkeen tehdyssä perunkirjoituksessa Lisa sai 3 hopeataalaria eli oli elossa. Taisi käräjätuomari tietää, että hovioikeus lieventää tuomion ja päätti turvautua järeään pelotteeseen.

Taulu La10 = Taulu Väylä 4 kirjassa Kokemäen sukujani

Paul Persson Laurila s.n.1630 Uotila, Kokemäki, k.24.8.1697 Laurila, Raijala, Huittinen

Plso Sofia Jöransdr Lempainen s.n.1635 Kokemäki, k.8.11.1695

Lapset (Laurila)

1. Brita s.1656, k.5.4.1723 Jaakola, Loimankylä, Huittinen. Plso Thomas Thomasson Jaakola s.n.1650 Huittinen

2. Anders s.1663 ⇒ **Taulu La11**

3. Eric s.1671, k.1737 Tala, Talala, Kiikka. Plso Margareta Henricsdr Hossa s.1682 Keikyä

4. Matts SAY:ssa 1683-93

Paul oli Laurilan isäntä 1680-89. Hänen jälkeen isäntänä oli poika Anders 1690-1718. Sofian vanhemmat olivat Jöran Grellsson s.n.1600 ja Anna s.n.1610. Annan vanhemmat puolestaan olivat Mats Christoffersson Lempainen s.n.1570 ja Cecilia s.n.1570. Lempainen (esiintyy myös muodossa Lempainen) oli Kokemäellä ollut vääpelin puustelli, jonka ensimmäinen isäntä (1631-65) talonhaltijaluettelon mukaan Jöran oli. Jöran taisi siis olla sotaväen vääpeli. Tästä eteenpäin ei esivanhempiani löydy Laurilasta, etäserkkuja toki. Esiäiti Brita avioitui Huittisten Loimankylän Jaakolaan. Hänen jälkeläisten, joiden joukossa on useita esivanhempiani, vaiheita pystyy seuraamaan julkaisustani "Äitini Saara Viljalan varhaiset esivanhemmat".

Taulu La11

Anders Paulsson Laurila s.1663, k.16.3.1718

Plso Margareta Thomasdr Hurri s.1663 Huittinen, k.19.12.1742
Vih.21.9.1685

Lapset:

1. Matts s.4.8.1690 ⇒ **Taulu La12**
2. Margareta s.5.2.1696, k.25.2.1743 Pouru, Punkalaidun. **Plsot 1. Bertil Jacobsson Pouru** s.1681 Punkalaidun, k.5.6.1723 Punkalaidun. Vih.7.6.1719. Bertil oli Punkalaitumen Sarkkila Pourun isäntä 1721-23, **2. Anders Jöransson Kukonharja** s.14.11.1702, k.16.5.1761. Vih.19.5.1725. Anders oli Pourun isäntä 1725-43. Sitten isännys siirtyi Bertilin tyttären Marian miehelle, kotivävyllä Eric Christersson Laurilalle s.17.5.1709 Sampu, Huittinen. **Taulu Pouru 5 kirjassa Johanna Wahlroosin sukujuuret**
3. Jacob s.1706, k.29.12.1792 Filppula, Tammiainen, Alastaro. Plso Wallborg Mattsr Filppula s.1722, k.7.7.1785. Jacob meni kotivävyksi Alastaron Tammiaisen Filppulaan.

Anders oli Laurilan isäntä 1690-1718. Vaimon Margaretan juuret ovat Korkiakosken Hurrin talossa.

Taulu La12

Matts Andersson Laurila s.4.8.1690, k.20.7.1760

Plso Maria Thomasdr Isotalo s.x.2.1708 Alastaro, k.23.7.1764

Vih. 3.4.1726

Lapset:

1. Maria s.31.1.1728, k.8.3.1800 Huittinen. Plso Eric Thomasson Heikkilä s.7.1.1716 Heikkilä, Mommola, Huittinen, k.11.4.1760 Heikkilä, Mommola, Huittinen. Eric oli myös etäserkkuni (3c6r).
2. Margareta s.31.1.1734, k.7.8.1808 Eura. Plso Michel Michelsson Knuutila s.24.3.1727 Knuutila, Kölynpolvi, Kiukainen, k.29.10.1766 Kiukainen. Michel oli Kiukaisten Knuutilan ratsutilan isäntä. Talonhaltijalistaan ei ole viety isännysaika
3. Henric s.4.6.1739 ⇒ **Taulu La13**
4. Walborg s.12.3.1742, k.5.4.1809 Huittinen. Plso Jacob Mattsson Martinantti s.3.7.1746 Huittinen, k.12.3.1809 Huittinen. Myös Jacob on etäserkkuni (6c6r). Jacob oli Huittisten Mommolan Martinantin isäntä 1769-1809. Sen jälkeen talo lohkottiin ja myöhemmin uudelleen yhdistettiin. Talo pysyi suvulla ainakin talonhaltijalistan loppuun 1922 asti

Matts oli Laurilan isäntä 1722-60

Taulu La13

Henric Mattsson Laurila s.4.6.1739, k.22.3.1811

Plso Anna Jöransdr Perttula s.27.10.1740 Rajala, Huittinen, k.29.5.1821

Vih. 19.6.1763

Lapset:

1. Anders s.22.10.1764 ⇒ **Taulu V-La14**
2. Carin s.1766
3. Eric s.17.4.1768 ⇒ **Taulu P-La14**
4. Johan s.30.3.1772 ⇒ **Taulu U-La14**
5. Jöran s.21.3.1774, k.23.8.1824 Loimaa. Kun kolme isoveljeä saivat omat lohkotut tilat, niin Jöran koulutettiin papiksi. Pappina käytti nimeä Jöran Laurell. Opiskeli ensin Turussa ylioppilaaksi 12.12.1793. Vihittiin papiksi Turun hiippakunnassa 21.12.1799. Toimii viimeksi Loimaan kirkkoherrana. Rovastin arvo 1820. Plso Hedvig Johanna Eriksdr Gyllensten s.1791, k.1831.
6. Bertel s.19.8.1778, k.28.4.1840. Jöranin tavoin myös Bertel koulutettiin. Hänestä tuli juristi. Ylioppilas Turussa 19.6.1795 nimellä Bartholomaeus Laurell Satacundensis. Tuomarintutkinto 15.12.1802. Nimitettiin kamaritoimikunnan kamariviskaaliksi 1814, erosi tehtävästä 1820. Naimaton Henric oli Laurilan isäntä 1761-1811. Hänen jälkeen Laurilan ratsutila 1½ lohkotiin talon pojille. Esikoinen Anders sai Vanha-Laurilan (3/4), Eric Pelto-Laurilan (3/8) ja Johan Uusi-Laurilan (3/8). Kaikki tilat jatkoivat

ratsutiloina. Uusi-Laurila pysyi suvulla vain yhden sukupolven ajan, mutta yhdistettiin sitten Vanha-Laurilaan. Vanha-Laurila pysyi suvulla ainakin vuoteen 1946. Pelto-Laurila siirtyi pois suvulta 1871.

Vanha-Laurila

Taulu V-La14

Anders Henricsson Vanha-Laurila s.22.10.1764, k.3.10.1847

Plso Lisa Johansdr Anttila s.19.6.1774 Kiukainen, k.11.11.1831, riutuminen
Vih. 31.5.1796

Lapset:

1. Gustaf s.26.7.1797 ⇒ **Taulu V-La15**
2. Fredrik s.3.5.1801, k.3.6.1838 Ojala, Eurakoski, Kiukainen. Plso Anna Catharina Mattsdr Anttila s.15.8.1800 Anttila, Kiukainen, k.24.8.1840 Eurakoski, Kiukainen. Vih.8.7.1828. Fredric oli Kiukaisten Eurakosken Ojalan isäntä arviolta 1828-40.
3. Anders s.24.7.1812, k.25.7.1812
Anders oli lohkotun Vanha-Laurilan 1. isäntä 1811-29

Taulu V-La15

Gustaf Andersson Vanha-Laurila s.26.7.1797, k.24.11.1831, nervfeber

Plso Anna Christina Henricsdr Linteri s.14.7.1809 Kokemäki, k.28.10.1831, rötfeber
Vih.17.6.1828

Lapset:

1. Christina Lovisa s.18.4.1829, k.16.9.1879 Linturi, Kokemäki. Plso Fredric Balzarsson Huru. s.22.2.1834 Huru, Harola, Kokemäki, k.3.9.1862 Linturi Kokemäki
2. Johan Gustaf s.13.10.1830 ⇒ **Taulu V-La16**
Gustaf oli Vanha-Laurilan isäntä 1829-31. Gustaf, äiti Lisa ja vaimo Anna kuolivat vajaan kuukauden sisällä. Anna kuolinsyöksi on kirjattu rötfeber (punatauti) ja Gustafin nervfeber (usein lavantaudin aikaansaama). Lisan kuolinsyöksi on merkitty tvinsot eli riutuminen. Voinee kuitenkin olettaa, että sama suolistomikrobi aiheutti kaikkien kuoleman. Lisalla oli ehkä peruskuntoa heikentävä keuhkotauti, jolle suolistoinfektio oli viimeinen niitti. Johan jäi isoisänsä hoteisiin ja otti aikanaan Vanha-Laurilan isännyyden. Isäntäluettelossa on kuitenkin katkos 20 vuoden ajalta. Tila oli tiettävästi tällöin vuokralla. RK:ssa 1839-1845 s.125 todetaan Christinan olevan isoäitinsä (Regina Henricsdr Linteri o.s. Mäki-Setälä s.16.8.1784 Kokemäki, k.10.3.1862 Linteri, Kokemäki) luona Kokemäen Paistilassa ja saaneen rippikoulun päästötodistuksen. Linterin RK:ssa Christinan todetaan siirtyneen sinne Huittisista 1844. Linterin RK:ssa 1855-61 s.135 todetaan Christinan avioituneen 13.6.1854. Plso oli Linturiin tavallaan kotivävyksi tullut Fredric Balzarsson Huru. s.22.2.1834 Kokemäki.

Taulu V-La16 = Taulu U-La14

Johan Gustaf Gustafsson Vanha-Laurila s.13.10.1830, k.4.6.1867, polttotauti

Plso Maria Lovisa Johansdr Uusi-Laurila (Kuusinainen) s.2.7.1837 Kokemäki, k.20.6.1869, lapsivuode

Vih.3.11.1853. Johanin isoisä Anders ja Marian isä Johan olivat veljeksiä

Lapset:

1. Johan Gustaf s.29.6.1854 ⇒ **Taulu V-La17**
2. Frans Fredrik s.14.11.1855. **Plsot 1. Matilda Mooseksentytär Manner** s.2.5.1842 Kuru, k.19.6.1910 Lammin torppa. Vih.31.7.1884. **2. Fanny Gunilla Kangasharju** s.18.3.1884 Kokemäki. Vih.6.8.1911. Fannylla oli avioton poika Frans Antero s.28.12.1909 Kokemäki. Yhteisiä lapsia olivat: 1. Elli s.3.7.1915 ja 2. Eeva Gunilla s.22.6.1920, k.1.4.1937. Lisäksi perheessä eli kasvattina Svante Aleksanteri Kustaanpoika Salminen s.2.5.1886 Kuru. Frans oli Vanha-Laurilan Lammen torpan torppari (RK 1884-93 II s.1066)

3. Maria Lovisa s.2.4.1857, k.7.3.1929 Laati, Matkusjoki, Vampula. Plso Gustaf Aleksander Johansson Laati (Grönfors eli Närvä) s.26.3.1842 Anola, Nakkila, k.2.5.1925 Laati, Matkusjoki, Vampula. Gustaf oli Vampulan Matkusjoen Laatin isäntä 1908-14. Seuraava Laatin isäntä oli poika Väinö Antero Vettenranta s.25.11.1888 Harjavalta, sielläkin perhe jossain vaiheessa asui. Sukunimi puolestaan johtuu siitä, että nuorimmat lapset ottivat käyttöön sukunimen Vettenranta. Väinön isosisko Fanny Aleksandra syntyi 15.1.1883 Harjavallan Vinnarin Närvässä, joten sielläkin perhe ehti elää. Fanny avioitui Huittisiin Loiman Vanha-Perttulan talon. Mies oli Kalle Oskari Vanha-Perttula s.22.10.1867, isäntä 1898-45. Heidän poika Veikko Eero Oskari s.14.3.1918 (k.14.3.2000) avioitui 4. polven serkkuni Marja Annikki Paalan (s.15.6.1926) kanssa.
4. Isak Ferninand Gustafsson (Vanha-Laurila) s.7.3.1864, k.26.6.1932 Vampula. RK 1894-1903 II s.1456: Oikea silmä sokea. Vih.16.6.1896. Vampulaan 30.11.1898 Isakin hankittua omistukseensa Närälän Närän tilan, jonka isäntä oli 1898-1928. Plsot 1. **Maria Josefiina Fredrikantytär** s.28.3.1861 Huittinen, k.1.7.1902 Vampula. Tytär Martta Maria s.7.9.1897, 2. **Aina Wilhelmina Adamsdr Leppälä** s.6.5.1879 Vampula, k.11.2.1955 Vampula
5. Kaarle Wihtori s.8.6.1867, k.14.12.1916. Plso Venla Aleksandra s.30.11.1871, k.12.9.1954. RK 1884-93 II s.1060 "Turku" (Muutti Turkuun 22.11.1889). Laurilan suvussa kulkee perimätieto, että Kaarle olisi kuollut 14.12.1916 panssarilaiva Potemkinin kapinan yhteydessä. Hän saattoi siis olla merisotilas. Johanin aikana Vanha-Laurila (3/8) ja Uusi-Laurila (3/8) yhdistettiin. Vaimo tuli Uusi-Laurilasta, jonka viimeinen isäntä Johan Kuusinainen oli hänen isänsä. Seurauksena syntyi $\frac{3}{4}$ manttaalin Vanha-Laurila. Johan oli tähän yhdistetyn Vanha-Laurilan 1. isäntä 1850-67. Marian suvun juuret ovat Kokemäellä, ensin Paistilassa ja sitten Ylistaron Kuusinaisen talossa, jossa Johan Kuusinainen oli isäntänä isänsä jälkeen Uusi-Laurilan isännyydestä luovuttuaan. Johan Vanha-Laurilan kuoltua 67-68 talonhaltijana oli leski Maria. Maria avioitui uudestaan 15.9.1868 Harjavallassa 21.4.1845 syntyneen Carl Mauritz Nicolai Antonsson Laurellin kanssa. Hän on isäntänä 1868-76. Sitten isäntänä 1876-1912 oli Johanin oma poika Johan Gustaf. Kun Mariakin kuoli 1869 lapsivuoteeseen, niin lapsista tuli perunkirjan kannalta täysorvot. Koska syntyneiden luettelosta ei löydy lasta, niin lapsi ei jäänyt henkiin. Isäpuoli Carl oli ollut perheessä vasta vajaa vuosi. Lapset vietiin hoitoon Marian isän ja veljen luo. Holhoojaksi määrättiin naapuritalon isäntä Sigfrid Perttula.

Taulu V-La17

Johan Gustaf Johansson Vanha-Laurila s.29.6.1854, k.20.8.1915

Plso Wilhelmina Gustafsdr Rasi s.6.9.1854 Kiukainen, k.4.1.1916 Huittinen

Vih. 22.6.1876

Lapset:

1. Frans Johannes s.25.8.1877 ⇒ **Taulu V-La18**
2. Walma Wilhelmina s.23.1.1880. Plso Kalle Rantanen s.n.1876. Vih.2.7.1903. Kalle oli Akaan Kylmäkosken Iso-Raukon isäntä 1920-. Tila oli tätä ennen ollut Raukon suvulla useita sukupolvia.
3. Aina Maria s.10.8.1882, k.3.2.1979 Turku. Plso Frans Fredrik Punovuori s.3.11.1879 Huittinen. 16.8.1906. Aina toimi käsityön opettajana mm. Huittisten Huhtamon kansakoululla. Frans oli torpparin poika Huittisten Takkulan Tapanista. Hän valmistui opettajaksi Rauman seminaarista 1904 ja oli vihkiaikaan opettajana Uudellakirkolla eli Kalannissa. Vuodesta 1908 alkaen hän oli Huittisten Huhtamon koulun opettaja ja sen ohessa mukana monenlaisessa yhteiskunnallisessa toiminnassa.
4. Hilda Josefina s.20.3.1884, k.28.2.1958 Turku. Plso Kaarlo Jalmari Laurila (Rosnell) s.13.4.1889 Alastaro. Vih.10.1.1911. Muuttivat Vanha-Laurilasta Alastaroon 15.11.1911 ja sieltä myöhemmin Turun Ruissaloon, jossa Kaarlo toimi mv:nä. Kaarlo oli syntymään työmiehen poika ja ehkä siksi hän otti käyttöönsä vaimonsa kautta arvostetun Laurilan nimen.
5. Kaarle Hjalmar s.24.4.1886, k.9.11.1892
6. Iisakki Oskari s.27.12.1888, k.12.7.1889
7. Oskar Erik s.17.5.1890, k.9.6.1891

8. Lyydia Matilda s.7.5.1893, k.1.9.1899
 9. Fanny s.27.8.1897, k.27.10.1897
 10. Verner August s.27.8.1897, k.16.12.1949. Plso naapuritalon tytär Elli Elviira Erkkilä s.15.1.1904.
Vih.22.8.1929. Muuttivat avioitumisen jälkeen ostamalleen tilalle Viialaan.
- Johan oli Vanha-Laurilan isäntä 1876-1912. Kunnanvaltuuston jäsen 1902-

Taulu V-La18

Frans Johannes Johansson Vanha-Laurila s.25.8.1877, k.2.9.1919, kurkkusyöpä
Plso Ida Maria (Maija) Gustafsdtr Sahko s.6.12.1874 Huittinen, k.1.5.1959 Huittinen
Vih. 29.12.1916

Lapset:

1. Paavo Johannes s.2.2.1918, k.27.5.1986 Huittinen. Plso Sylvi Kanerva Pitkänen. s.24.3.1924.
- Frans oli Vanha-Laurilan isäntä 1913-19. Hän avioitui vasta vanhempiensa kuoltua ja kuoli vajaa 3 vuotta vihkimisestä. Hänen kuoltua oli talonhaltija leski Maija 1919-46. Hän ei siis avioitunut uudestaan. Paavon holhoojiksi määrättiin äiti, Maija sekä isän sisaren mies opettaja Frans Punovuori. Tilan käytännön asioiden hoidossa avusti miehen veli Verner. Paavo hoiti tilaa etumiehen Arvo Salosen kanssa vuodesta 1932. Salonen huolehti talosta sotien aikana. Paavo oli isäntänä vuoteen 1976 asti. Sukutilat webissä sivuston mukaan leski Maija oli hyvin tietoinen talon juurista. Talon esittelytiedoissa todetaan talon olleen isäntävainajan suvulla yli 300 vuotta ja tilaa on hallinnut mm. 7 Juhani nimistä isäntää. Tilan pinta-ala oli silloin 302 ha, josta peltoa 52 ha.

Ilmavalokuvassa Vanha- eli Kylä-Laurila

Vanha-Laurila 1932

Maija

Pelto-Laurila

Taulu P-La14

Eric Henricsson Pelto-Laurila (Laurila) s.17.4.1768, k.21.8.1833

Plso Walborg Mattsdr Heikkilä s.13.12.1778, k.19.4.1849, naapuritalosta

Vih.14.6.1798

Lapset:

1. Johan Gustaf s.9.12.1800 ⇒ **Taulu P-La15**
2. Isac s.23.11.1807 ⇒ **Taulu P-La16**
3. Maria Christina s.11.3.1811, k. varhain
4. Maria s.25.4.1815, k.26.8.1849. Plso kanttori Gustaf Forselius s.23.12.1804 Köyliö. Vih.20.10.1836, k.19.11.1850. Lapset: 1. Carl Victor Gustaf s.29.1.1838, k.6.4.1905 Turku, 2. Gustaf Evert s.24.12.1843. Carl Victor oli Pelto-Laurilan omistaja 1872-1905. Tilasta huolehtivat lampuotilaiset.
5. Eric. Talonhaltijalistalla Eric on laitettu rinnan veljen Isacin pojan Fransin kanssa Pelto-Laurilan isännäksi 1856-71

Eric oli Pelto-Laurilan 1. isäntä 1811-33.

Taulu P-La15

Johan Gustaf Ericsson Pelto-Laurila s.9.12.1800, k.25.5.1839 Harjavalta

Plso Maria Lisa Adamsdr Laurila s.10.10.1810 Nakkila, k.11.10.1881 Harjavalta

Vih.18.6.1832

Lapset:

1. Wilhelmina s.27.9.1833

Johan oli Pelto-Laurilan isäntä 1833-39. Johan hankki omistukseensa ison (1 ¼) Jutin ratsutilan Harjavallasta ja muutti sinne 8.4.1838 (Huittisten RK 1832-38 II s.252. Samasta RK-sivusta näkee, että Johan otti lampuotilaisen Johan Michelssonin (s.15.9.1804 Kokemäki) huolehtimaan tilasta. Johan Ericsson kuolee runsaan vuoden kuluttua. Hänen kuoltua Maria avioitui 12.11.1840 Frans Henric Hansson Giersin (s.21.11.1816 Kokemäki, k.4.5.1852 Nakkila) kanssa. Maria ja Frans on merkitty Jutin tilan isäntäpariksi 1840-52. Pelto-Laurilan isännäksi on merkitty 1839 Petter Wessman ja sitten 1839-56 Johanin pikkuveli Isac. RK:ssa 1839-45 s.130 todetaan kuitenkin, että Johan Michelsson oli lampuotilaisena, kunnes siirtyi Kokemäelle 9.11.1841

Taulu P-La16

Isac Ericsson Pelto-Laurila s.23.11.1807, k.20.7.1860

Plso Maria Ericson Junttila s.6.11.1819 Huittinen, k.29.7.1863

Vih.31.12.1839

Lapset:

1. Vilhelmina s.25.10.1840

2. Catharina Seraphia s.30.4.1843, k.1.4.1869 naimattomana

3. Frans s.22.11.1845 ⇒ **Taulu P-La17**

Isac oli Pelto-Laurilan isäntä 1839-56

Taulu P-La17

Frans Isacsson Pelto-Laurila s.22.11.1845, k.23.2.1871, keuhkotauti

Plso Amanda Maria Johansdr Kyssä s.17.11.1846 Huittinen, k.15.9.1910 Huittinen

Vih.10.5.1870

Frans oli yhdessä isänsä veljen Ericin kanssa Pelto-Laurilan isäntä 1856-71. Ajattelen, että rinnakkaisuutta tarvittiin, koska Frans oli isänsä kuoleman jälkeen vasta 15-vuotias, mutta toisaalta perintökaaren mukaan hän peri tilan. Frans kuoli 9 kk häitteen jälkeen keuhkotautiin. Lapsia ei ehtinyt syntyä. Amanda muutti takaisin Kyssään ja teki 1872 lahjakirjan, jolla hän luovutti tilan kokonaisuudessaan edesmenneen miehensä serkulle, miehensä isän Isacin siskon Marian pojalle Victor Forseliukselle. Hän oli tilanhaltijana 1872-1905. Hänen kuoltuaan naimattomana tila siirtyi pois suvulta. Pelto-Laurilan tai oikeammin sen päärakennuksen Pitsihuvilan nykyvaiheista löytyy tietoa netistä.

Kanttorin poika Victor Forselius, eräs aikansa rikkaimmista miehistä

Ericin tyttären Marian poika **Carl Victor Forselius** oli aikansa mahtimiehiä. Wikipediassa on hänestä paljon tietoa. Victorin isä Gustav Forselius (1804-50) oli Köyliön Puolimatkan Kestin talon isäntä. Hän meni Poriin kouluun 10-vuotiaana ja sai siellä nimekseen Forselius. Ehkä taloudellisten seikkojen vuoksi hän keskeytti opinnot Åbo Akademiassa ja rupesi Huittisten lukkariksi. Hän avioitui Pelto-Laurilan tyttären Marian (1815-49) kanssa. He saivat kaksi poikaa, joista August kuoli 2-vuotiaana. Ensin kuoli Victorin äiti ja sitten isä. Vain 12-vuoden iässä Victor oli täysorpo. Hänelle tärkeä isoäiti Mommolan Heikkilän Walborg Mattsdr oli myös kuollut edellisvuonna. Nähtävästi Victor asui sitten Mommolan Heikkilässä ja pääsi hankin opintielle. Hän valmistui ylioppilaaksi Turussa 21-vuotiaana. FK 1864. Turun kauppakoulun johtaja 1866-73. Pohjoismaiden Osuuspankin Turun konttorin johtaja 1873-1903. Perusti 1868 Turkuun Suomen ensimmäisen maanviljelystarvike- ja konekaupan, josta tuli osakeyhtiö 1903. Hän testaisi niiden soveltuvuutta hänen 1872-1905 omistamalla Pelto-Laurilan tilalla. Turun Kauppaseuran pj 1876-1901. Kauppaneuvos 1897. Victor osallistui kunnallispolitiikkaan ja oli neljillä valtiopäivillä 1891-99 edustajana. Hän oli aatteiltaan vapaamielinen. Kuoli naimattomana. Testamenttasi huomattavan omaisuutensa (oli aikansa rikkaimpia suomalaisia) Turun kauppaopistolle ja Turun Kauppaseuralle. Omaisuuteen kuului mm. hänen 1900 rakennuttama 600 neliön pitsihuvila Pelto-Laurilan tilalla Huittisissa. Aiempi päärakennus oli tuhoutunut vähän aiemmin joulun alla tulipalossa. Tuli oli tiettävästi päässyt irti kissan kaatamasta kynttilästä. Naapuruston lapset itkivät: "Missä nyt jouluna syödään?". Victorilla oli nimittäin tapa viettää joulua Pelto-Laurilassa. Hän kutsui kaikki alustalaiset perheineen jouluaterialle. Väkeä kertyi toistasataa. Hän toi Turusta mukanaan mm appelsiineja, joita lapset pitivät herkkujen herkkuihin. Turun seudun mobilistit perustivat 30-vuotisjuhlaansa kunniaksi Forseliuksen nimeä kantavan rahaston, koska hän oli ehkä ensimmäinen tai ainakin ensimmäisiä autonomistajia Suomessa. Hänen Saksasta hankkimansa käytetty Benz Velo Comfortable saapui Per Brahe höyrylaivalla Suomeen 2.5.1900.

Victor Forselius

Vanha ilmavalokuva, jossa Pitsihuvila näkyy hyvin

Yksityiskohta remonttivaiheesta

Uusi-Laurila

Taulu U-La14 = Taulu V-La16

Johan Henricsson Uusi-Laurila (Laurila) s.30.3.1772, k.20.7.1844 Huittinen

Plso Maria Mattsdr s.1791 Huittinen, k.24.3.1866

Lapset:

1. Maria Lovisa s.2.7.1837, k.20.6.1869. Plso Johan Gustaf Gustafsson Vanha-Laurila s.13.10.1830, k.4.6.1867
2. Carl Fredric s.2.8.1839

Johan oli Uusi-Laurilan 1. isäntä 1811-44. Hänen jälkeen leski Maria oli talonhaltija 1844-49. Sitten 1849-56 isäntänä oli Johan Fredric Henricsson Kuusinainen s.21.6.1807 Luvia. Hänen jälkeen Uusi-Laurila liitettiin Vanha-Laurilaan

Keisarin eli Kangasniemen talo

Keisarin 1½ manttaalin ratsutila oli Harjavallan Torttilassa. Talosta käytetään nykyään nimeä Kangasniemi. Ensimmäinen asiakirjoissa olevasta isännästä käytettiin nimeä Torti. Kun Johan Hordeel tulee taloon isännäksi, ilmestyy asiakirjoihin nimi Keisari. Olihan talo iso, mutta oliko Johanin käytöksessä vielä jotain talon kokoa korostavaa. Oliko Keisari alun alkaen pilkkanimi? Tähän ajatteluun olen aiemmin törmännyt toisen Keisari talon kohdalla. Kangasniemi puolestaan kertonee talon sijainnista kankaaisessa maastossa paikassa, jossa ennen Harjavallan voimalaitoksen patoa, oli jokeen työntynyt niemi.

Keisarin varhaisista vaiheista ja kytkennästä Hordeeleihin sekä Maunulan sukuun ovat Ulla Koskinen ja Virpi Nissilä kirjoittaneet artikkelin ”Harjavallan Torttilan Keisari- Hodellejako?”. Genos vuosikerta 80, nro 4/2009: 148-150. Tukeudun seuraavassa artikkelin tietoihin.

Taulu Kei5

Johan Henricsson Keisari (Hordeel) s.n.1550 Huittinen

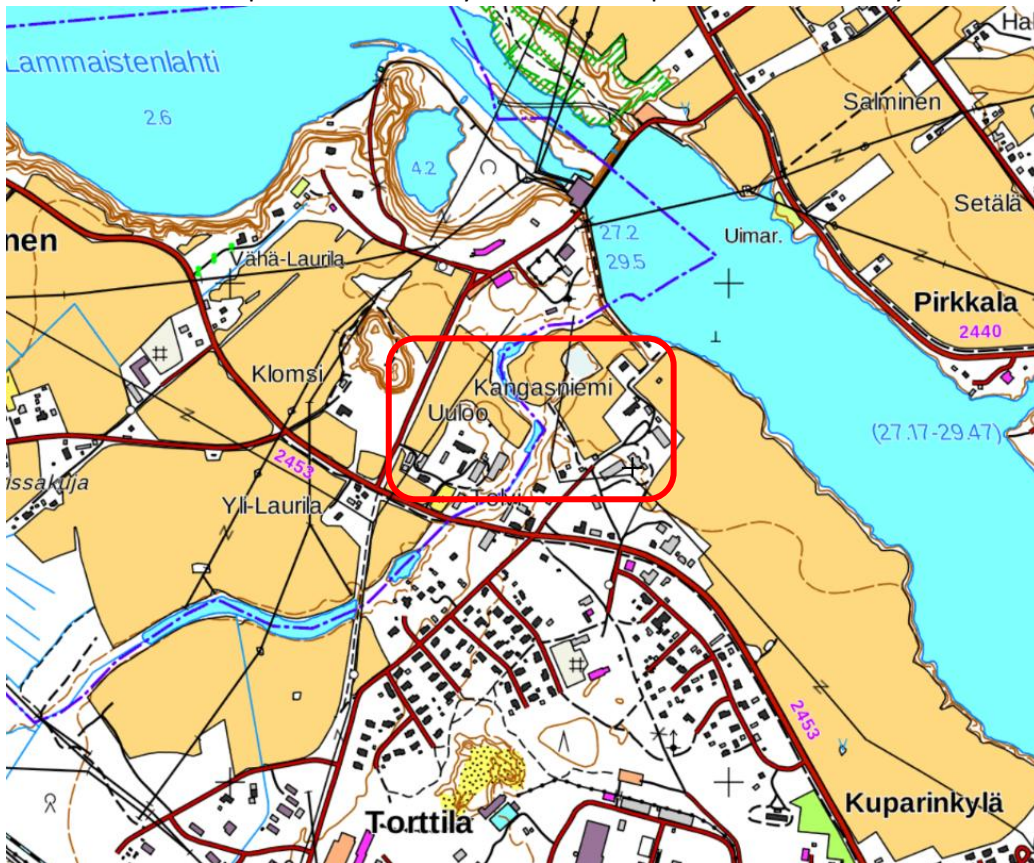
Lapset:

1. Jacob s.n.1580 ⇒ **Taulu Kei6**

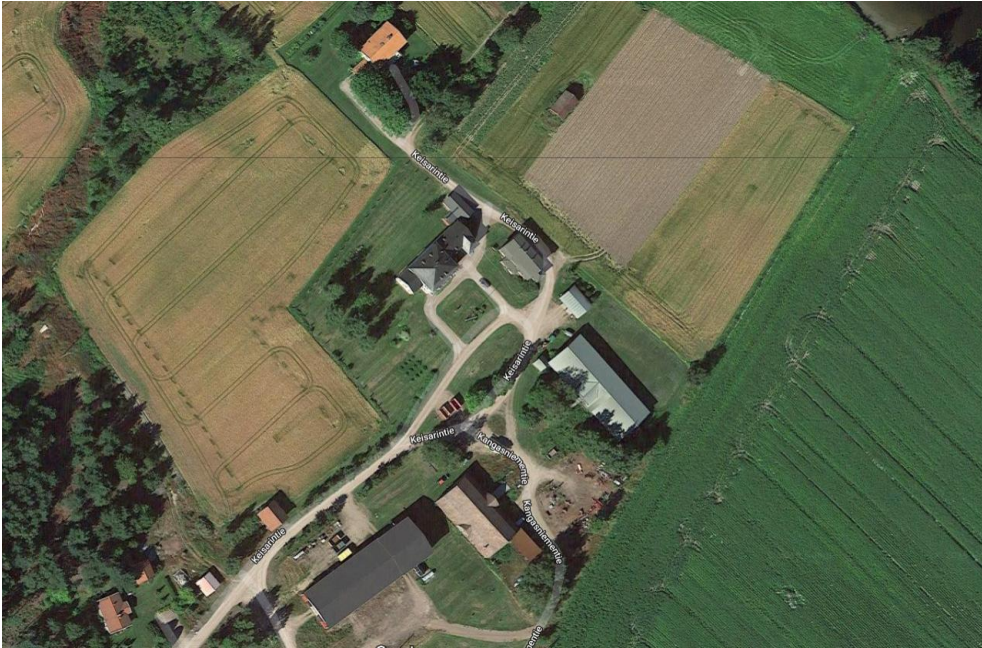
2. Elin s.n.1585. Plso Jacob Nilsson Maunula. Maunulan iso ratsutila oli kooltaan Keisarin luokkaa.

Vauraudesta huolimatta talo häipyi talonhaltijaluettelosta 1600/1700-lukujen vaihteessa. Jacobin isä Nils oli Maunulan isäntä 1589. Jacob oli isäntä 1626-47. Sitten Jacobin ja Elin poika Thomas 1649-68 ja pojanpoika Henric 1670-76. Seppo Suvanto sijoitti talon Harjavallan pääkylään ja kun näkee mitä muita taloja oli samassa ryhmässä (Juti, Hoppu), niin Maunulan on täytynyt sijaita aivan Harjavallan luoteiskulmassa eli hieman lännempänä kuin Keisari. Keisarin ja Maunulan monivaiheiset keskinäiset avioliitot käyvät parhaiten ilmi, kun 1654 Kokemäen käräjillä käsiteltiin Harjavallan Maunulan talon perintöjä. Käsittely oli näiden sukujen kesken sopuisa. Selvittelystä käy ilmi kytkennät Keisarin taloon ja myös se, että Elin Keisarin mies oli Jacob Nilsson Maunula. Samoin siitä käy ilmi, että Elinin veljen Jakobin poika Matts Keisari oli naimissa Brita Nilsdotterin kanssa ja että Elinin mies Jacob Nilsson ja edellä mainittu Brita Nilsdr olivat sisaruksia. Genoksen artikkelissa on kaavio sukulaissuhteista, joita en pidä soveliaana omaan julkaisuuni kopioida.

Johan oli Keisarin isäntä 1578-1614. Keisari pysyi hänen jälkeläisillään vuoteen 1721 asti. Se että hän oli Lars Hordeelin veli käy ilmi, kun 1641 Kokemäen käräjillä käsiteltiin vanhaa kalastusoikeutta. Itse kiistaan en nyt mene. Yhden todistajan lausunnossa kuitenkin todettiin aiheen käsittelyn yhteydessä: Edesmenneen Lars Henricssonin ollessa käskynhaltijana Turun linnassa, hänen veljensä Jöns (Johanin vanha kirjaamismuoto) Henricsson oli käyttänyt kyseistä (kiistan kohteena olevaa) kalavettä. Mistään tietolähteestä ei käy suoraan ilmi, että Jacob ja Elin olivat juuri Johan Henricssonin lapsia. Se voidaan kuitenkin päätellä siitä, että he olivat Keisarin talon perillisiä. Tämä käy ilmi erilaisista perintökiistoihin liittyvistä asiakirjoista

Keisarin eli Kangasniemen sijainti voimalaitoksen padon ja teollisuusalueen välissä. Aivan sen rajanapurina oli Uuloon tila, joka oli kuitenkin Nakkilan puolella

Ilmavalokuva Kangasniemen tilasta. Kokemäenjoki pilkottaa oikeassa yläkulmassa

Taulu Kei6

Jacob Johansson Keisari s.n.1580, k.1614

Plso Caisa

Lapset:

Matts s.n.1610 ⇒ **Taulu Kei7**

Jacob oli Keisarin isäntä 1614-1617. Jacobin kuoltua Caisa avioitui Mårten Nilssonin Maunulan kanssa, joka oli Keisarin isäntä 1617-33

Taulu Kei7

Matts Jacobsson Keisari s.n.1610

Plsot

1. Brita Nilsdr Maunula

Lapset:

1. Henric s.n.1630 ⇒ **Taulu Kei8**

2. Thomas SAY:ssa 1644-1652

3. Anders SAY:ssa 1644-1652

4. Lisa SAY:ssa 1644-1651

2. Margareta

Vih.1646

Matts oli Keisarin isäntä 1634-50

Taulu Kei8

Henric Mattsson Keisari s.n.1630

Plsot

1. Caisa Bengtsdr, k.1661-62

Vih. 1648-49

Lapset:

1. Matts s.1650 ⇒ **Taulu Kei9**

2. Jacob s.n.1655

3. Walborg s.1659, k.1733 Kiukainen. Plso Simon Thomasson Isotalo s.1656, k.31.3.1732 Kiukainen. Simon oli Kiukaisten Laihian Isotalon ratsutilan isäntä 1683-1704. Pojasta Henricistä s.30.12.1696 tulee aikanaan Keisarin isäntä ⇒ **Taulu Kei11**
2. Caisa Davidsdr Piri, k. 17.8.1702
Vih.1664 Eurajoki
Henric oli Keisarin isäntä 1651-76

Taulu Kei9

Matts Henricsson Keisari s.1650

Plso Lisa Davidsr Piri Eurajoki

Vih. 1673

Lapset:

1. Henric s.1678 ⇒ **Taulu Kei10**
2. Walborg s.24.1.1687, k.24.4.1763 Ulvila. Plso Johan Andersson Äijälä s.1691 Ulvila, 12.12.1742 Ulvila. Tarkkaan ottaen kyseessä on Kullaan Levanpellon Äijälästä, jonka isäntä Johan oli

Matts oli kahteen otteeseen Keisarin isäntä. Ensin 1678-83 ja sitten 1693-1703. Siinä välissä isäntänä oli veli Jacob 1684-91 ja lanko Lisan veli Birger Davidsson Piri 1692. Loogisin selitys olisi, että Matts oli välillä ratsumiehenä sodassa. Olihan Keisari ratsutila. Kuitenkaan tähän aikaan ei Ruotsi käynyt sotaa. Toinen selitys olisi, että Matts olisi hankkinut toisen tilan ja oli välillä siellä. Sekään ei tunnu uskottavalta, koska vaimo Lisa on koko ajan SAY:n mukaan Keisarissa.

Lisa ja edellisen taulun Caisan isä David Birgersson Piri oli isänsä jälkeen Eurajoen Mullilan Pirin eli Hannulan isäntä. Piri ja siitä 1700-luvun alkupuolella lohkotut Kylä- ja Mäki-Piri pysyivät suvulla talonhaltijalistan loppuun asti.

Taulu Kei10

Henric Mattsson Keisari s.1678, k.18.12.1748 Harjavalta

Plsot

1. Walborg
Vih. 1702-04
2. Caisa
Vih. ennen 1723

Henric oli Keisarin isäntä talonhaltijalistan mukaan 1704-21. Kuitenkin SAY:ssa hän on isäntänä niin pitkälle kuin SAY-tietoa on saatavissa eli vuoteen 1739. En löydä SAY:sta Henricille yhtään lasta. Talonhaltijaksi 1724-26 on merkitty Hans Spåre. Tuskin hän ainakaan viljelystä huolehtinut. Hans kuului Spåren aatelissukuun. Hän eteni sotilasurallaan (vain) kenttävääpeliksi 1744. 1721 hän oli Porin rykmentin katselmuskirjuri. Olin jo kirjoittanut tekstiluonnokseen, että seuraavaksi suku vaihtui. Sitten tajusin, että 1727-63 isännäksi merkitty Henric Simonsson Isotalo s.30.12.1696 Kiukainen, on **Taulussa Kei8** olevan Walborg Henricsdr Isotalon (Keisarin) poika. Veriside Keisarin sukuhaaran kautta Hordeeleihin siis säilyi. Jatkan siksi Keisarin talon vaiheiden seuranta.

Keisarin siirtymisen pois suvusta pelasti Henric Isotalo

Taulu Kei11

Henric Simonsson Keisari (Isotalo) s.30.12.1696 Isotalo, Kiukainen, k.17.4.1763

Plsot

1. Anna Michelsdr Setälä, k.28.10.1744 Harjavalta
Lapset:

1. Elisabeth s.1721, k.1788. Plso Eric Hansson Limnell (Juti). s.13.12.1704, k.31.1.1784. Eric oli seppä ja Harjavallan lukkari. Nimi oli aluksi myös muodossa Limnelius veljensä (pappi) mukaisesti. Elisabeth oli Ericin 3.plso.
 2. Henric s.14.1.1723 ⇒ **Taulu Kei12**
 3. Johan s.14.7.1729, k.1787 Torttila, Harjavalta. Plso Lisa Henriksdr s.15.11.1736. Johan oli itsellinen kalastaja Keisarin maalla.
 4. Carin s.25.11.1732
 5. Margareta s.19.2.1737
 6. Maria s.18.12.1739, k.1.1.1810. Plso Eric Ericsson Limnell s.1734 Harjavalta, k.19.4.1787 Torttila. Eric oli kalastaja, kruunun rakennusmestari ja seppä. Eric oli isosisko Elisabethin poikapuoli eli serkkupuoli.
 7. Jacob s.10.3.1743
 2. Brita Ericson Löyhä s.14.10.1720 Kokemäki
Vih.25.3.1745
Lapset:
 8. Jacob s.16.7.1746
 9. Lisa s.8.7.1747, k.19.7.1831 Kokemäki. Plso Marcus Pettersson Hassala s.23.4.1749 Kokemäki, k.10.7.1815. Marcus oli isänsä jälkeen Kokemäen Hassalan ratsutilan isäntä. Sitten isännäys siirtyi veljelle, Ericille.
 10. Eric s.2.4.1749
 11. Michel s.1.9.1751 (varmistin syntyneiden luettelosta, että äiti oli Brita eikä seuraavan taulun sisko Maria). Plso Brita Henricsson Laurila s.19.1.1733 Nakkila. Michel meni Torttilan toiseen ratsutilaan Tolviin isännäksi 1780-95 avioituttuaan talon isännän lesken. Michelin jälkeen talo siirtyi alkuperäisen isännän pojalle.
 12. Johan Torkki s.8.7.1755, k.25.7.1840 Torkki Kiukainen. Johan avioitui ensin 18.12.1781 Kiukaisten Panelian Tynin talon tyttären Walborg Mattsdt Tynin kanssa. Walborg kuoli 30.10.1784 Kiukaisissa. Siitä voineen päätellä, että Johan oli Tynin talossa kotiväynä, vaikkakaan ei isäntänä. Sitten Johan avioitui 5.6.1787 Regina Andersdr Torkin kanssa ja siirtyi kotivävyisännäksi Kiukaisten Eurakosken Torkin ratsutilalle. Tila pysyi hänen suvulla ainakin vuoteen 1953 asti. Laitoin liiteosaan Torkin talonhaltijaluettelon.
 13. Matts s.18.9.1759, k.1812 Harjavalta. Plso Maria Mattsdr Naakka. s.30.1.1767 Harjavalta. Matts oli Harjavallan Havinkin Horpan isäntä 1792-1812. Hän oli sukuhaaransa 1. isäntä Horpassa. Talo pysyi suvulla vuoteen 1900. Mattsin pojanpoika Johan Gustafsson Horppa avioitui 2.6.1840 pikkuserkku Marina Jacobsdr Keisarin kanssa. **Taulu Kei14**. Heidän tytär Maria Gustafa oli viimeinen suvun emäntä Horpassa. Sitten isännäksi tuli Brander suku Ulvilasta
- Henric oli Keisarin isäntä 1727-63. Hänen kuoltuaan leski Brita avioitui 30.12.1764 Anders Danielssonin kanssa. Brita ja Anders siirtyvät Torttilan lampuotilaisiksi Sievariin, jonka isäntäpari he olivat 1766-68. Seuraavaan isäntään Henriciin nähden he olivatkin vain äitipuoli ja hänen uusi puoliso.

Taulu Kei12

Henric Henricsson Keisari s.14.1.1723, k.29.5.1781

Plso Maria Ericson Löyhä s.25.12.1727 (ed. taulun Britan sisko) Kokemäki

Vih. 28.12.1746 (siis paljon aikaisemmin kuin isä avioitui Marian sisken kanssa)

Lapset:

1. Maria s.19.11.1755, k.21.5.1840 Tala, Kiikka. Plsot:1. Anders Bertilsson Yli-Tala s.31.3.1754 Yli-Tala, Kiikka, k.15.12.1788 Yli-Tala, 2. Matts Mattsson Hasso s.10.7.1759, k.18.6.1823 Hasso, Koski, Alastaro, k.18.6.1823 Kiikka. Maria avioitui Kiikan Yli-Talaan. 1.mies Anders Bertilsson oli isänsä jälkeen Yli-Talan isäntä 1773-88. Andersin kuoltua nuorena avioitui Maria Alastaron Hasson talon pojan Matts

Hasson kanssa ja Matts oli Yli-Talan isäntä 1709-1805, Sitten isännöys siirtyi Andesrin ja Marian pojalle Andersille ja säilyi suvulla vuoteen 1901 asti.

2. Henric s.30.10.1759 ⇒ **Taulu Kei13**

3. Johan s.21.12.1761

4. Anders s.25.11.1764, k.3.1.1846 Harjavalta. Plsot 1. Anna Liisa Mattsdr Naakka s.2.11.1769 Harjavalta, 2. Lisa Nilsdr Takku s.9.7.1774 Kokemäki. Anders oli Harjavallan Havinkin Kankaan isäntä 1788-1800 ja myös Kokemäen Kiettaren Takun kotivävyisäntä 1793- arviolta 1820 ennen isännöyden siirtymistä pojalle Johanille. Takku pysyi suvulla talonhaltijaluettelon loppuun asti.

5. Jacob s.12.7.1767, k.13.6.1826 Kokemäki. Plso Christina Andersdr Ala-Härkälä s.2.5.1762 Kokemäki, k.12.9.1822 Kokemäki. Jacob oli sukunsa 1. isäntä Kokemäen Ylistaron Mäki-Horellin ratsutilan isäntä. Tila pysyi suvulla talonhaltijalistalla loppuun asti. Sitä ennen hän meni Kokemäen Haistilan Mikolan taloon puolisoiksi talon leskelle Christinalle ja siksi pojan sukunimi on talonhaltijaluettelossa Mikola. Kytkeä Keisari sukuun vahvistui, kun emännäksi ja Johan Jacobsson Mäki-Horellin puolisoiksi tuli 8.7.1841 Johanna Erica Jacobsdr Keisari s.7.11.1822. **Taulusta Kei14**

Henric oli Keisarin isäntä 1764-81. Henricin vaimo ja äitipuoli (sisarukset) olivat Kokemäen Hampulan Löyhän talosta. Heidän isän Eric Mattsson Löyhän jälkeen talo oli vuoden autiona ja sitten taloon tuli uusia sukuja.

Taulu Kei13

Henric Henricsson Keisari s.30.10.1759, k.1840

Plso Anna Mattsdr Köönikkä s.9.11.1758 Kokemäki, k.1844

Vih.5.10.1780

Lapset:

1. Johanna s.28.7.1781, k.7.6.1788

2. Anna Christina s.16.8.1783, k.17.8.1783

3. Anna Margareta s.11.8.1784, k.27.12.1821 Nakkila. Plso Mårten Johansson Ranta-Jaakola s.2.11.1777 Leistikylä, Nakkila, k.5.7.1849 Eurajoki. Mårten oli Nakkilan Leistikylän Ranta-Jaakolan isäntä 1797-26. Sitten muutti perheineen Eurajoelle 1826, jossa Mårten oli Köykän lampuotin isäntä 1826- arviolta 1835, jolloin isännöys siirtyi pojalle Isacille. Talo pysyi suvulla talonhaltijalistalla loppuun asti.

4. Henrik s.6.6.1787, k.1788

5. Jacob s.2.4.1789 ⇒ **Taulu Kei14**

6. Johannes s.24.12.1791

7. Christina s.28.1.1794

8. Helena s.13.7.1797

9. Henrik s.10.7.1801, k.3.12.1801

Henric oli Keisarin isäntä 1794-1817. Talonhaltijalistalta puuttuu jakso 1782-93 ja rippikirjoista 1807-1889.

Talonhaltijalistalla mukaan Harjavallan Simulan ratsutila oli Keisarin hallussa 1802-07.

Taulu Kei14

Jacob Henricsson Keisari s.2.4.1789, k.1871

Plso Johanna Michelsdr Putko s.2.8.1794 Kokemäki, k.13.10.1861

Vih.14.6.1813

Lapset:

1. Agatha s.14.9.1814 ⇒ **Taulu Kei15**

2. Mariana s.16.3.1819, k.23.6.1893. Plso pikkuserkku Johan Gustaf Mattsson Horppa s.1819, k.7.2.1882. Johan oli isänsä jälkeen Harjavallan Havinkin Horpan isäntä 1840-58. **Taulu Kei11**

3. Johanna Erica s.7.11.1822. Plso pikkuserkku Johan Jacobsson Mäki-Horelli s.23.9.1818, k.23.5.1873. Johan oli Kokemäen Ylistaron Mäki-Horellin isäntä. Katso myös **Taulu Kei12**

4. Johan Jacob s.5.5.1831, k.27.10.1872. Plso Maria Alexandra Isacsdr Langen s.26.6.1831 Porin mlk, k.25.2.1904 Kalanti. Johan oli Harjavallan Hiirijärven Ala-Kleemolan isäntä 1853-61 ja 1868-70. Siinä välissä hän oli Tyrvään Leinilän Kauniston isäntä. Ala-Kleemola siirtyi Johanin jälkeen eri suvulle Jacob oli Keisarin isäntä 1818-41.

Taulu Kei15

Agatha Jacobsdr Keisari s.14.9.1814, k.20.12.1896

Plso, kotivävy Johan Mattsson Puosi s.12.3.1810 Nakkila, k.31.8.1888

Vih. 30.4.1835

Lapset:

1. Aaron Maurits s.24.9.1841, k.26.2.1902 Nakkila. Plso Adolfina Johansdr Brander s.11.7.1854 Nakkila, k.3.1.1886 Nakkila. Nakkilan Soinilan Mäkelän talo oli Ulvilasta lähtöisin olevan Brander suvun omistuksessa vuodesta 1791 alkaen. Sinne Aaron meni kotivävyisännäksi. Seuraava isäntä oli heidän poika Johan s.16.6.1880. Sitten 1910 Mäkelään tuli uusi isäntäsuku
2. Carl s.13.3.1848 ⇒ **Taulu Kei16**
3. Isac s.12.8.1854, k.6.6.1910 Harjavalta. Plso Amanda Carolina Henricsdr Rinne, ent. Uotila s.15.5.1865 Oripää, k.13.12.1923 Harjavalta. Isac oli Harjavallan Suomenkylän Mäkitalon isäntä 1901-10. Hän tuli taloon edellisen isännän lesken puoliso. Isacin jälkeen tila myytiin Länsi-Suomen Voimalle. Isac on merkitty Mäkitalon isännysvaiheen jälkeen 1910 Harjavallan Vinnarin Tammelan isännäksi. Isännys jäi lyhyeksi, koska hän kuoli samana vuonna.
4. Alexandra Fredrica s.15.9.1859, k.3.8.1912 Kokemäki. Plso Johan Ferdinand Mattsson Ränki s.25.5.1856 Kokemäki, k.8.8.1919. Johan oli Kokemäen Peipohjan Ränkin isäntä 1873-93

Johan oli Keisarin isäntä 1841-79. Sitä ennen Johan ja Agatha olivat Harjavallan Pirilän Yli-Priian isäntäpari 1835-42.

Talon nimi Keisari vaihdetaan Kangasniemeksi

Taulu Kei16

Kalle (Carl) Johansson Kangasniemi (Keisari) s.13.3.1848, k.16.6.1910

Plso Maria Wilhelmina Johansdr Kylä-Hokkonen s.5.12.1857 Porin mlk, k.4.6.1933

Vih. 14.7.1885

Lapset:

1. Urho Väinö s.8.5.1886, k.8.7.1886
2. Elli Maria s.31.3.1888, k.26.12.1895
3. Aino Lydia s.9.11.1892 ⇒ **Taulu Kei17**

Kalle oli Kangasniemen isäntä 1880-1910. Keisarin tilalle otettiin käyttöön talon nimeksi Kangasniemi.

Taulu Kei17

Aino Lydia Kangasniemi s.9.11.1892, k.30.5.1991 Harjavalta

Plso, kotivävy Toivo Topiaksenpoika Pohjala s.1.2.1888 Nakkila, k.23.8.1969 Helsinki

Vih.12.7.1912

Lapset:

1. Toivo Topias s. 27.7.1931 ⇒ **Taulu Kei18**

Satakunnan Kansa 1.2.1938: Maanviljelijä Toivo Pohjala 50-vuotias. Maanviljelijä Toivo Pohja- I a Harjavallassa täyttää tänään 50 vuotta.

Toivo Pohjala on syntynyt Nakkilan Uulossa. Porissa hän kävi muutaman vuoden lyseota, suoritti keskikoulututkinnon Raumalla ja meni sitten Kurkijoen maanviljelyskouluun, josta sai päästötodistuksen 1908. Tehtyään opintomatkan Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan pääasiassa hevosjalostusta koskeviin kysymyksiin syvemmin perehtyäkseen, tuli hänestä Pohjois-Karjalan hevosjalostusliiton konsulentti vuosiksi 1910 —1911. Vuoden 1912 alusta lähtien hän on toiminut Satakunnan hevosjalostusliitossa ensiksi pari

vuotta liiton konsulenttina, sitten liiton johtokunnan jäsenenä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Vuonna 1912 Toivo Pohjala tuli Kangasniemen tilan omistajaksi Harjavallassa. Kuluneena neljännesvuosisatana on Kangasniemen tila muuttanut niin valtavasti viljelystasoaan, että tuskin vanhat harjavaltalaiset sitä enää entiseksi tuntevat. Toivo Pohjala on pannut puhtia kaikille aloille talossaan. Viljelykset ovat laajentuneet, viljanviljelys on edistynyt suurenmoisesti ja markkinatilanteen mukaan on viljelty muitakin kasveja. Kuitenkin on sanottava, että Toivo Pohjala on varsinaisesti eläinjalostaja. Hänen erinomaisista otteistaan hevoskasvattajana ja -jalostajana tehdään selkoa toisessa kirjoituksessa, joten viittaamme siinä suhteessa sinne. Myös nautakarjan ja siipikarjan alalla on Toivo Pohjala saanut huomattavia aikaan. Hän on omistanut maamme tuottoisimman lehmän aikoinaan ja hänen karjansa jalostustaso on ollut varsin korkea, monissa näyttelyissä palkintoja saanut. Toivo Pohjalan yritykset maatalousalalla ovat aina olleet suurimittaisia ja voimakasotteisia, kuten saattaa odottaakin sekä hänen sisultaan että hänen ulkonaiselta olemukseltaan.

Toivo Pohjala on toiminut moninaisella tavalla oman paikkakuntansa, koko kotimaakuntansa ja suuren isänmaankin hyväksi. Hän alkoi nuorisoseuramiehenä. Siellä hän alkoi kehittää urheilua ja hänestä itsestään tuli maailmankuulu painija, maamme edustajana aina Antwerpenin olympialaisissa kisoissa saakka. Sitä ennen hän oli tehnyt maakunnassaan nimensä tunnetuksi ”Satakunnan vapaaehtoisien järjestyskunnan” miehenä. Kun maatalouslakot raivosivat kesällä 1917, oli Toivo Pohjala niiden voimien johtajia, jotka vaativat mellakoiden tukahduttamista omin avuin ja mihinkään myöntymättä, mikä ei laillista menoa ollut. Hän kokosi Harjavallan miehet järjestettyyn toimintaan. Harjavallan suojeluskunta on maakuntamme vanhin. Hän oli mukana, kun Porin poliisikamari oli mellakoitten kohteena. Siitä lähtien on hän ollut innolla mukana suojeluskuntatyössä. Hän on alusta lähtien kuulunut Satakunnan suojeluskuntapiirin esikuntaan. Vapaussodassa hän luonnollisesti oli mukana ansiokkaalla tavalla. Vapaussodan rintamamiesten yhteisiin harrastuksiin on Toivo Pohjala ottanut osaa alusta lähtien. Hän on vuodesta 1932 kuulunut Rintamamiesliiton hallitukseen. Hän kuuluu myös Valkoisen Kenraalin sotavanhusten Koti-nimisen säätiön hallitukseen. Yleensä Toivo Pohjala on aina mukana, kun rintamamiesten ja sotainvalidien asiat ovat käsiteltävinä. On selvää, että Toivo Pohjala on ollut mukana taloudellisellakin alalla lukuisissa yrityksissä. Hän on ollut Satakunnan maanviljelysseuran johtokunnassa muutamia vuosia, Harjavalta-osakeyhtiön toimitusjohtajana, Lammaisten sähköyhtiön johtokunnan jäsenenä y. m. Vielä on mainittava hänen työskentelynsä tätä lehteä kustantavan Satakunnan Kirjateollisuus osakeyhtiön johtokunnassa. Lausumme parhaat onnittelunne merkkipäivän johdosta.

Toivo oli Kangasniemen isäntä 1912-56. Häneen isänsä oli aivan Kangasniemen vierellä, mutta Nakkilan puolella Lammaisissa olevan Uuloon eli Klomsin tilan rusthollari. Katso aiemmin esitetty kartta. Kangasniemeen liitettiin 1920-1930 luvuilla osia Uuloon ja Klomsin maista. Yli 500 hehtaarin kokoisesta Kangasniemen tilasta tuli Harjavallan toiseksi suurin. Toivo oli kuitenkin avioituessaan Pohjala, ei Uuloo. Selitys löytyy Nakkilan RK:sta 1898-1907. Siinä Toivon isän Tobiaksen sukunimi Klomsi on ylliviivattu ja päälle kirjoitettu Pohjala. Siis nimivaihdos tapahtui Tobiaksen aikana aikavälillä 1898-1907. Nimen muuttamiselle on luonteva peruste. Toivon isä Tobias syntyi Nakkilan Arantilan Pohjalan taloon. Pohjalan talosta Tobias siirtyi Uuloon rusthollin kotivävyisännäksi. Uuloo oli usean sukupolven ajan Brander suvulla. Toivo oli myös menestykäs painija, vaikka aloitti painin ollessaan yli 30-vuotias. Hän saavutti MM-pronssin häviämättä otteluakaan Tukholmassa 1922. Pariisin olympiakisoissa 1924 hän oli seitsemäs. Hän oli myös monella tavalla hevospies ja voitti ohjastajana ravikuninkuudet 1938 ja 1939. Hän vaikutti myös merkittävästi Porin raviradan rakentamiseen 1950. Kuvanveistäjä Jussi Pohjosen tekemä Toivo Pohjalan muistoreliefi on Porin raviradan ravintolakatsomossa. Hän oli myös kunnallispoliitikko. Pertti Rajalan kirjassa Satakunta 1918 todetaan, että Harjavallasta onnistui siirtymään Kankaanpäähän valkoisten puolelle 27 miestä ja yksi nainen, sairaanhoitaja Kyllikki Pohjala. Toivolla oli pikkusisko Kyllikki s.11.11.1894.

Taulu Kei18

Toivo Topias Pohjala s.27.7.1931, k.12.11.2018 Harjavalta

Plsot:

1. Maija-Liisa Martinantti
Vih.1956, ero 1980
2. Sinikka Linkomies s.13.11.1929 Helsinki, k.27.1.2000 Pori (minun 6c1r)
Vih.1983

Pohjala käytti nimeä Toivo T. Pohjala. Hän viljeli Kangasniemen tilaa ja toimi myös Rikkihappo Oy:n Harjavallan tehtaiden valtioneuvostajana 1966-75. Hän oli kokoomuksen kansanedustaja 1975-87. Hän oli Holkerin hallituksessa maa- ja metsätalousministeri 1987-91. Ministerin arvonimen hän sai 2001.

Sinikka Linkomiehen isä oli suomalaisessa tiedepoliitikassa ja valtakunnan politiikassa vahvasti vaikuttanut Edwin Linkomies.

Sukuyhteys Linkomiehiin muodostuu Keikyän Meskalan Torpon talon kautta. Tietävästi talon väki on ottanut takaisin sukunimen Keisari

Ketalan talo

Ylistaron Ketalan talo siirtyi SAY:n mukaan 1583 Knud Henricsson Hordeelin omistukseen ja pysyi samalla suvulla talonhaltijalistan loppuun asti. Laitan kertauksena tähän missä vaiheessa Ketalan talo siirtyi Hordeel suvulle

Taulu HMu5

Cnud Henriksson Hordeel s.n.1510, k.1586 jälkeen

Lapset:

3. Thomas s.n.1530 ⇒ Taulu HMu6
4. Henric s.n.1540 ⇒ Taulu Ke6. Ylistaron Ketalan talo siirtyi 1583 Hordeel suvun hallintaan ja pysyi suvulla talonhaltijalistan loppuun asti. 1. isäntä oli Knud Henricsson Hordeel eli on oltava myös Henric Hordeel. Päädyin siihen, että hänen isän on täytynyt olla tämän taulun Cnud Henricsson

Taulu Ke6

Henric Cnudsson Hordeel s.n.1540

Lapset:

1. Cnud s.n.1560 ⇒ Taulu Ke7

Henric ei ollut Ketalan isäntä, mutta laitoin hänet tauluketjuun selvyiden vuoksi. Poika Cnud oli Hordeel-suvun 1. isäntä Ketallassa.

Taulu Ke7

Cnud Henricsson Ketala (Hordeel) s.n.1560

Lapset:

1. Thomas s.n.1580 ⇒ Taulu Ke8

Cnud oli Ketalan isäntä 1583-1606

1580	1581	1582	1583	1584	1585	1586	1587	1588	1589	1590	1591	1592	1593	1594	1595	1596	1597	1598	1599
Cnud Pettersen Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år	Cnud Pettersen 5 1/2 år

SAY:sta näkee, että Cnud oli Hordeel, vaikka tieto puuttuu talonhaltijaluettelosta

Taulu Ke8

Thomas Cnudsson Ketala s.n.1580

Lapset:

Matts s.n.1610 ⇒ **Taulu Ke9**

Thomas oli Ketalan isäntä 1607-34

Taulu Ke9

Matts Thomasson Ketala s.n.1610. k.1648

Plso Magdalena Michelsdr

Lapset:

1. Bengt s.n.1630 ⇒ **Taulu Ke10**

Matts oli Ketalan isäntä 1635-45. Magdalena on merkitty talonhaltijaksi 1646-51 eli jo kaksi vuotta ennen Mattsin kuolemaa. Käynnissä oli 30-vuotisen sodan loppuvaihe, joka päättyi Westfalenin rauhaan 1648.

Oliko niin, että Matts oli sodassa ja jäi sille tielle?

Taulu Ke10

Bengt Mattsson Ketala s.n.1630, k.10.10.1714

Plsot:

1. Walborg s.n.1630, k.1677

Lapset:

1. Matts s.1655 ⇒ **Taulu Ke11**

2. Beata

Vih.1687

Bengt oli Ketalan isäntä 1652-96

Taulu Ke11

Matts Bengtsson Ketala s.1655, k.1729

Plso Walborg

Vih.1678

Lapset:

1. Jöran s.21.3.1696 ⇒ **Taulu Ke12**

Matts oli Ketalan isäntä 1697-1722

Taulu Ke12

Jöran Mattsson Ketala s.21.3.1696, k.1773

Plsot

1. Maria s.n.1700, k.1730-luvulla

Vih.1726

Lapset:

1. Johan s.24.11.1726 ⇒ **Taulu Ke13**

2. Maria s.1731

2. Christina Andersdr s.1704, k.30.12.1759

Vih. ennen 1738

Lapset:

3. Jakob s.9.5.1744

4. Anna s.10.7.1746

5. Maria s.2.1.1749

6. Matts s.27.8.1751 ⇒ **Taulu Ke14**

Jöran oli Ketalan isäntä 1723-61

Taulu Ke13

Johan Jöransson Ketala s.24.11.1726, k.1.1.1788

Plso Anna Henricsdr Lomppi s.3.12.1728 Kauvatsa, k.16.12.1803

Vih.15.3.1752

Johan oli Ketalan isäntä 1761-80. Lapseton pari. Johanin jälkeen isäntänä oli 25 vuotta nuorempi velipuoli

Matts. Anna on minun 1c6r eli serkku 6 sukupolven erolla.

Taulu Ke14

Matts Jöransson Ketala s.27.8.1751, k.23.12.1787

Plso Walborg Mattsdr Torkkeli s.9.2.1753 Kokemäki, k.21.10.1823

Vih.2.11.1775

Lapset:

1. Anna s.20.11.1778

2. Matts s.24.2.1781

3. Johan s.23.10.1783 ⇒ **Taulu Ke15**

4. Maria s.1.1.1787, k.19.5.1819 Kokemäki. Plso Thomas Eriksson Lundgren s.15.12.1782 Kokemäki, k.1.4.1824 Kokemäki. Thomas oli Kokemäen pitäjänsuutari

Matts oli Ketalan isäntä 1780-87. Mattsin kuoltua vain 36-vuotiaana, avioitui Walborg 18.6.1789 Eric Anderssonin (s.15.5.1763 Kokemäki) kanssa ja Eric oli isäntä 1789-1804

Taulu Ke15

Johan Mattsson Ketala s.23.10.1783, k.19.4.1828

Plso Lisa Michelsdr Tuomola s.14.10.1782 Kokemäki

Vih.10.6.1806

Lapset:

1. Johannes s.6.6.1807

2. Maria Christina s.16.2.1809

3. Fredric s.11.10.1811 ⇒ **Taulu Ke16**

4. Anna Lisa s.18.11.1817, k.16.5.1905 Kokemäki. Plso Matts Johansson Piitari (Isotalo) s.22.1.1817 Peipohja, k.8.6.1869 Kokemäki. Matts oli Huittisten Karhiniemen Vähä-Raution isäntä 1842-46 ja Kokemäen Ylistaron Piitarin isäntä 1847-

5. Ester s.24.12.1819, k.17.9.1892 Kokemäki. Plso Isac Johansson Liinaharja s.19.9.1824 Kokemäki, k.17.4.1891. Isac oli isänsä jälkeen Kokemäen Ylistaron Liinaharjan isäntä 1841-91

Johan oli Ketalan isäntä 1805-28. Hänen kuoltua Lisa avioitui 6.11.1829 Fredic Mattsson Näpin (s.1.1.1804) kanssa. Fredric oli isäntä 1829-32. Lisan vanhemmiksi on kastetiedoissa laitettu Michel Thomasson vid Rantala ja Maria Michelsdr. En tiedä miksi tällainen nimi. Talonhaltijaluettelon mukaan Michel ja Maria olivat toisen Kyttälän talon, Tuomolan isäntäpari. Oliko Tuomola tuhoutunut tulipalossa ja he olivat tilapäisessä evakossa Rantalassa?

Taulu Ke16

Fredric Johansson Ketala s.11.10.1811, k.5.12.1876

Plso Christina (Stiina) Lovisa Pettersdr Kylä-Horelli s.12.3.1821 Kokemäki, k.12.10.1913

Vih.13.10.1840

Lapset:

1. Fredric Johan s.6.8.1842, k.4.12.1914 Kylä-Horelli. Fredric oli isänsä jälkeen Ylistaron Kylä-Horellin isäntä 1875-1914. Talonhaltijaluettelossa hänelle ei ole laitettu puolisoa. Taisi olla naimaton.
2. Carl (Kalle) s.23.9.1844, k.24.4.1915. RK 1891-1900 -11 s.1329 kuolinpäivä, ei vaimoa eikä lapsia, "ent. talollinen".
3. Frans s.10.3.1847, k.26.9.1853
4. Isac s.18.12.1849 ⇒ **Taulu Ke17**
5. Johan s.9.9.1852, k.14.7.1853
6. Maria s.x.5.1854, Plso Carl Konstantin Erlandsson Kylä-Köpi s.14.1.1858. Carl oli isänsä jälkeen Kokemäen Säpilän Kylä-Köpin isäntä
7. Frans s.29.7.1858, k. 5.6.1863
8. Ferdinand s.10.4.1861, k.27.12.1923 Kylä-Horelli. Plso Amanda Gustafsdor Iso-Horelli s.12.5.1875 Kokemäki, k.29.4.1949 Kylä-Horelli. Ferdinand oli Kylä-Horellin isäntä veljensä jälkeen 1923-27. Sitten isäntänä 1927 oli poika Pauli Horelli s.26.1902, k.4.9.1975. Ferdinandilla ja Amandalla oli myös lapset: Eino Fredrik Horelli s.30.1.1898 ja Katri Maria Aalto-Setälä (Horelli) s.22.10.1899, k.10.11.1992 Rauma. Plso kihlakunnan tuomari Toivo Armas Aalto-Setälä s.2.2.1896, k.3.4.1977 Rauma

Fredric oli Ketalan isäntä 1832-76 ja myös vaimonsa kotitalon Ylistaron Kylä-Horellin isäntä 1874. Esikoinen on kirjattu nimimuodossa Johan Fredrik kasteluettelossa ja RK:ssa, mutta nimimuodossa Fredric Johan Kylä-Horellin talonhaltijaluettelossa. Kun 10 vuotta myöhemmin perheeseen syntyi Johan, niin päädyin käyttämään esikoisen kohdalla nimimuotoa Fredric Johan.

Taulu Ke17

Isac Fredricsson Ketala s.18.12.1849, k.24.7.1916 Kokemäki

Plso Emma Carolina Kylä-Köpi s.1.12.1871 Säpilä, Kokemäki

Lapset:

1. Yrjö Alarik s.21.7.1895, k.18.6.1945 Kokemäki, hevonen potkaissut, naimaton
2. Niilo Iisakki s.10.12.1897, k.9.6.1945 Kokemäki, hirttäytynyt, naimaton
3. Laina Elvira s.18.2.1900, k.3.3.1949 Kokemäki, hermotauti, naimaton
4. Anna Dagmar s.15.11.1901, k.10.4.1988 Kokemäki
5. Aune Maria s.26.3.1904, k.30.3.1988 Kokemäki. Plso Reino Sutinen s. Puolanka
6. Sanna Pauliina s.6.8.1907. Lalli 9.11.135: Kuul. Tilal. pka Vilho Ilmari Köönikkä ja tilal. tr Sanna Pauliina Ketala
7. Vilma Aili s.25.9.1909, k.30.11.1976 Kokemäki
8. Irja Elisa s.13.8.1911, k.4.5.1983 Kokemäki
9. Elsa Helena s.3.7.1916, k.28.4.2013 Rauma. Plso mv Leo Johannes Ketola s.19.10.1917, k.24.4.1999 Rauma

Isac oli Ketalan isäntä 1884-1916 ja hänen jälkeen leski Emma oli talonhaltija 1916-38. Lapset löytyvät Elsa lukuun ottamatta Ketalan RK:sta 1901-11 s.1329. Elsan syntymäaika MyHeritagesta. Sieltä myös tuoreimmat kuolintiedot.

Ketala 1932. Päärakennus rakennettu 1928

Tuore ilmavalokuva (Mäki)-Ketalasta

Lars Hordeelin kartanot Kokemäki ja Vääksy

Lars Hordeel ja hänen jälkeläiset omistivat oman aikansa Kokemäen ja Vääksyn kartanot. Siksi kerron seuraavaksi mitä sain Kokemäen kartanosta selville.

Kokemäen kartano

Kokemäen kartanosta löytyy netistäkin paljon tietoa. Seuraavassa tekstissä olen käyttänyt seuraavia sivustoja. Museovirasto: http://www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=3992
Turun Yliopiston koe kulttuuriperintö blogi: <https://blogit.utu.fi/koekulttuuriperinto/satakunnan-ymparistokoulu/kokemaki/kokemaenkartano-ja-alajuoksun-suurtilat/>
Kokemäen kartanosta on myös Wikipedia sivu: <https://fi.wikipedia.org/wiki/Kokemäenkartano>

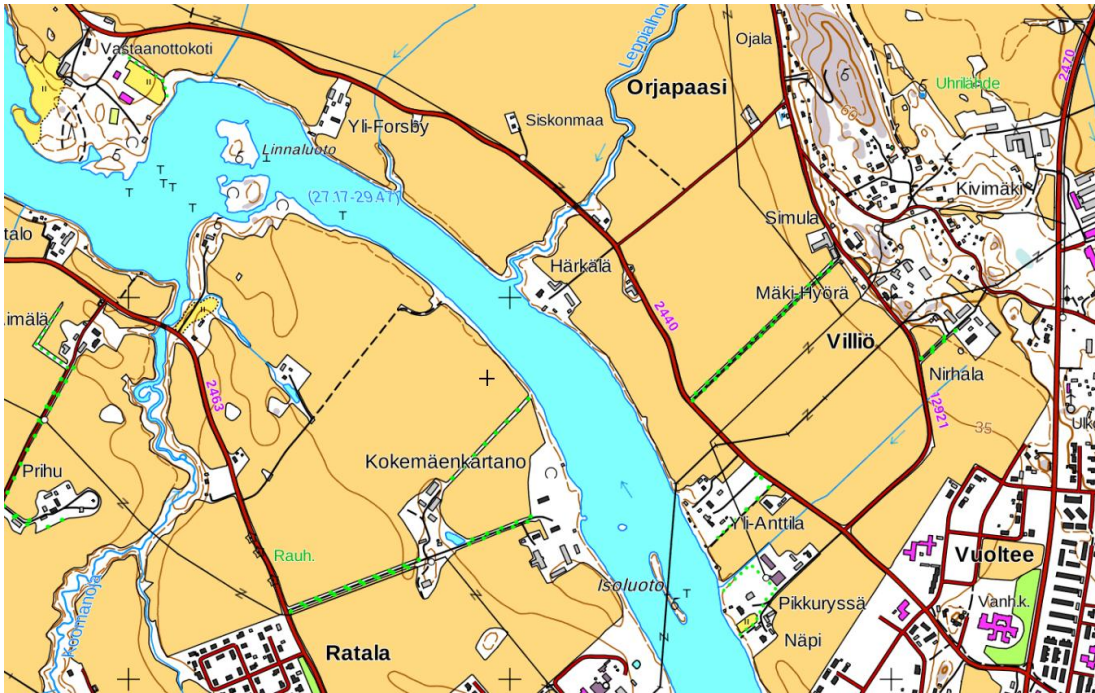
Forsbyn eli Koskenkylän kohdalla Kokemäenjoessa sijaitsee saari, joka yhä kantaa nimeä Linnaluoto. Viimeistään 1300-luvun alkupuolella muodostetun Satakunnan läänin hallinnollisena keskuksena toimi vuoteen 1367 saakka Kokemäen Forsbyn Linnaluodolla sijainnut linna. Linnaluodon laella on ollut kaivantojen pohjakaavaltaan suorakulmainen, noin 40 x 40 metriä laaja linna. Sen seuraajana oli viimeistään 1370-luvun alusta lähtien Kokemäenkartano. Eräässä lähteessä 1395 mainittu Åborg-niminen linna on mahdollisesti sijainnut hieman yläjuoksun puolella olevassa Isoluodon saarella. Linnalla on voitu tarkoittaa kartanoa.

Joka tapauksessa keskiaikainen kuninkaankartano sijaitsi Isoluodossa. Isoluotoon on johtanut silta 1660-luvulle saakka. Sen ylläpidosta joutuivat vastaamaan kokemäkeläisten lisäksi myös Ulvilan, Huittisten ja Loimaan pitäjät, joten sillan on täytynyt olla melko suuri. Isoluodossa on myös sijainnut harmaakivestä muurattu torni, joka on perimätiedon mukaan ollut vankityrmä. Tornia on kutsuttu nimellä *kistu*, joka on vankilaa tarkoittava vanha ruotsinkielinen sana. Se oli ilmeisesti raunioitunut jo 1700- ja 1800-lukujen vaihteessa. Kistu näkyy muun muassa Johan Fredrik Weberin vuonna 1799 tekemässä maalauksessa. Torni oli tiettävästi noin viiden metrin korkuinen ja pohjapinta-alaltaan noin 10 m². Torni purettiin lopullisesti perustuksiaan myöten vuonna 1834 Kokemäenkartanon silloisen omistajan määräyksestä.

Vapaaherra Arvid Forbuksen tultua kartanon omistajaksi vuonna 1651 rakennutti hän uuden päärakennuksen mantereelle. Se valmistui joen etelärannalle vuonna 1664.

Vanhimmissa asiakirjoissa käytetään nimitystä Forsbyn kartano ilmeisesti jäänteinä vanhasta linnasta. Sen talonhaltijaluettelo alkaa 1300-luvulta. Tosiasiallisesti kartanolla oli pitkään lampuotilaisisännät, jotka huolehtivat aatelistomistajien puolesta viljelystä. Heistä on tallessa luettelo vuosilta 1634-1739. 1801 Forsbyn kartano lohkottiin Ala-Forsbyn ja Yli-Forsbyn kartanoiksi.

Rinnan Forsbyn kartanon kanssa on talonhaltijalistat talosta, josta käytetään nimeä Kokemäen kartano. Nimi ilmestyy kirjoihin samaan aikaan, kun vapaaherra Arvid Forbusista tulee isäntä. Hän on 1. Kokemäen kartano nimisen talon talonhaltija ja myös Forsbyn kartanon talonhaltija.

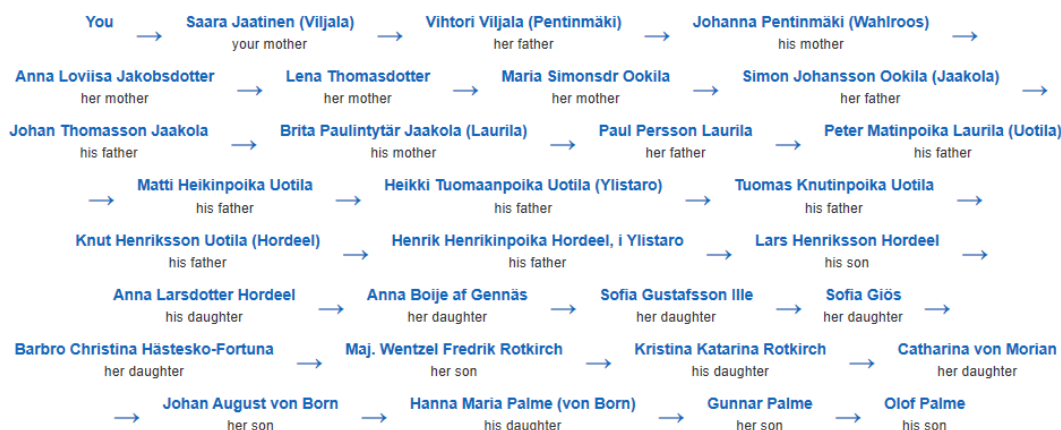
Alajuoksulla näkyy Yli-Forsby ja Linnaluoto, jonka alueella kartano ensin oli. Yläjuoksun suunnalla näkyy joessa Isoluoto, jossa Kokemäenkartano sittemmin oli. Kartan nimi Kokemäenkartano tarkoittaa paikkaa, johon kartano siirtyi vapaaherra Arvid Forbus toimesta vuonna 1664.

Lars Henricsson Hordeel ilmestyy 1577 Forsbyn kartanon omistajaksi. Tämä tapahtui sen seurauksena, että hän avioitui Kaarina Hannuntyttären kanssa. Kaarinan aiempi puoliso Claes Västgöte omisti Forsbyn kartanon ja myös Vääksyn kartanon. Västgöten kohtaloksi tuli mestaus Juhanan luottohenkilönä siinä vaiheessa, kun veli Eric oli hetken vallassa. Sekä Västgöte että Lars Hordeel pitivät asuntonaan Vääksyn kartanoa, mutta siis omistivat myös Kokemäen kartanon. Vääksyn kartanon taustatiedoista todetaan, että koko Vääksy (Wexiö) sai nimensä tästä Ruotsin Wäxjöstä kotoisin olleesta Claes Västgötestä.

Lars Hordeel sai Kaarina Hannuntyttären kanssa kolme tyttöä. Heidän puolisoitten kautta sekä Forsbyn että Kokemäen kartanot säilyivät Hordeel suvulla 1750-luvulle asti. Koska aatelisarvo periytyi vain isältä pojalle, sammui Hordeelin aatelissuku Lars Hordeelin jälkeen. Kuitenkin Larsin kolme tytärtä avioituivat muiden aatelisten kanssa ja siksi etäserkuissani on edelleen aatelisia mm Boije ja de la Gardie suvuissa.

Sattumalta huomasin, että Boije suvun kautta edesmennyt murhattu Ruotsin pääministeri Olof Palme on 12-polven serkkuni

Olof Palme is your 12th cousin thrice removed.

Vääksyn kartano

Vääksyn Kartano oli 1500-luvun alusta Ruotsin Wäxjöstä kotoisin olevan Westgöta-suvun rälssitilana ja siitä juontaa kartanon nimi Vääksy (Wexjö). Jouduttuaan kuninkaan epäsuosioon 1555 suvun täytyi luovuttaa kartano kruunulle ja siten siitä tuli kuninkaankartano. Vääksyn kartanosta oli kotoisin Juhana herttuan suosikkihovimies Klas Westgöte, joka avioitui Juhana herttuan aiemman jalkavaimon Kaarina Hannuntyttären kanssa. Juhana herttua luovutti Vääksyn kartanon Kaarina Hannuntyttärelle ja sen Kaarina ja Klas ottivat asuinpaikakseen. Kuningas Erikin ja veljen Juhanan välit kiristyivät äärimmilleen. Juhana vangittiin ja hänen uskottu Westgöte monen muun tavoin mestattiin. Erik kuitenkin vahvisti Kaarinan oikeuden Vääksyn kartanoon. Sitten Juhana pääsi niskan päälle. Juhanasta tuli kuningas. Lars Hordeel avioitui Kaarina Hannuntyttären kanssa ja siirtyi Liuksialan kartanosta asumaan Vääksyn kartanoon. Vääksyn kartanosta tuli seuraavien sukupolvien aikaan suvun pääpaikka, vaikka suvulla oli muitakin omistuksia, kuten Kokemäenkartano.

Kartanossa oli useita myllyjä ja konepajateollisuutta 1800-luvulla. 1900-luvulle tultaessa kartano rappeutui ja omistajat olivat eri puolilla Eurooppaa. Vuonna 1917 kartanon osti Antti Ahlströmin nuorin poika Birger. Hän oli koulutukseltaan agronomi ja innokas viljelijä. Hänen aikana aloitettiin Vääkssä kasvihuonetuotanto.

Vasemmalla Liuksialan kartano, joka oli Lars Hordeelin virka-asunto ja sittemmin Kaarina Maununtyttären omistukseen annettu. Oikealla Vääksyn kartano, jossa asui Kaarina Hannuntytär ja jonka avioitumisen jälkeen otti asuinpaikakseen myös Lars Hordeel. Riitautuneiden Kustaa Vaasan poikien entiset puoliset asuivat siis lähes naapureina 1500-luvun jälkipuoliskolla

Aateloidun Lars Hordeelin jälkeläiset levittäytyivät muiden aatelisten joukkoon eri puolille Ruotsin valtakuntaa

Taulu Kar5

Lars Henricsson Hordeel s.1544, k.6.6.1591

Plso Kaarina Hannuntytär s.1539 Suomi, k.n.1596 Vääksy.

Lapset (Turku):

1. Margareta s.n.1570. Plso kenttäeversti Johan Benktsson Sabelhjerta. Johan löytyy Hordeelin aateliskalenterista Margaretan puolisona. Genissä on laitettu isäksi Bengt Larsson Sabelhjerta. Hänen aateliskalenterissa ei ole Johan poikaa, joten varmuutta tälle ei ole, mutta on silti mitä ilmeisimmin Bengt Larsson Sabelhejertan poika. Oliko hän avioton ja siksi häntä ei löydy aateliskalenterista. Aatelisten aviottomat lapset saivat usein isänsä nimen ja usein myös aikanaan aateloitiin varsinkin, jos he olivat menestyviä sotilaita. Kenttäeverstin titteli käytännössä tarkoittaa, että Johan kuului aatelissäättyyn. Syynä päättelyyni on se, että Sabelhjerta nimenä otettiin käyttöön vasta 1586, jolloin Porvoon Samnäsin haltija, asemies Bengt Larsson aateloitiin. Niinpä nimi kytkee Johanin vahvasti häneen.
2. Anna s.n.1573 ⇒ **Taulu Kar6**
3. Brita k.1608. Plso Jöns Welamsson, toimi raatimiehenä Nyköpingissä. Tytär Catharina s.4.12.1579 Nyköping, k.11.4.1641. Plso Stigtomtan kirkkoherra Daniel Magni Schillerus s.1590, k.1647. Lapset: **1. Marta Schillera** s.1607, k.1653. Plso aateloitu Samuel Kempensköld (Kempe) s.1599 Ruotsi, k.1670, **2. Magnus Schiller** s.20.8.1614, k.7.12.1671. Magnus oli Upsalan yliopiston professori, piirikuvernööri ja kuningatar Kristinan yksityissihteeri. Plso Christina Maria Trost s.1640, k.30.7.1716 Jönköping. Marian isä oli Tukholman pormestari. Marian veljet Gustaf ja Mattias aateloitiin nimellä Gyllentrost. **3. Katarina Schiller**. Plso nimismies Per Björnsson Törnebohm, kuoli 1666

Kaarina Hannuntytär oli Juhana Herttuan jalkavaimo, joka synnytti Juhanalle neljä lasta. Kaarinan isä oli kirkkoherra Hans Klasson Kögemäster ja äiti kuuluisaa ritarisukua Ingeborg Åkesdotter Tott. Juhana tapasi Kaarinan tämän ollessa Tukholman hovissa palveluksessa vaatekamaripiikana. Juhanan tultua Suomen herttuaksi pari muutti Turkuun ja heidän ensimmäinen lapsensa Sofia syntyi Turun linnassa vuonna 1556. Muut lapset olivat Augustus, Julius ja Lucretia. Lapset aateloitiin aikuisiässä nimellä Gyllenhjelm. Juhanaa ja Kaarinaa ei ollut vihitty avioliittoon, mutta Kaarinaa kohdeltiin Turun linnassa kunnioitettuna linnan emäntänä. Kaarinan oli lopulta väistytävä Juhanan virallisen vaimon Katariina Jagellonican tieltä ja hänet naitettiin Juhanan suosikkihovimiehelle kamarijunkkari Klas Westgötelles vuonna 1561. Kaarina muutti puolisonsa kanssa vuonna 1562 Kangasalle Vääksyn kartanoon. Tähän aikaan Kustaa Vaasan pojista vanhin eli Eerik oli Ruotsin kuningas. Kustaa Vaasalla oli neljä poikaa: Eerik, Juhana, Maunu ja Kaarle. Ikäeroa heillä oli paljon. Kaikki pojat saivat itselleen Kustaa Vaasan vielä eläessä oman herttuakunnan. Juhana sai herttuakunnakseen Suomen. Siksi Juhana vietti aikaa Turun linnassa ja vieraili usein Satakunnassa. Hän totesi Ulvilan silloisen kaupungin etäänntyneen maannousun seurauksena merestä. Niinpä hän perusti uuden kaupungin Porin, jolle siirtyi Ulvilan oikeudet. Kustaa Vaasa kuoli ja Eerikistä tuli kuningas 1560. Eerik ehkä vähän yllättäen hyväksyi Juhanan ja Puolan prinsessan Katarina Jagelonican avioitumisen. Jännitteet kahden vanhimman veljeksien välillä johtivat siihen, että Eerik tuli sotajoukkoineen Turkuun ja valloitti linnan 1563. Samalla linna ryöstettiin ja kallein irtaimisto vietiin Ruotsiin eikä sitä koskaan palautettu Turkuun. Juhana ja Katarina Jagelonica otettiin vangeiksi. He säilyttivät kuitenkin henkensä, mutta Eerik vei mukanaan Tukholmaan noin 30 Juhanalle uskollista merkittävää suomalaista ja mestautti heistä suurimman osan. Myös Klas Vestgöte mestattiin kuningas Eerik XIV:n käskystä vuonna 1563. Toisaalta Eerik oli suopea Kaarina Hannuntyttärelle ja vahvisti hänen omistusoikeutensa Vääksyn kartanoon. Vääksyn kartanon lähistöllä oli Liuksialan kuninkaankartano Kangasalassa.

Lars Hordeel oli nimitetty Ylä-Satakunnan voudiksi 1572 ja hän asettui asumaan Liuksialan kartanossa. Lars oli aloittanut virkauransa 1565-66 toimimalla läntisellä Uudellamaalla ensin tuomari Nils Boijen kirjurina ja

sitten 1567-68 tuomarin sijaisena. Boije omisti vuodesta 1563 Laakspohjan kartanon, jonka voutina Lars myös toimi. Sitten hän palveli vuodesta 1569 alkaen suomalaisen ratsulippueen ratsumiehenä ilmeisesti Virossa. Hän yleni aliupseeriksi ja palkkiona palveluksestaan hän sai neljä entistä luostaritilaa Kokemäeltä. Lars Hordeel ja Kaarina Hannuntytär avioituivat 1572.

Eerik oli syrjäytetty 1568 ja kuninkaaksi oli nimitetty Juhana herttua. Hän käytti kuningasnimeä Juhana III. Eerik vietti loppuelämänsä vankilassa ja myrkytettiin kuoliaaksi 1577 ilmeisesti Juhanan määräyksestä. Juhana III aateloi entisen jalkavaimonsa miehen Larsin 1576. Hänen voutikuntansa laajennettiin koskemaan myös Ala-Satakuntaa. Juhanan ja Kaarina Hannuntyttären yhteinen lapsi Julius Gyllenhjelm nimitettiin 1580 Turun linnan käskynhaltijaksi ja samana vuonna Lars nimettiin Turun linnan voutiksi. Nyt Kaarina Hannuntytär palasi Turun linnaan ja omaksui linnan emännän roolin. Hänen poikansa oli linnan käskynhaltija, mies linnanvouti. Lisäksi hänen vanhin lapsensa Sofia oli naimisissa ranskalaistaustaisen sotapäällikkö Pontus De la Gardien kanssa, joka myös asui Turun linnassa.

Voutina toimiminen ei ollut taloudellisesti tuottavaa sillä esimerkiksi vuosina 1586-88 Lars ei saanut lainkaan palkkaa ja joutui kaiken lisäksi maksamaan linnanväen palkkoja omasta kukkarostaan. Niinpä hänellä oli erilaisia lisätoimia, mm. tuomarina ja laivanvarustajana toimimista. Lars siirtyi 1580-luvun lopulla vaimonsa kanssa yhä enemmän asumaan Vääksyn kartanoa ja laiminlöi Turun linnan voutin tehtäviä ja sai siitä Juhana III:lta moitteita. Lars löytyy myös Ylä-Satakunnan tuomareiden listalta 1582-83, 1585-87 ja 1591. Larsin omistuksessa oli myös Kokemäen Forsbyn kartano 1577-91.

Vaikka mennään Hordeelin perspektiivistä sivuraiteille, en malta olla lisäämättä yhtä anekdoottia. Eerik oli siis kuninkaana suopea veljensä entiselle jalkavaimolle Kaarina Hannuntyttärelle. Vastaavasti Juhana oli suopea Eerikin vaimolle Kaarina Maununtyttärelle, mutta vasta Eerikin kuoltua. Kaarina Maununtyttären tausta oli vaatimaton. Isä oli jalkaväen sotilas ja äiti talonpoikaissuvusta. Kaarina oli vain 15-vuotias synnyttäessään 1556 Eerikin ja hänen esikoisen Kustaan. Eerik oli saanut useilta ylhäisönaisilta rukkaset. Hän oli niistä turhautunut ja aiheutti skandaalin avioitumalla virallisesti Kaarina Maununtyttären kanssa 1568. Se oli viimeinen pisara Ruotsin aatelistolle, joka syöksi Eerikin vallasta. Kaarina Maununtytär ehti olla Ruotsin kuningatar vain 87 päivää. Aluksi hän, Eerik ja heidän kaksi lastaan viettivät aikaa yhteisesti vankitiloissa. Sitten 1573 Juhana erotti Eerikin muusta perheestä. Juhana ei halunnut sukuun lisää perillisiä, jotka olisivat voineet myöhemmin vaatia kruunua itselleen. Melkoinen veljessarja. Veljeksistä Maunua ei tarvinnut pelätä. Hän oli arka ja mielenterveysongelmainen. Nuorinta veljeä Kaarle Juhani kavahti. Hän pelkäsi Kaarlen pyrkivän liittoutuvan Eerikin pojan Kustaan kanssa. Niinpä Kustaa lähetettiin Puolaan Juhanan sukulaisten luo vain 7-vuotiaana. Sen täytyi olla Kaarinalle paha paikka. Hän pysyi vangittuna erillään miehestään. Sitten Eerikin kuoltua 1577 Kaarina ja hänen lähes koko ikänsä vankilassa elänyt 10-vuotias tytär Sigrid vapautettiin. Maaliskuussa 1577 Juhana III läänitti ”rakkaalle rouva Kaarina Maununtyttärelle, velivainajamme kuningas Eerikin leskelle” Liuksialan kartanon siihen kuuluvine 26 verotaloineen. Liuksiala sijaitsi Kangasalassa ja oli silloisen Ylä-Satakunnan vauraimpia taloja. Liuksialassa Kaarina vietti elämänsä loput 35 vuotta. Hän oli kansan rakastama henkilö, jota alueen asukkaat pitivät omana kuningattarenaan. Sen johdosta nuijamiehetkin jättivät Liuksialan rauhaan.

Pirjo Tuominen on kirjoittanut romaanin Kaarina Hannuntyttärestä, ja itse Mika Waltari on tehnyt kirjan Kaarina Maununtyttärestä vuonna 1942.

Tässä taulussa olen laittanut Larsille ja Kaarinalle kolme tytärtä. Se, että Anna on heidän tytär, ei ole epäselvyyttä. Schlegel & Klinksborgin 1875 julkaisemassa Svenska-Adels Ättar Taflor kirjassa Anna,

Magaret ja Brita mainitaan Lars Hordeelin lapsina ja Kaarina Larsin vaimona. Kuitenkin Henrik Impola kirjassaan ”Frälset och dess Rusttjänst in Finkand på 1500-talet” toteaa, että Margaretin ja Britan täytyy olla Larsin veljentyttäriä, vaikka heitä kutsuttiin Larsdottereiksi. Jos näin on, niin voihan olla, että Lars olisi ottanut kasvateikseen kaksi veljensä tyttöä. Syynä on voinut olla, että he olisivat tulleet orvoiksi tai joku veli olisi tullut liian vähävaraiseksi elättämään tyttäriään. Larsilla oli kolme poikaa ja kaksi poikapuolta. Heistä kolmen tilanne on niin hyvin dokumentoitu, että heidät voi poissulkea. Jäljelle jäävät Klemet, jonka tiedetään toimineen kauppiana Turussa ja Matts, joka aloitti ratsupalvelun 1582. Varsinkin Matts voisi olla heidän isä. Kun kuitenkin vaikuttaa selvältä, että myös Margareta ja Brita ovat esi-isäni Henric Hordeelin pojanlapsia, niin tämä tieto riittää minulle.

Ruotsalaisista aatelisarvoista

Tukeudun seuraavassa pitkälti Wikipediaan. Suomessa aatelissääty eli rälssi alkoi muodostua ristiretkiä ja rannikon ruotsalaisten kolonisaatiota seuranneen Ruotsin vallan myötä 1200–1300-luvuilla. Suomalaiset suurtalonpojat (Moisiot) joutuivat uusien vallanpitäjien seurauksena luopumaan asemastaan ja heidän tilansa joutuivat Ruotsin kruunun ja katolisen kirkon omistukseen. Pääasiassa Suomen rälssi koostui ruotsalaisista ja saksalaisista suvuista. Tilusten rakenteista on päätelty, ettei käytännössä kukaan suomalainen suurtalonpoika päässyt nousemaan rälssiin. Ruotsissa aatelissääty oli alkanut muodostua kuningas Maunu Ladonlukon antamasta Alsnön säännöstä (1279/80), joka myönsi henkilökohtaisen rälssin eli verovapauden niille, jotka suorittivat ratsupalvelusta. Näitä henkilöitä nimitettiin vapaamiehiksi eli rälssimiehiksi. Saksankielestä lainattu käsite aateli tuli Ruotsissa käyttöön 1500-luvulla.

Keskiaikainen rälssiasema oli lähtökohtaisesti henkilökohtainen, eikä periytyvä. Käytännössä monet suvut kuuluivat rälssiin kuitenkin sukupolvesta toiseen. Jo 1300-luvulla Ruotsissa ja Suomessa tunnustettiin rälssiaseman periytyminen. Käytäntö jatkui Ruotsissa tällaisena aina 1400-luvulle asti, jolloin Sten Sture vanhempi ja hänen seuraajansa alkoivat jakaa ”nimitys- eli rälssikirjeitä”, yleensä jonkin palveluksen johdosta. Rälssiaseman sai 1500-luvulta lähtien pitää perintönä sekin, joka ei kyennyt suorittamaan ratsupalvelusta. Kuningas Eerik XIV perusti kreivin ja vapaaherran aatelisarvot 1561. Aatelisto sai suuria etuoikeuksia varsinkin maanomistukseen ja virkoihin nähden, ja siitä tuli vaikutusvaltaisin sääty valtiopäivillä.^[8]

Kuningas Kustaa II Aadolf perusti vuonna 1625 Ruotsin ritarihuoneen, joka yhdisti aatelissäädyn järjestäytyneeksi yhteisöksi, ja antoi 1626 ritarihuonejärjestyksen. Tarkoitus oli, että vanhimmat suvut saivat ensimmäiset järjestysnumerot Ritarihuoneessa, näin tehtiinkin kreivien, vapaaherrojen ja ritareiden osalta, mutta todistusongelmien johdosta kaikkien 92 aatelissuvun numerot arvottiin. Kuningatar Kristiinan aikana Ruotsiin myönnettiin suuri määrä uusia aatelisarvoja. Myös kuningas Kaarle XI aateloil vilkkaasti, sillä hän halusi lujittaa kuninkaan valtaa uusien sukujen avulla, ”vanhojen” sukujen kustannuksella.

Aateliset olivat 1600-luvulla varsin velkaantunut väestöryhmä. He saivat helposti velkaa suuria tilojansa vastaan. Myöhemmin 1700-luvulla sallittiin rälssimaan omistus myös talonpojille ja aatelin omaisuutta saattoi siirtyä kauppiaille ja varakkaille talonpojille.

Rälssitila on eri asia kuin ratsutila eli rustholli. Ratsutila sai määräaikaisen verovapauden siltä ajalta, jolta he varustivat palveluun ratsun ja ratsumiehen. Hyvin suoritettu ratsupalvelu, varsinkin, jos se oli jatkunut parin sukupolven ajan, saattoi johtaa aatelointiin. Näin tapahtui omien verisukulaisten kanssa kaksi kertaa (Sabelbyssa ja af Wanochius). Lars Hordeelin aatelointi perustui suurelta osin muihin ansioihin.

Suomen aateli oli vähälukuinen ja etäisyydet aateliskartanoiden välillä olivat pitkät. Kun seurustelu alempisäätysten kanssa oli sopimatonta, niin elämä saattoi olla yksinäistä.

Ritarihuonejärjestyksessä on mainittu seuraavat luokat:

- Ruhtinas: arvo on myönnetty Suomessa vain yhden kerran, kenraalikuvernööri Menschikoffille vuonna 1833, mutta tämä suku on sammunut.
- Kreivi: Suomen yhdestätoista suvusta on elossa enää neljä, Creutz, Armfelt, Aminoff ja Berg
- Vapaaherra (=paroni myöhempanä aikana): Suomessa arvon on saanut 63 sukua, joista elossa 25
- Ritari (ritariluokka, aatelissuvut numerot 1–73, sulautettiin asemiesluokkaan vuonna 1863)
- Herra (niin sanottu asemiesluokka, alin aatelistarvo). Aluksi ihmettelin matrikkeleissa todettua titteliä "härre of rik"

Yhteisöä kutsutaan ritarihuonejärjestyksessä ritaristoksi ja aateliksi. Aateliskokouksessa luokkia puhutellaan seuraavasti: Korkeastijalosukuiset Herrat Kreivit ja Vapaaherrat; Jalosukuiset Herrat Ritarit ja Aatelismiehet. Aateliskokous kokoontuu joka kolmas vuosi.

Lars Hordeelin jälkeläisten siis etäserkkujeni joukossa oli useampikin vapaaherra -suku ja kolme kreivi -sukua Horn af Ekebyholm, De la Gardie ja Armfelt, joka suku on siis yhä elossa.

Boije af Gennäs suku

Boije nimen on suvun sisällä arveltu tarkoittavan böömiläistä. Boijen nimi esiintyy kuitenkin jo 1200-luvulla Saksan Wismarissa. Suomea ajatellen suku on kotoisin Pohjasta Uudeltamaalta. Vanhin tiedossa oleva suvun jäsen on Anders Boije, joka mainitaan vuonna 1503 maankatselmusmiehenä. Hän avioitui Rötter Olofsson Dieken Brita tyttären kanssa ja peri apeltaan Gennäsin tilan Pohjalta sekä suvun vaakunan. Gennäsin kartano Degersjö-järven itärannalla siirtyi sittemmin Fiskarsin ruukin omistukseen. Nykyinen puinen päärakennus on 1800-luvulta. Kartano on nykyään yksityisomistuksessa. Suvun vapaaherrallinen haara on sammunut. Anna Larsdotter Hordeelin aviomiehen Jans Bojen isoisä Nils huolehti kuninkaan toimeksiannosta Helsingin perustamisesta. Hän oli ensin Juhan herttuan palveluksessa, mutta siirtyi sitten Erik XIV:n palvelukseen ja osallistui Turun linnan valtaukseseen. Hänen kerrotaan estäneen Juhana herttuan surmaamisen. Mainittakoon vielä se, että sodassa Tanskaa vasten Nils Boije oli ruotsalaisten joukkojen ylipäällikkö ja hänen johdolla onnistuttiin valtaamaan Varbergin linna. Sen seurauksena silloin tanskalaisten palveluksessa ollut ammattisotilas ranskalais-syntyinen Pontus De la Gardien joutui ruotsalaisten vangiksi. Hän siirtyi Ruotsin palvelukseen ja menestyksekkäässä sodassa Venäjää vastaan hän toimi armeijan ylipäällikkönä. Hänestä tuli maineikkaan De la Gardie suvun kantaisä Suomessa. Tietoa Boije suvusta aateliskalenterista: https://www.adelsvapen.com/genealogi/Boije_af_Gennäs_nr_16

Boijen vaakuna

I	Anders Karlsson, Tab. 1.										
II	Erik Boije, Tab. 2.					Nils Boije, Tab. 3.					
III	Göran, Tab. 4. <i>Riksd.</i>					Mårten, Tab. 14.					Anders, Tab. 80.
IV	Carl, Tab. 5.	Claes, Tab. 11.	Hans, Tab. 15.			Erik, Tab. 16.	Nils, Tab. 79.				
V	Göran, Tab. 6.	Göran, Tab. 12.	Erik, Tab. 17.			Christer, Tab. 29—61. Se sid. 482.			Claes Anders, Tab. 62.		
VI	Henrik Georg, Tab. 7.	Claes, Tab. 13.	Henrik, Tab. 18.	Erik Gustaf, Tab. 19.	Johan Gustaf, Tab. 21.	Anders, Tab. 27.		Hans, Tab. 63.			
VII	Hugo Eberhardt, Tab. 8.	Otto Fabian, Tab. 10.	Adam Gustaf, Tab. 20.		Carl Gustaf, Tab. 22.	Erik Gustaf, Tab. 28.	Hans Henrik, friherre Boije af Gennäs.	Ernst, Tab. 64.	Hans, Tab. 66.		
VIII	Peter Filip Johan Moritz, Tab. 9.		Adam Ludvig, Tab. 23.		Barn. Se frih. ätten Boije af Gennäs.	Hans, Tab. 65.		Otto Ernst, Tab. 67.	Casper Johan, Tab. 68.	Hans Georg, Tab. 77.	
IX			Erik Gustaf, Tab. 24.				Georg Magnus, Tab. 69.		Anders Erik, Tab. 70.	Claes Otto, Tab. 78.	
X			Carl Erik Vilhelm, Tab. 25.			Johan August, Tab. 26.	Anders Herman Vilhelm, Tab. 71.		Herman August, Tab. 73.		
XI							Axel Vilhelm,		Carl Anders		

Alla olevan Taulun Kar6 Hans Mårtensson Boije näkyy rengastettuna kaaviossa.

Taalu Kar6

Anna Larsdotter Hordeel s.n.1573, k.12.6.1646 Gennarby, Tenhola

Plso Hans Mårtensson Boije s.27.2.1581 Raaseporin linna, k.25.8.1617 Tukholma
Vih. 1604

Lapset:

1. Karin s.n.1605 Vääksyn kartano, k.n.1670 Karjaa. Plso Axel Axelsson Stålmarm s.1598 Raasepori, k.26.5.1656 Viipurin linna. Axel oli Viipurin läänin maaherra, aatelinen. Lapset: 1. **Anna Margareta**, kuoli 1682. Plso Jakob Johan von Berg, kuoli 1686. Jakob oli Hämeen jalkaväkirykmentin eversti ja hänellä oli Asikkalassa säteritila. Poika Henrik Johan von Berg, joka oli ratsumestari, 2. **Beta**, kuoli 1711 jälkeen Krogårdissa, Karjaalla. Plso Gert Magnus Löwe, 3. **Märta**. Plso Arvid Arvidson Björnram s.n.1610 Tuomarinkartano, Karjaa, k.1.6.1676 Öölanti, Ruotsi. Arvid oli nuorena vänrikkinä Riiasa. Oli kaksintaistelussa riikalaisen kauppiaan kanssa, joka taisi kuolla. Arvid lähti maanpakoon ja oli sotapalveluksessa Saksassa, Tanskassa, Englannissa, Skotlannissa ja Alankomaissa. Pyysi armoa 1652. Armahdettiin. Palasi Ruotsin armeijan palvelukseen. Yleni laivaston vara-amiraaliksi ja kuoli Öölannin taistelussa.1.6.1676
2. Margareta s.19.2.1604 Växjö, Ruotsi ⇒ **Taulu Kar6**
3. Hans s.n.1605, k.1631 Nurnberg. Kustaa II Adolfin kamariherra, naimaton.
4. Mårten s.n.1610. Naimaton kornetti suomalaisessa rykmentissä. Haavoittui vakavasti Demnitzissä Saksassa 23.6.1628 ja kuoli 5.7.1628
5. Sofia s.1613 Pähkinälinna, k.23.2.1657 Gennarby, Tenhola. Plsot: 1. **Hans Ekholt** s.n.1600 Kantokylä, vih.4.10.1635 Turku, kuoli syksyllä 1637, Hans oli everstiluutnantti ja aateloitiin 10.6.1628. Osti 1619 Pälkäneen Kantokylän säterin ja 2. **Erik Welsk**. Erik oli syntyjään saksalainen ja toimi Saksassa ruotsalaisen ratsuväikyksikön kenraaliadjutantina. Erik oli sittemmin Uudenmaan ja Hämeen ratsuväkirykmentin eversti, aateloitiin 20.12.1649 ja kuoli lapsettomana ennen marraskuuta 1656.
6. Anna s.n. 1615, k.1671. Plso asessori Gustav Månsson Ille s.1614, k.23.4.1670 Tenhola. Tytär Sofia s.1650 Vääksy, k.1709. Plso Johan Giös till Prästkulla s.1647, k.6.4.1697 Tenhola. Johan oli Etelä-Suomen laamanni ja omisti 1600-luvun jälkipuoliskolla Vääksyn kartanon.

Hans Boije Boije oli myöhemmin Pähkinälinnan kuvernööri ja Novgorodin linnan ja siihen liittyvän läänin komendantti. Tämä liittyi sodan aikaiseen tilanteeseen, jossa Novgorod oli Ruotsin hallinnassa 1608-1613. Boije aateloitiin ja nimeksi tuli Boije af Gennäs. Hans oli Forsbyn kartanon ja Vääksyn kartanon talonhaltija 1604-17

Boijella oli omistuksessaan tila myös Tenholan Gennarbyssä, jossa he ainakin osittain asuivat ja jossa Anna Larsdotter kuoli. Gennarbyn sijainti näkyy kartalla punaisen nastan merkitsemänä

Taulu Kar6

Margareta Hansdotter Boije s.19.2.1604 Växjö, Ruotsi, k.22.9.1668 Porvoo.

Plsot

1. Henrik Jöransson Horn af Kanckas s.n.1580, kaatui 1629 Tsupatissa Preussissa
Vih. 29.5.1625 Turku

Lapset:

1. Göran s.1626, k.9.2.1656. Kova lukumies. Suoritti ylioppilastutkinnon ensin Turussa 1640, sitten Upsalassa 1641, sitten Strasbourgissa 1650 ja sitten vielä Utrechtissa 1652. Kapteeni amiraliteetissa 1653, Ahvenanmaan komppanian päällikkö 1654. Hukkui Mälareniin. Ei tietoa perheestä, joten taisi olla naimaton

2. Gustav s.1627 ⇒**Taulu Horn7** (monta sivua myöhemmin)

Henric kuului Hornin aatelissukuun ja oli Uudenmaan ja Hämeen ratsuväkirykmentin everstiluutnantti ja oli vuodesta 1626 Riikan linnoituksen päällikkö. Siviilissä omisti Sauvon Liesniemen tilan ja myös Kokemäenkartanon

2. Arvid Ernaldsson Forbus (Forbes) s.15.1.1598 Porvoo, k.29.1.1665 Stettin, Puola
Vih. 4.6.1639 Turku

Lapset:

3. Jakob Henrik s.20.12.1640, k.19.1.1664 Turku. Ylioppilas Leipzigissä 1649 ja Upsalassa 1654 sekä Strasbourgissa 18.3.1662. Hänellä oli isänsä tavoin vapaaherran arvo. Kuoli tapaturmaisesti naimattomana matkalla Ruotsin Skoklosterin linnaan.

4. Johan Mattias s.28.3.1642 Ruotsi, k.14.5.1642

5. Sofia Juliana s.1.7.1649 Tukholma ⇒**Taulu Kar7**

6. Anna Catharina s.12.3.1644 Ruotsi, k.26.3.1644

Arvid oli Suomessa syntynyt aatelinen kenraali, vapaaherra ja valtaneuvos. Porvoon Änäsän kartanossa syntynyt Forbus kuului Skotlannista lähtöisin olleeseen Forbesin sukuun. Hän menestyi sodissa ja aateloitiin 1638 yhdessä veljensä Mattiaksen kanssa. Arvid Forbus korotettiin Kokemäen nimelliseksi vapaaherraksi 1652. Valtaneuvos hänestä tuli 1653. Vuonna 1658 hänet ylennettiin kenraaliksi. Vuodesta 1641 lähtien hän toimi yli vuosikymmenen ajan sotilashallintotehtävissä Pommerissa, ensin Stettinissä ja sen jälkeen Stralsundin kaupungissa. Vuonna 1648 Forbus nimitettiin Pommerin varakuvernööriksi. Hän palasi jälleen Ruotsiin vuonna 1653 hoitamaan valtaneuvoksen tehtäviä. Kaarle X Kustaan Tanskan sodan aikana Forbus toimi hallinnollisissa tehtävissä Etelä-Ruotsissa. Forbusin läänityksiin kuului useita kartanoita ja linnoja sekä Suomessa, Ruotsissa että Pommerissa. Suomessa hänen omistuksessaan oli muun muassa Kokemäenkartano, jonka paronin arvo hänelle annettiin 1652 sekä Jackarbyn kartano Porvoossa. Lisäksi Forbus sai läänityksekseen koko Artjärven pitäjän. Hänen toimestaan Kokemäenkartano siirrettiin Isoluodon saaresta nykyiselle paikalleen mantereelle. Arvid Forbus kuoli Stettinissä (Szczecin) vuonna 1665. Hänet on puolisoineen haudattu Tukholmaan Riddarholmenin kirkkoon Forbus- ja De la Gardie -sukujen hautakappeliin.

Arvid Forbus

De la Gardie suku

Boije suvun alkutekstin yhteydessä mainittiin vapaaherra Suomen armeijan ylipäällikkö Pontus De la Gardie. Hän oli ranskalainen ammattisotilas, joka tultuaan vangituksi tanskalaisesta linnoituksesta siirtyi palvelemaan Ruotsia. Tämä aateliskalenteri lähtee hänen pojastaan Jacob De la Gardiesta, koska hänestä alkoi suvun kreivihaara. Tämä Jakob sai kansan keskuudessa nimen "Laiska-Jaakko" koska hänen joukkonsa piirittivät Novgorodia kuusi vuotta ja muodostui sanonta: Lähti suvi, lähti talvi, vaan ei lähde Laiska-Jaakko. Jakobin äiti oli Juhana III:n jalkavaimon Kaarina Hannuntyttären tytär Sofia Gyllenheim. Sofia kuoli Tallinnassa synnyttäessään Jacobia 1583 ja Jacob isä Pontus hukkui Narvan jokeen pari vuotta myöhemmin. Jacob sai kreivin arvon 10.5.1615. Lähden seuraamaan De la Gardie sukua kreivi Jacobin pojasta kreivi Axel Juliuksesta, Sofia Forbuksen puolisoista, lähtien.

https://www.adelsvapen.com/genealogi/De_la_Gardie_nr_3

I	Jakob De la Gardie, Tab. 1.				
II	Magnus Gabriel, Tab. 2.	Jakob Casimir, Tab. 3.	Pontus Fredrik, Tab. 4.	Axel Julius, Tab. 5.	
III				Adam Carl, Tab. 6.	Magnus Julius, Tab. 7.
IV				Pontus Fredrik, Tab. 8.	Carl Julius, Tab. 26.
V			Jakob Gustaf, Tab. 9.	Magnus Julius, Tab. 10.	Axel Gabriel, Tab. 11.
					Etienne Casimir, Tab. 25.
VI		Pontus Henrik, Tab. 12.		Magnus Gabriel, Tab. 19.	Robert, Tab. 23.
					Carl Gustaf, Tab. 24.
VII		Axel Otto, Tab. 13.	Magnus Gabriel, Tab. 14.	Johan, Tab. 15.	Pontus Axel, Tab. 20.
					Johan Casimir, Tab. 22.
VIII		Pontus Henrik, Axel, Tab. 16.	Gustaf, Tab. 17.	Magnus Julius, Tab. 18.	Carl Gustaf Magnus Baltzar, Tab. 21.

Taulu Kar7

Vapaaherratar Sofia Juliana Arvidsdotter Forbus s.1.7.1649 Tukholma, k.24.9.1701

Plso kreivi Axel Julius Jacobsson de la Gardie s.12.2.1637 Tukholma, k.17.5.1710 Tukholma

Vih. 15.12.1664 Tukholma

Lapset:

1. Jacob s.20.10.1665, k.9.1.1667
2. Margaretha Ebba s.9.10.1666, k.6.11.1666, yleinen heikkous
3. Adam Carl s.4.5.1668 Tukholma, k.1.1.1721 Tukholma. Plso Anna Juliana Horn af Kanckas s.15.3.1667 Tallinna, k.5.2.1753 Fitja, Ruotsi. Adam oli kenraaliluutnantti, Kalmarin ja Öölannin maaherra ja kreivi. Tytär Ebba Margareta s.24.11.1704 Tallinna, k.10.9.1775 Korgessaaren kartano, Hiidenmaa. Plso majuri Fredrik Magnus Stenbock s.x.8.1696 Frankfurt, Saksa, k.13.12.1745 Kolgan kartano, Harjunmaa, Viro. = **Taulu Horn7**
4. Ebba Juliana s.12.8.1669, k.1.9.1669
5. Sofia Juliana s.29.8.1670, k.4.4.1672
6. Magnus Julius s.12.3.1674 ⇒ **Taulu Kar8**
7. Pontus Fredric s.14.4.1677, k.1708 Friberg, Fitja, Ruotsi. Luopui sotilasurasta kapteenina 1698 ja oli leskikuningatar Hedvig Eleonoran kamariherra 1698-1702. Erosi tai erotettiin tehtävästä 1702 ja oleili paljolti ulkomailla.

Axel peri isältään kreivin arvon. Axel suoritti ylioppilastutkinnon Upsalassa 1647. Yleni sotilasurallaan ensin ratsuväen kenraaliksi 1669 ja sitten vielä Suomen ja Liivin joukkojen kenttämarsalkkaluutnantiksi 1674.

Valtioneuvos 1674. Viron kenraalikuvernööri 1687. Mahtoiko pariskunta koskaan käydä Kokemäen kartanossa. Sen he kuitenkin omistivat.

Sofia

Axel Julius De la Gardie.

Oiljemålning av D. Ehrenstrahl. 1690. Gripsholm.
Foto SvPA.

Taulu Kar8

Kreivi Magnus Julius Axelsson De la Gardie s.12.3.1674 (talonnhaltijaluettelossa 14.4.1669),
k.28.4.1741 Tukholma

Plso Hedvig Catarina Axelsdr Lillie s.20.9.1695, k.13.10.1745 Pariisissa käännnyttyään katoliseksi
Vih. 1709

Lapset:

1. Axel Magnus s.1712, k.16.3.1713
2. Brita Sofia s.22.4.1713 Tukholma, k. naimattomana 1797. Seurasi äitiään Pariisiin ja kääntyi äidin tavoin katoliseksi 5.2.1746
3. Adam Johan s.23.6.1714, k.1717.
4. Agneta Sofia s. 1714–1720, k.1722.
5. Ebba Maria, s. 1714-1720, kuoli varhain
6. Fredrik Jakob s.2.3.1719 Tukholma, kuoli varhain
7. Magnus Gabriel s.25.6.1720, k.1728.
8. Axel Casimir s.6.9.1721, k.1722
9. Adam Magnus s.17.4.1723. Ylioppilas Upsala 21.10.1738. Nimitys henkivartiokaartin vänrikiksi 9.5.1741. Kuoli suomalaisten sotaretkellä 14.5.1742 hattujen sodassa.
10. Eva s.12.7.1724, k.15.5.1786 Lidköping. Vih. 26.11.1741 Tukholma. Plso valtioneuvoston kansliapresidentti, everstimarsalkka, kreivi Claes Ekeblad s.1708, k.1771.
11. Pontus Fredrik s.27.3.1726, k.1791. Palveli Ranskan armeijassa 1742-47. Sittemmin Ruotsissa kenraaliluutnantti ja hovin kamariherra. Plsot 1. Charlotta Catharina Taube s.5.4.1723 Tukholma, k.24.3.1763 Tukholma ja 2. vapaaherratar Hedvig Eva Rålamb s.19.1.1747, k.14.2.1816 Tukholma
12. Ulrik Gustaf, till Tullgarn och Eksjöhovgård s..22.11.1727, k.19.6.1809. Ylioppilas Upsala 23.9.1742. Kapteeni kreivi Fersenin rykmentissä Ranskan armeijassa. Sittemmin Ruotsissa kamariherra ja kuningattaren hovimarsalkka. leskikuningattaren ylitallimestari. Vesteroosin

maaherra. Vih. 17.5.1752. Plso pikkuserkun tytär hovineito vapaaherratar Fredrika Falkenberg af Trystorp s.1724, k.10.11 1806 Vesteroos

13. Carl Julius s.1729, k.27.2.1786. Ylioppilas Upsala 23.9.1742. Eteni ensin sotilasuralla kenraaliluutnantti kreivi Fersenin yliadjutantiksi Pommerissa olevassa armeijassa. Oli sitten kuningattaren ylikamariherra. Vih.21.4.1752 Tukholma. Plso serkun tytär kreivitär Magdalena Christina Stenbock s.14.2.1729, k.21.3.1801. Christina oli prinsessa Sofia Albertinan hovineitojen johtaja = "hovimestaritar". Yksi lapsista Hedvig s.27.11.1761 Tukholma, k.7.2.1832 Tukholma avioitui kreivi Kustaa Mauri Armfeltin (s.31.3.1757 Marttila, k.19.8.1814 Tsarskoje Selo, Pietari) kanssa ja sitä kautta minulla on verisukulaaisyhteyttä hengissä pysyneeseen kreivisukuun ⇒ **Taulu Arm10**

14. Hedvig Catharina, till Lövestad s.30.5.1732, k.24.4.1800. Hedvig oli stiftsjungfru eli hiippakuntaneito, mitä tarkoitetaan ja myös "statsfru hos drottningen" 25.1.1778 alkaen. Plso valtioneuvos, kenttämarsalkka kreivi Fredrik Axell von Fersen s.1719, k.1794. Vih.24.9.1752 Tukholma

Myös Magnus kunnostautui ensin sotilasuralla ja ylennettiin 16.1.1717 kenraaliluutnantiksi. Sitten 30.12.1718 nimitettiin valtioneuvostoon ja 28.4.1719 sotaneuvostoon. President i kommerskoll 4.6.1719. Everstimarsalkka 3.8.1727. Magnuksen jälkeen suku katkaisi siteen Kokemäkeen myymällä Forsbyn kartanon 1752 Henric Gyllenramille ja Kokemäen kartanon 1757 von Knorring suvulle. Vääksy oli jo 1703 myyty Ugglan suvulle. Lopetan siksi tämän sukuhaaran seuraamisen lukuun ottamatta sivuhaaraa Armfeltia. De la Gardie suvun vaiheiden seurantaa voi jatkaa Genistä tai aateliskalenterista käsin.

Armfelt suku

Suvun ensimmäiset aateliskartanon henkilöt olivat vapaaherroja, mutta Hedvig De la Gardien kanssa avioitunut Kustaa Mauri (Gustaf Mauritz) Armfelt todetaan aateliskalenterissa kreiviksi ja hänen vaihteitaan lähdän seuraamaan

https://www.adelsvapen.com/genealogi/Armfelt_nr_213

Totean lisäksi, että seuraavana olevan kaavion ylin eli Carl Gustaf Armfeltin johtavat joukot olivat niitä, jotka osallistuivat karoliininen kuolonmarssiin. Elettiin Isonvihan aikaa. Venäjä on miehittänyt Suomen. Ruotsin kuningas Kaarle III ryhtyy uhkarohkeaan yritykseen hyökkäämällä Norjaan. Tavoite oli saada Trondheimin satama haltuun ja sitä kautta jatkaa hyökkäystä Skotlantiin. Armeija oli jaettu kahteen armeijakuntaan. Armfelt johti pohjoista ja kuningas itse eteläistä. Hyökkäys ei saavuttanut tavoitetta. Talvi alkoi painaa päälle, Kaarle III kaatui 30.11.1718 ohimoon osuneesta luodista, joka saattoi olla myös omien epätoivoon vaipumassa olevien sotilaiden ampuma. Kuningas oli halunnut johtaa sotaa itse yksityiskohtaisilla käskyillä, joiden kulku pohjoiselle armeijakunnalle saattoi kestää kuukausia ja olivat perille päästyään jo ajastaan pahasti jäljessä. Kuninkaan kuolema johti lopulliseen sekasortoon. Tieto kuninkaan kuolemasta saavutti Armfeltin vasta joulun kynnyksellä. Armeijakunta oli jätetty ilman huoltoa oman onnensa nojaan ja aloitti tammikuulla vetäytymisen itään korkean tunturijonon yli. Vuodenaikaankin nähden poikkeuksellisen kova lumimyrsky nujersi joukot ja suurelta osin suomalaisista koostuneesta joukosta kuoli tuhansia miehiä.

Östbyn kylä, jonka kohdalla kuolonmarssi tapahtui, näkyy punaisen merkin avulla. Eteläinen armeijakunta oli kuninkaan kuollessa Fredrikstadista hieman itään

Armfeltin vaakuna

I	Carl Gustaf Armfelt, Tab. 1.									
II	Gustaf, Tab. 2.	Claes, Tab. 25.	Erik, Tab. 26.	Otto, Tab. 27.			Vilhelm, Tab. 29.	Rein- hold, Tab. 35.	Fromhold, Tab. 36.	Fredrik, Tab. 40.
III	Carl Gustaf, Tab. 3.	Magnus Vilhelm, Tab. 4.	Axel Erik, Tab. 24.	Carl Adam, Tab. 28.			Adolf Carl, Tab. 30.		Carl, Tab. 37.	Fredrik, Tab. 41.
IV	Gustaf Mauritz, Tab. 5.				August, Filip, Tab. 15.		Axel Vilhelm, Tab. 31.		Gustaf Fromhold, Tab. 38.	
V	Gustaf Magnus, Tab. 6.	Alexander, Tab. 8.	Carl Magnus Vilhelm, Tab. 12.		Magnus Reinhold, Tab. 16.		Carl Axel August, Tab. 32.		Carl Gustaf Lars, Tab. 39.	
VI	Gustaf Vilhelm Artur, Tab. 7.	Mauritz Vladimir, Tab. 9.	Magnus, Tab. 13.	Vilhelm, Tab. 14.	August Magnus Gustaf, Tab. 17.	Carl Magnus Mauritz, Tab. 19.	Carl Johan Vilhelm, Tab. 33.			
VII	Alexander, Nikolai, Tab. 10. Tab. 11.		Carl August Reinhold Lars, Tab. 18. Tab. 20.		August Magnus, Tab. 23.	Magnus Axel, Tab. 34.	Carl Gustaf, Tab. 34.			
VIII			Björn Viking August, Tab. 21.		Carl Magnus Mauritz, Tab. 22.					

Alla olevan Taulun Arm10 Gustaf Mauritz on merkitty

Taulu Arm10

Gustaf Mauritz (Kustaa Mauri) Armfelt s.1.4.1757 Juvan kapteeninpuustelli, Marttila, k.19.8.1814 Traskoje Selo, Pietari

Plso kreivitär hovineito Hedvig De la Gardie s.27.11.1761 Tukholma, k.7.2.1832 Tukholma.

Taulusta Kar8

Vih.7.8.1785 Drottningholmin linna

Lapset:

1. Magdalena Maria Catharina Augusta s.13.6.1786 Tukholma, k.18.2.1845. Vih.11.4.1806. Plso kreivi, everstimarsalkka Axel Adolf Piper s.29.7.1647 Tukholma, k.29.5.1716 venäläisten vankina Pähkinälinnassa. Lapset: **1. Christina Charlotta** s.2.7.1691, k. lapsena. **2. Ingrid Margareta** s.6.6.1692, k. nuorena, **3. Juliana** s.25.9.1693, k. lapsena, **4. Charlotta Christina** s.24.9.169(4?), k.15.3.1727. Plso valtioneuvos, kreivi Ture Gabriel Bielke, **5. Hedvig Ulrika** s.11.9.1695, k. nuorena, **6. Hedvig Maria** s.11.8.1697, k.7.3.1767 Strömssta. Plso kenraalimajuri, vapaaherra Sten Arvidsson (Natt och Dag) Sture, **7. Ulrika Eleonora** s.26.10.1698, k.27.2.1754. Plso kenraalimajuri vapaaherra Bengt Ribbing af Koberg, **8. kamariherra, kreivi Carl Fredrik** s.20.2.1700 Tukholma, k.27.8.1770 Krageholm. Plso kreivitär Ulrika Christina Mörner af Morlanda. **9. Sofia Carolina** s.6.11.1707, k.4.5.1732. Plso kenraalikuvernööri, kreivi Axel Löwen
2. Gustaf Fredrik s.2.1.1788 Tukholma, k.14.3.1789 Tukholma
3. Carl s.1788, k.1788
4. Magnus, kaksoset s.1788, k.1788
5. Gustaf Magnus (perheen sisällä Gösta) s.2.4.1792, k.8.7.1856 Äminnen kartano, Halikko. Osallistui Waterloon taisteluun. Yleni sotilasuralla kenraalimajuriksi. Erosi sotilasuralta 1830. Toimi sen jälkeen mm. Vaasan läänin maaherrana, kreivi. Vih. 30.10.1819 Pietari. Plso Lovisa Cuthbert-Brooke s.7.6.1801 Lontoo
6. Alexander s.18.4.1794 Riika (pakomatalla Napolista Pietariin), k.8.1.1876 Pietari. Alexander luopui kapteenina sotilasurasta 1827. Toimi sen jälkeen pankinjohtajana, valtioneuvoksena, ministerisihteerinä ja yliopiston kanslerina Suomessa. Filosofian kunniatohtori 1869, kreivi. Plsot: 1. vapaaherratar Sigrig Axelina Fredrika Oxenstierna af Eka och Lindö s.6.6.1801 Kööpenhamina, k.6.2.1841 Pietari, 2. kenraalimajuri Nikolai Deminovin tytär Alinen Deminov s.27.11.1818 Pietari. k.1898 Pietari

7. Constantin s.17.3.1796, k.1797. Vain hieman aikaisemmin oli kuollut perheen lastenhoitaja Susanna, joka oli perheen pitkäaikaisen palvelijan tytär ja jota kohdeltiin perheessä kuin perheenjäsentä. Nämä kuolemat tapahtuivat Kalugan karkoitusjakson aikana ja luterilaisten pappien puuttuessa heidät oli haudattava siunaamattomaan maahan, joka oli tuohon aikaan äärimmäinen nöyryytys
8. Carl Magnus Vilhelm s.29.3.1797 Pietari, k.17.12.1878 Helsinki. Erosi everstiluutnanttina Ruotsin armeijasta 1841. Sen jälkeen yleni Venäjän armeijassa kenraalimajuriksi. Kreivi. Plsot 1. Adelaide Sofia Vilhelmina Carolina von Stedingk, 2.Ulrika Christina Vilhelmina Bohman. Gustafilla oli lisäksi eri pituisia avosuhteita, joista syntyi aviottomia lapsia. Niitä ei aateliskalenterissa mainita, mutta Wikipedia ja Geni kertoo heistä:
1. näyttelijätär mademoiselle L'Eclair, avosuhde Pariisiin oleskelun aikana. Syntyi Pariisissa 12.12.1780 poika Maurice L'Eclair, joka aateloitiin Ruotsissa 1816 nimellä Mauritz Clairfel
 2. kreivitär Magdalena Rudenschöld, Wikipedian mukaan pitkä avioliiton aikainen avosuhde 1785-93, Syntyi Genin mukaan kaksi varhain kuollutta nimeämätöntä lasta
 3. Kuurinmaan herttuan tytär Saganin prinsessa Catharina Fredrika Vilhelmina Bernigne von Kurland, Syntyi 1801 tyttö Adelaide Gustava (Vava), joka adoptoitiin 1812. Katso teksti alempana
 4. Edellisen äiti Kuurinmaan herttuatar Anna Charlotta von Biron. Syntyi tyttö Wilhelmina Gustava Charlotta s.20.12.1798 Turku. Häinkin sai sukunimeksi Armfelt. Oliko hän kuitenkin rakastajatar. Katso teksti alempana.

Genissä on mainittu kaksi muutakin avosuhdetta, joista ainakin toisesta syntyi lapsi. Ensimmäistä lukuun ottamatta muut suhteet, pitkäaikasetkin olivat avioliiton aikaisia. Olen jo aiemmin ymmärtänyt, että tällainen on tavanomaista korkea-aatelisten keskuudessa. Sekä Wilhelminan että Vavan kohdalla toimittiin samalla tavoin. Lapset ottivat ensin nimiinsä Gustafin pikkuserkku Fredrik Armfelt. Näin saatiin heille oikea sukunimi. Sitten myöhemmin ne siirtyivät ”serkun lapsina” Hedvigin ja Gustafin perheeseen. Hedvig kyllä tajusi mistä oli kyse, mutta otti silti lapset rakastettavaan huomaansa. Stig Ramel päätyy kuitenkin siihen tulokseen, että Kuurinmaan herttuattaren ja Gustafin välillä oli vain vahva ystävyysuhde ja että isä oli oikeastikin serkku Fredrik. Olipa niin tai näin, niin heidät kummatkin Hedvig otti kasvatusvastuulleen.

Gustaf oli siis naisten suosiossa. Hänellä oli komea ulkonäkö ja hän oli hyvä kuuntelija ja tämä koski myös naisia. Hän käyttäytyi naisia kohtaan arvostavasti. Kun hän lisäksi oli kreivi ja monessa mielessä valtakunnan mahtimiehiä, niin tätä kokonaisuutta ei ollut helppo vastustaa. Hän myös otti vastuun mahdollisista syntyneistä lapsista ja kantoi huolta heidän elämästään.

Gustafin elämä sisälsi monenlaisia voimakkaita vaiheita. Seuraavassa tekstissä olen hyödyntänyt Stig Ramelin tekemää kirjaa ”Kusta Mauri Armfelt” ja Bibliografiakeskuksen kuvausta Kustaa Mauri Armfeltistä <https://kansallisbiografia.fi/kenraalit/henkilo/18>

Gustaf on omassa elämänkerrassaan määritellyt itsensä suomalaiseksi. Suku on kuitenkin lähtöisin Jämtlannista, joka vuoteen 1645 saakka oli osa tanskalais-norjalaista valtakuntaa. Suvun perimätiedon mukaan talonpoika Lars Eriksson lähti Ruotsin kuninkaan palveluksen ja osallistui nuijasotaan Suomessa 1590-luvulla. Hänen poikansa Erik Larsson taisteli Kustaa II Adolfin joukoissa, yleni ratsumestariksi ja aateloitiin 1648 Armfelt nimellä. Aateloinnista huolimatta Armfeltit olivat sukupolvien ajan maaomistusta vailla olevaa sotilasaatelia. Maaomistukseen päästiin, kun Gustafin isä kenraalimajuri ja Turun läänin maaherra Magnus Vilhelm avioitui aatellisen Götan hovioikeuden presidentin Karl Gustaf Wennerstedtin tyttären Marian kanssa. Wennerstedteillä oli mittavaa maaomistus. Heidän esikoinen oli nyt puheena oleva Gustaf. Hän syntyi lähellä Turkuä olevassa Marttilassa Juva-nimisessä kapteenin puustellissa. Elämä oli siellä niukkaa. Vasta saatuaan elämänsä loppuvaiheissa osan vaimonsa perinnöstä Magnuksella oli riittävästi varoja mahdollistamaan Halikossa olevan Åminnen eli Joensuun kartanon oston. Nimi johtuu siitä, että kartano oli varsinkin aikoinaan Halikonjoen suussa. Joensuusta tuli Armfeltien sukukoti yli sadan vuoden ajaksi.

Gustaf oli kastenimi, mutta perheen sisällä häntä kutsuttiin Göstaksi. Gustaf lisäsi itse myöhemmin nimensä perään Mauritzin erään ihailemassa sotapäällikön mukaan. Gustaf opiskeli ensin Juvan puustellissa kotiopettajan johdolla. Hän siirtyi sitten jatkamaan opintoja Turkuun. Omassa elämäntarinassaan hän kertoo olleensa eräänä päivänä seuraamassa isänsä rykmentin harjoituksia

Turun lähellä. Rykmentinkomentaja Ehrensvärd huomasi hänet ja kysyi kiinnostaako sotilasura. Tästä alkoi äidin vastustelusta huolimatta Gustafin sotilasura. Gustaf ehti edetä Ruotsin armeijassa luutnantiksi 30.4.1777. Lemmenseikkailujensa ja 1778 tapahtuneen kaksintaistelun jälkiseurauksia välttääkseen Armfelt anoi kuningas Kustaa III:lta lupaa siirtyä ulkomaalaiseen sotapalvelukseen. Luvan saatuaan Armfelt matkusti yhdessä silloisen Savon prikaatin komentajan eversti Georg Magnus Sprengtportenin kanssa Pietarin kautta Varsovaan. Varsovassa hänellä oli rakkaussuhde nuoreen ja kauniiseen kreivittäreen, jonka mies oli häntä selvästi vanhempi. Käry kävi ja kreivi lähetti vaimonsa luostariin. Sekään ei rakastavaisia lannistanut, vaan he tapasivat edelleen luostarin puutarhassa. Skandaalin pelossa Sprengtporten puuttui peliin. Puola sai säädä. Lähdettiin Berliiniin ja pyrittiin Preussin armeijaan. Aie epäonnistui, ja Armfelt ja Sprengtporten jatkoivat matkaa Strasbourgii ja Pariisiin, missä heidän oli määrä pestautua Ranskan joukkoihin ja osallistua Yhdysvaltojen sisällissotaan. Tämäkään suunnitelma ei toteutunut, mutta Armfelt tapasi syksyllä 1780 Span kylpyläkaupungissa Belgiassa kuningas Kustaa III:n, joka oli siellä neuvottelu- ja virkistymismatkalla, ja saavutti pian hallitsijan suosion: hänen uransa lähti ilmiömäisen nopeaan nousuun. Pariisissa Armfelt viihtyi teatteriväen joukossa. Seurauksena oli yhteinen lapsi hänen ja jo aiemmin mainitun näyttelijättären Escilin kanssa. Palatessaan 1784 Pariisiin Armfelt etsi äidin ja lapsen ja lupasi huolehtia lapsen kasvatuksesta.

Ruotsiin palattuaan Armfelt nimitettiin 10.7.1781 kruununprinssi Gustaf Adolfin kavaljeeriksi ja ylennettiin 3.8.1782 kapteeniksi Henkikaartissa. Hänet korotettiin 11.3.1783 Kustaa III:n viralliseksi kamariherraksi ja ylennettiin 25.6.1783 everstiluutnantiksi armeijassa korotettuna samalla H. M. Kuninkaan sivuadjutantiksi. Armfelt nimitettiin 25.7.1783 hoviin uuteen ylikamarijunkkarin virkaan. Tehtävissään Armfelt osallistui Kustaa III:n lähes vuoden kestäneelle matkalle Saksaan, Italiaan ja Ranskaan 1783 - 1784.

Vuonna 1785 solmittu avioliitto hovineito kreivitär Hedvig De la Gardien kanssa oli käännekohta Armfeltin elämässä. Aloitteen teki kuningas Kustaa III, joka halusi kytkeä suojattinsa korkeaan aatelistatukseen. Stig Ramelin mukaan morsian ei ollut kaunotar, mutta hänessä oli luonnetta ja hänestä pidettiin hovissa. Hänellä oli kunniakas nimi, mutta isä oli menettänyt omaisuutensa pelipöydissä. Armfelt pettyi vaatimattomiin myötäjäisiin. Avioliitto oli muutenkin aluksi vain järkiavioliitto. Kuningas kuitenkin kustansi Drottningholmin linnan suurelliset häät. Pian häiden jälkeen Armfelt solmi rakkaussuhteen kreivitär Magdalena Rudenschöldiin, joka oli yksi hovin kauneimmista ja tavoitelluimmista hovineidoista. Hedvigin ja Gustafin avioliitto kypsyi kuitenkin ajan myötä syvemmäksi rakkaudeksi, joka kesti Gustafin kuolemaan asti. Hedvigin eli Heddan, kuten Gustaf häntä nimitti, varaan pystyi Gustaf Armfelt rakentamaan elämänsä myös niinä vuosina, kun hän oli kuolemantuomion saaneena eli maanpaossa.

Eurooppalaiseen kulttuuri- ja taide-elämään perehtynyt Armfelt nimitettiin 7.10.1786 kuninkaallisten teattereiden johtajaksi ja hieman myöhemmin hänet kutsuttiin jäseneksi vasta perustettuun Ruotsin akatemiaan. Hänet otettiin 1788 jäseneksi myös Ruotsin musiikkiakatemiaan.

Armfelt oli 10.2.1786 saanut vakanssiluonteisen viran everstiluutnanttina Uudenmaan jalkaväkirykmentissä. Hänet ylennettiin 30.6.1787 everstiksi armeijassa ja nimitettiin H. M. Kuninkaan kenraaliadjutantiksi.

Armfelt tuli 1788 alkaneessa sodassa Venäjää vastaan 30.6.1788 Uudenmaan jalkaväkirykmentin komentajaksi ja osallistui taisteluihin Vanhan Suomen alueella. Hänet määrättiin 29.9.1788 Taalainmaalla perustetun vapaaehtoisjoukon komentajaksi. Venäjän sodan aikana Ruotsi joutui sotaan myös Tanskaa vastaan. Armfelt määrättiin 10.2.1789 Ruotsin - Norjan-ajan joukkojen komentajaksi. Sota Tanskaa vastaan jäi lyhytaikaiseksi, ja Armfelt palasi keväällä 1789 Tukholmaan kuninkaan neuvonantajaksi vasta-alkaneilla valtiopäivillä. Valtiopäivillä Armfeltin johtamien Taalainmaan talonpoikien suojelemana Kustaa III sai hyväksytyksi Ruotsin hallitusmuodon lisäyksen, niin sanotun yhdistys- ja vakuuskirjan, joka laajensi huomattavasti hallitsijan valtaa. Armfelt ylennettiin 10.6.1789 kenraalimajuriksi armeijassa ja nimitettiin vuoden 1790 alussa salaisen sotavalmistelukunnan jäseneksi. Kun Venäjän sodan operaatiot käynnistettiin uudelleen, Armfelt palasi Suomeen ja johti ruotsalaisia joukkoja. Kesäkuussa 1790 hän haavoittui vakavasti Savitaipaleen taistelussa. Toivuttuaan Armfelt johti Värälässä Ruotsin valtuuskuntaa neuvotteluissa, jotka johtivat 14.8.1790 rauhan solmimiseen maiden välille.

Ruotsin ja Venäjän sodan jälkeen Armfelt oli valtansa huipulla Kustaa III:n hovissa. Hän myötävaikutti neuvotteluissa rauhanomaisen rinnakkaiselon aikaansaamiseksi Ruotsin ja Venäjän välille. Kustaa III nimitti 13.9.1791 Armfeltin Turun akatemian kansleriksi.

Yksinvaltiutuo vihamiehiä. Syntyi laaja salaliitto ja Kustaa III:n kohtalo oli samanlainen kuin Julius Caesarin. Häntä ammuttiin selkäpuolelta oopperassa 16.3.1792. Hän sinnitteli elossa pari viikkoa ja ehti kertoa, miten valtakunnan asiat hänen kuoltuaan hoidetaan.

Kustaa III:n kuolema merkitsi täydellistä muutosta myös Armfeltin uralla. Ennen kuolemaansa kuningas kutsui Armfeltin tulevan holhoojahallituksen jäseneksi ja nimitti hänet kuolinpäivänään 29.3.1792 Tukholman kaupungin ylikäskynhaltijaksi. Armfelt ylennettiin 15.5.1792 kenraaliluutnantiksi armeijassa. Kun Kustaa III:n nuorempi veli, herttua Kaarle, ja hänen neuvonantajansa vapaaherra G. A. Reuterholm syrjäyttivät holhoojahallituksen, Armfelt erosi Tukholman ylikäskynhaltijan tehtävästä, ja hänet nimitettiin 7.9.1792 Ruotsin lähettilääksi Italian niemimaan hoveihin asemapaikkanaan Napoli. Italiasta käsin Armfelt suunnitteli Tukholmassa olevien ystäviensä, kuten eversti J. F. Aminoffin, kabinettisihteerin J. A. Ehrenströmin ja rakastajattarensa, hovineiti Magdalena Charlotta Rudenschöldin avustuksella Kaarlen ja Reuterholmin johtaman hallinnon kukistamista. Suunnitelmat paljastuivat, ja Armfelt määrättiin vangittavaksi ja tuotavaksi Ruotsiin maanpetosoikeudenkäyntiin.

Napoliin kuningattaren avulla Armfeltin onnistui kuitenkin paeta helmikuussa 1794 Italiasta Venäjälle. Armfelt ei saavuttanut keisarinna Katariina II:n suosiota, vaan hänet karkotettiin toukokuussa Kalugaan Moskovan lounaispuolelle. Tällä välin Svean hovioikeus 22.7.1794 tekemällään päätöksellä oli tuominnut Armfeltin maanpetoksesta ja aseellisen vallankaappauksen valmistelusta kuolemaan sekä menettämään aatelisarvonsa, kunniansa ja omaisuutensa. Hänet oli jo 12.1.1793 erotettu kaikista viroistaan ja tehtävistään Ruotsissa. Armfelt asui perheineen karkotettuna Kalugassa marraskuuhun 1797 saakka. Venäjän keisariksi marraskuussa 1796 noussut Paavali I ei kumonnut Armfeltin karkotusta, ja vasta hänen vaimonsa, kreivitär Hedvig Ulrika de la Gardien Pietarissa ja Tukholmassa käymät neuvottelut johtivat lupaan poistua Kalugasta. Armfelt vietti 1797 - 1799 perheineen kiertelevää elämää Keski-Euroopassa, lähinnä Saksassa.

Kesän ja syksyn 1799 Hedvig vietti Ruotsissa kuninkaan hovissa nimettynä syksyllä syntyvän kuningasparin lapsen huoltajaksi. Hänen syynsä hovissa oloon, oli halu yrittää palauttaa miehensä kunnia ja asema. Gustaf oli Saksan Karsbadissa kesällä 1798 ja 1799 hoidattamassa heikentyntä terveyttään. Hänellä oli ilmeiset sydämen vajaatoiminnan merkit: turvonneet alaraajat, sitkeä yöllinen yskä ja yleinen väsymys. Hän onnistui kohentamaan terveydentilaansa. Samalla hän muodosti vähintään vahvan ystävyssuhteen kauniiseen ja uskomattoman rikkaaseen Kuurinmaan herttuattareen Dorothean. Hänen miehensä Kuurinmaan ja Bironin herttua Biron oli hieman aiemmin rikastunut myymällä poliittisen paineen seurauksena Kuurinmaan Venäjälle. Wikipedian mukaan suhde oli myös rakkaussuhde ja siitä syntyi lapsikin. Stig Ramel pohtii asiaa ja piti rakkaussuhdetta epätodennäköisenä. Varmuus on kuitenkin siitä, että herttuaparin tyttärellä Saganin herttuakunnan hallitsevalla herttuattarella ja Gustafilla oli rakkaussuhde, josta syntyi lapsi. Jos jotain sanoo Gustafin puolustukseksi, niin näihin aikoihin hän joutui paljolti olemaan erossa perheestään. Kaiken tämän sietäminen nostaa Hedvigin arvoa kaikesta huolimatta miestänsä rakastavana ja hänen eteensä taistelevasta vaimona.

Ruotsin valtaistuimelle 1.11.1796 noussut Kustaa IV Adolf suostui lopulta Armfeltin puolison ja tukholmalaisien ystävien anomuksiin ja peruutti 16.11.1799 Armfeltin kuolemantuomion sekä palautti hänen omaisuutensa ja aatelisarvonsa niihin kuuluvine siviili- ja sotilasoikeuksineen. Syyskuussa 1800 Armfelt sai luvan palata Ruotsiin. Hän saapui 7.5.1801 Tukholmaan, mutta ei viihtynyt siellä vaan matkusti jo kesäkuun 1801 lopulla Keski-Eurooppaan. Kustaa IV Adolf nimitti 17.9.1802 Armfeltin Ruotsin Wienin lähettilääksi. Itävallan ranskalaismielinen hallitus vaati kuitenkin Napoleonin vastaisista mielipiteistään tunnetun Armfeltin poistamista Wienistä. Kustaa IV Adolf oli pakotettu erottamaan Armfelt lähettilään virasta 30.10.1804. Armfeltin ja eräiden muiden neuvonantajien varoituksista piittaamatta Kustaa IV Adolf julisti sodan Ranskalle vuoden 1804 lopulla, ja Armfelt nimitettiin 9.11.1804 Pommeriin Ruotsin hallitsemien alueiden turvaksi lähetettyjen joukkojen ylipäälliköksi. Hän palveli ylipäällikkönä 1.5.1807 saakka ja oli muun muassa karkottamassa Napoleonin joukkoja Pommerista. Armfelt ei sotatoimissaan osoittanut mainittavampaa johtamiskykyä, ja häntä arvosteltiin voimakkaasti liiallisesta uhkarohkeudesta ja turhasta mieshukasta. Vastoinikäymisistä huolimatta Armfelt ylennettiin hieman ennen Pommerin sodan

päättymistä jalkaväenkenraaliksi 7.4.1807. Sodan jälkeen hänet kutsuttiin Ruotsin kuninkaallisen sota-akatemian jäseneksi, ja hän toimi akatemian johtajana 1808 - 1809.

Helmikuussa 1808 alkaneeseen Suomen sotaan Armfelt ei osallistunut, vaan hänet oli määrätty Norjan rajalla toimineen Ruotsin länsiarmeijan ylipäälliköksi Tanskaa vastaan. Sotatoimissa epäonnistuminen johti välirikoon Kustaa IV Adolfin kanssa - Armfelt erotettiin tehtävästään ja määrättiin matkustamaan Södermanlandiin Nynäsin tilalle, jonka hän oli omistanut vuodesta 1795. Armfelt ei osallistunut kuninkaan erottamiseen johtaneeseen maaliskuun 1809 vallankaappaukseen, vaikka olikin tietoinen Kustaa IV Adolfia vastaan tähdätyistä hankkeista. Valtaistuimelle noussut Kaarle XIII kutsui silti Armfeltin Ruotsin hallitusneuvoston jäseneksi ja nimitti hänet samalla sotakollegion presidentiksi 29.6.1809.

Kun Ruotsin tulevan kruununperillisen valinnasta käyty kiista ratkesi Napoleonin armeijassa kunnostautuneen marsalkka Jean Baptiste Bernadotten suvun hyväksi, päätti Armfelt palata Suomeen vuodesta 1801 omistamaansa Joensuun kartanoon Halikkoon. Armfelt teki kesällä 1810 matkan Suomen kautta Pietariin ja saavutti keisari Aleksanteri I:n suosion. Armfelt sai 11.10.1810 pyytämänsä eron Ruotsin armeijan palveluksesta. Perättömien ilmiantojen johdosta kuningas Kaarle XIII määräsi 29.3.1811 Armfeltin perheineen poistumaan välittömästi Ruotsista. Seuraavana päivänä Armfelt vannoi Venäjän Tukholman lähettilään, kenraali, kreivi Jan Peter van Suchtelenin luona uskollisuudenvalan Venäjän keisarille ja matkusti välittömästi Suomeen. Armfeltille myönnettiin 27.5.1811 ero myös Ruotsin hallitusneuvoston jäsenyydestä.

Armfelt tapasi kesällä 1810 Pietarissa Aleksanteri I:n ja jätti tälle muistion Suomen oloista. Muistiossaan Armfelt muun muassa ehdotti perustettavaksi suomalaisista virkamiehistä koostuvaa virastoa helpottamaan Suomen asioita siihen saakka hoitaneen valtiosihteeri, kreivi M. M. Speranskin työtaakkaa. Ehdotus toteutuikin Armfeltin muutettua keväällä 1811 perheineen Pietariin. Armfelt nimitettiin 20.10.1811 hänen ja Speranskin suunnitteleman ja muodostaman Suomen asiain komitean puheenjohtajaksi sekä samalla Venäjän valtakunnanneuvoston jäseneksi. Armfeltin kolmevuotisen Suomen asiain komitean puheenjohtajakauden merkittävin saavutus oli 1721 Uudenkaupungin ja 1743 Turun rauhoissa Venäjän alaisuuteen siirtyneen Viipurin kuvernementin yhdistäminen Suomeen. Keisari antoi asiasta myönteisen manifestin 23.12.1811, ja varsinainen yhdistyminen tapahtui seuraavan vuoden alussa. Armfelt kannatti myös Suomen valtiopäivien vakinaistamista ja oman armeijan perustamista. Jälkimmäinen suunnitelma toteutettiin 1812 - 1813 perustamalla Suomeen kolme kaksipataljoonaista jääkäriyhtymää Suomen kenraalikuvernöörin esikunnan sotilaskanslian alaisuuteen. J. A. Ehrenströmin ja Uudenmaan-Hämeen läänin maaherran, majuri G. F. Stjernvallin tuella Armfelt myös aikaansai keisari Aleksanteri I:n 8.4.1812 antaman määräyksen mukaisesti pääkaupunkioikeuksien siirtymisen Turulta Helsingille.

Helmikuussa 1812 Armfelt ylennettiin jalkaväenkenraaliksi Venäjän armeijassa ja nimitettiin H. M. Keisarin ensimmäiseksi kenraaliadjutantiksi. Tehtävässä Armfelt oli kesällä 1812 sotatoimissa Napoleonin vastaan. Elokuussa 1812 Armfelt osallistui myös niin sanottuun Turun kokoukseen, jossa Ruotsin kruununprinssi Karl Johan ja keisari Aleksanteri I sopivat valtioiden senhetkisen status quon: Ruotsi luopui kaikista revanssiaikeistaan Suomen suhteen ja Venäjä takasi Norjan siirtymisen Tanskalta Ruotsille. Samalla osapuolet sopivat yhteistoiminnasta Napoleonin vastaan.

Armfelt nimitettiin 5.6.1812 Turun akatemian kansleriksi. Kanslerina hänen pääasiallinen pyrkimyksensä oli parantaa Suomen ja Venäjän suhteita ja kasvattaa Suomeen uusi, keisarille lojaali virkamieskunta. Armfelt korotettiin 18.9.1812 kreivilliseen arvoon, ja introduktiossa 17.9.1818 hänen sukunsa kirjattiin Suomen ritarihuoneeseen kreivillisenä sukuna 4. Kun Suomen kenraalikuvernööri, jalkaväenkenraali, kreivi F. G. Steinheil oli komennettu Liivin- ja Kuurinmaalle sijoitetun venäläisarmeijan komentajaksi sotatoimiin Ranskaa vastaan, toimi Armfelt 31.8.1812 - 13.4.1813 Suomen vt. kenraalikuvernöörinä. Tehtävän jälkeen keväällä 1813 Armfelt keskittyi taas Suomen asiain komitean puheenjohtajan tehtäviin. Hänen terveytensä alkoi kuitenkin horjua syksyllä 1813, ja lähes vuoden kestäneiden ankarien sairauskohtausten seurauksena hän menehtyi kesähuvilallaan Tsarskoje Selossa lähellä Pietaria 19.8.1814. Hän oli toivonut voivansa viettää kesän Joensuun kartanossa, mutta heikentynyt terveydentila oli tämän estänyt. Armfelt haudattiin Halikon kirkkoon saman vuoden syksyllä. Halikon kirkon oli Joensuun kartanon väki aikoinaan rakennuttanut ja sinne johtaa edelleen kartanosta suora kahden kilometrin pituinen koivukuja.

Arviot Gustaf Mauritz Armfeltin merkityksestä Ruotsin ja Suomen historiassa ovat vaihdelleet vuosikymmenten myötä etenkin Ruotsissa, jossa historiankirjoitus piti 1800-luvulla Armfeltia maanpetturina, poliittisena opportunistina ja vehkeilijänä. Elof Tegnérin kolmiosainen Armfelt-elämäkerta (*Gustaf Mauritz Armfelt : studier ur Armfelts efterlemnade papper samt andra handskriftna och tryckta källor*. Stockholm 1883 - 1887) aloitti hänen maineensa palauttamisen historiallisesti merkittävänä vaikuttajana Ruotsissa. Kesti kuitenkin vuoteen 1997 saakka, kunnes historioitsija Stig Ramelin *Gustaf Mauritz Armfelt 1757 - 1814 : dödsdömd kungagunstling i Sverige, ärad statsgrundare i Finland* (Stockholm 1997) lopullisesti osoitti Armfeltin aseman kustaviaanisen ajan lopun kaukonäköisenä valtiomiehenä. Suomalainen historiankirjoitus on suhtautunut Armfeltiin suopeammin. J. R. Danielson-Kalmari korosti tutkimuksessaan *Wiborgs läns återförening med det öfriga Finland* (1894) Armfeltin keskeistä asemaa kyseisessä prosessissa. Carl von Bonsdorff keskittyi neliosaisessa Armfelt-elämäkerrassaan (*Gustav Mauritz Armfelt*. 1933 - 1934) tämän vuoden 1810 jälkeiseen toimintaan Suomen asiain komitean puheenjohtajana unohtamatta hänen merkitystään kuningas Kustaa III:n aikana. Viimeisin Suomessa ilmestynyt Armfeltia koskeva kokonaisarviointi ilmestyi hänestä *Historisk tidskrift för Finland* -julkaisun teemanumerossa 3/1997. Armfeltin vaiheikas elämä on innostanut myös useita ruotsalaisia ja suomalaisia kaunokirjailijoita. Ruotsissa Sven Delblancin *Kastrater* (1975) kohteli Armfeltia aikalaisineen varsin sarkastisesti, F. Lindqvistin näytelmä *Soldat och kavaljer* (2001) taas esittää Armfeltin keikarina ja naistennaurattajana. Suomessa Armfeltia on käsitelty vakavammin: Santeri Ivalon historiallinen romaani *Kustaa Mauri Armfelt* ilmestyi 1901, Tatu Vaaskiven *Loistava Armfelt* 1938 ja Mauri Sariolan kaksiosainen Armfelt-elämäkertaromaani *Suomalainen ratsastaja* 1977 ja *Suomalainen kavaljeeri* 1978. Myös Ruotsin Nobel-säätiön entinen johtaja Stig Ramel kirjoitti kirjan. Se ilmestyi Otavan kustantamana 1998. Suositan vahvasti sen lukemista.

En jatka jälkeläisten seurantaa tässä julkaisussa. Sen voi tehdä Aateliskalenterin ja Genin avulla. Minua kuitenkin kiinnosti mitä niille jälkeläisille, jotka olivat kreivejä ja tsaarin upseereita, tapahtui vallankumouksessa. Havaitsin, että kaksi veljestä Gustaf Mauritzin pojanpoikien pojanpoikia olivat vallankumouksen aikana tsaarin palveluksessa. Toinen heistä, Nikolai s.22.1.1892 oli edennyt ratsumestariksi ja hänet tappoi Ukrainan Kiovassa vallankumouksen huumaama sotilasjoukko. Näinhän usein tapahtui. Kun kadulla havaittiin upseeri, hänet tapettiin saman tien. Isoveli Georg s.18.9.1888 oli edennyt virkamies- ja talousuralla ja oli vallankumouksen aikana ministeriön asiamiehenä Haagissa ja selvisi vallankumouksen seurauksista. Nikolain serkku Vladimir s.9.7.1895 oli myös ratsumestari, mutta hänen onnistui paeta New Yorkin, jossa hän eteni pankkiuralla. Hänen pikkuveli Kirill s.36.9.1897 pakeni puolestaan Ranskaan. Armfelt suku asuttaa edelleen Suomea monilukuisena. Sukuhauta on Halikossa ja Halikon yläaste nimettiin 2009 Armfeltin kouluksi.

Hedvig

Gustaf Mauritz

Kun edellä on hypätty sukuhaarasta toiseen, niin otin Genistä vielä kaappauskuvan, josta näkee, että verisukulaisissa, vaikkakin kaukaisissa, on pysytty

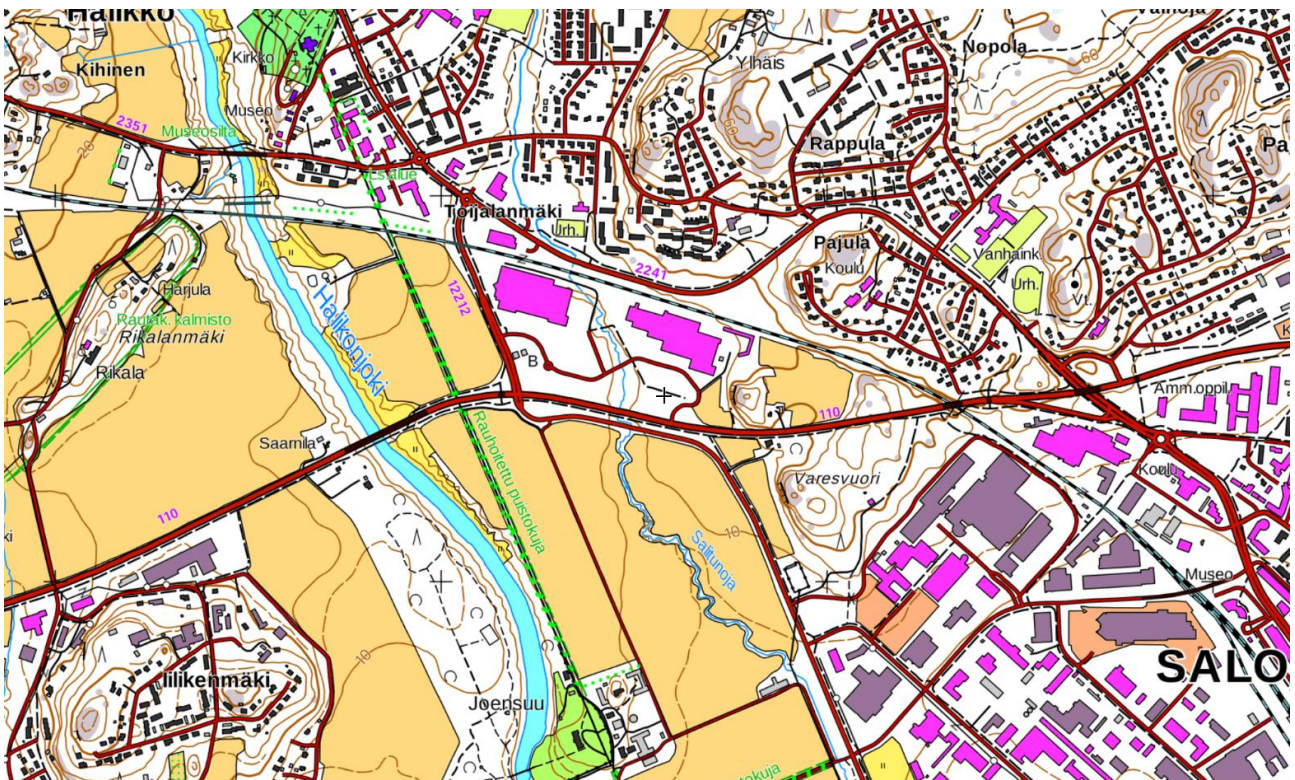
Carl Magnus Vilhelm Armfelt is your 7th cousin 8 times removed.

Kustaa Mauri Armfeltille oli tärkeä hänen omistamansa Halikon Äminnen eli Joensuun kartano. Kartanon omistaa nykyään Björn Wahlroos, joka on entisöinyt sen sellaiseksi, kun se oli Armfeltin aikaan.

Åminnen eli Joensuun kartano Halikossa

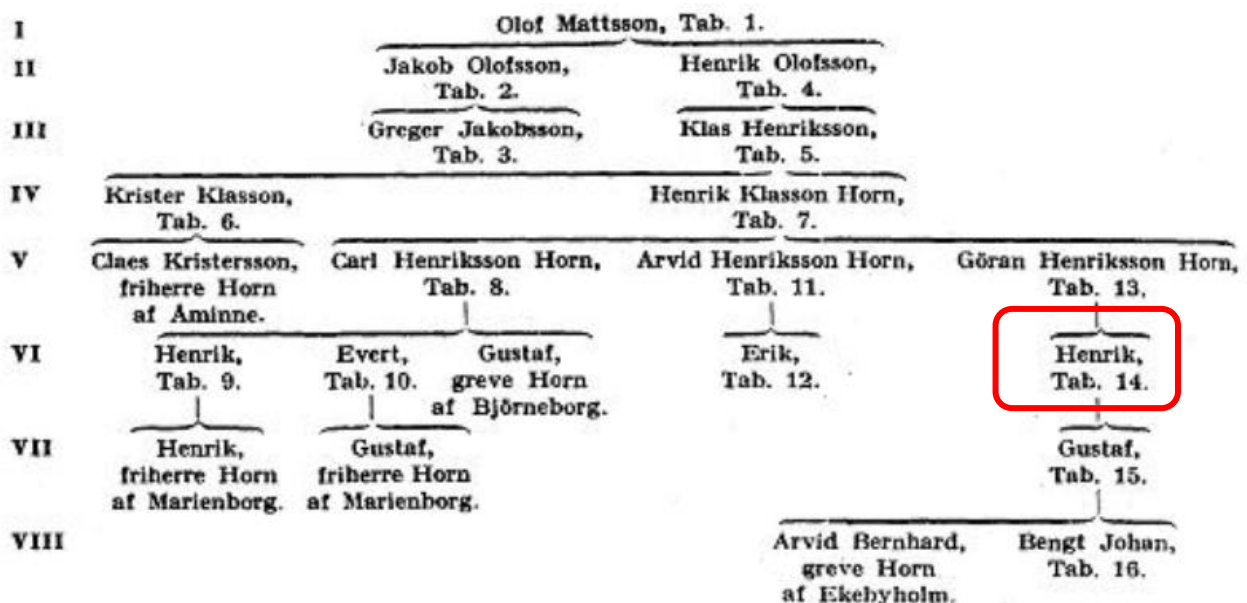

Alhaalla Joensuun kartano, ylhäällä Halikon kirkko ja välissä koivukuja

Horn af Kangas suku

Horn suvun vaakuna. Torvi eli horn on vaakunakilvessä näkyvästi esillä

Horn suvun sukupuu. Merkitsin puuhun Henrik Jöransson Hornin, joka avioitui Margareta Hansdotter Boijen kanssa (Taulu Kar6)

Halikon Åminnen eli Joensuun kartano

Ensimmäinen nimellä tunnettu kartanoon liittyvä henkilö on Petrus de Åminne 1300-luvun puolivälissä. Vuosisadan lopulla Åminnen kartanon silloinen omistaja ja yllä olevassa puussa ylinä oleva Olof Mattsson aateloitiin 11.2.1381 nimellä Horn ja siltä ajalta on myös suvun vaakuna. Olof oli laamanni ja katselmusmies. Hänen pojanpojallaan Klas Henricsson Hornilla oli ainakin kaksi poikaa: Krister ja Henrik. Kristerin poika Claes ylennettiin vapaaherraksi nimellä Claes Horn af Åminne. Henrikin yksi pojanpoika Gustaf oli suvun ensimmäinen kreivi nimellä Horn

af Björneborg. Toinen pojanpoika on kaaviossa merkitty Henric, jonka pojanpoika Arvid Bernhard sai kreivin arvon nimellä Horn af Ekebyholm. Niin omaan verisukuuni saatiin taas kreivi. Olof Mattssonin poika Henrik Horn avioitui Cecilia Klasdotter Djäknin kautta ja sitä kautta Horneille tuli Maskun Kanckas tila, josta tuli Horn af Kanckas nimi.

Kaaviossa oleva Henrik Klasson Horn oli yksi aikansa merkittävimmistä henkilöistä Suomessa. Katso liitteessä oleva Hornin aateliskalenterin tiedot. Yksi hänen pojanpojistaan oli nyt puheena oleva ja kaaviossa merkitty Henric Horn ja toinen suvun ensimmäinen kreivi Gustaf Horn af Björneborg. Hän oli Gustaf II Adolfin kamariherra ja hänen oikeaksi kädeksi mainittu. Hän sai läänityksekseen Porin läänin ja siihen perustuu nimi Horn af Björneborg. Siirryn seuraavaksi seuraamaan Gustav Henriksson Horn af Kanckas vaiheita. Horn af Kanckas suvun vaiheista voi lukea lisää aateliskalenterista: https://www.adelsvapen.com/genealogi/Horn_af_Kanckas_nr_12

Horn suvulla Joensuu oli satoja vuosia. Kartano kärsi pahoin Kaarle herttuan tehtyä sinne ryöstöretken 1599. Viimeisen Joensuun kartanossa asuneen Hornin, Catharina Ebba Hornin kuoltua kartanon osti 1782 skottisyntyinen Ruotsissa toiminut George Seton. Sitten oli Armfet suvun vuoro. Gustaf Mauritzin isä Magnus oli köyhää sotilasaatelia. Hänen vaimo oli kuitenkin varakasta sukua ja kun aikanaan tuli perinnönjaon aika, sai Magnus ostettua Joensuun kartanon. Hänen pojanpoika Gustaf Magnus myi kartanon englantilaissyntyiselle anopilleen Sarah Klinckowströmille, joka teki siitä kaksi vuotta myöhemmin sääntöperintötilan. Kun Joensuun viimeinen kreivi Gustaf Magnusen pojanpoika Carl Alexander Gustafsson Armfelt kuoli lapsettomana 1925 siirtyi kartano sääntöperintökirjan mukaisesti hänen sisarensa Hedvig Lovisan pojan Axel Erik von Knorringin kautta von Knorring suvussa periytyväksi. Kartanon osti von Knorringeilta Björn Wahlroos 59 miljoonalla markalla 2001.

Taulu Horn7

Gustav Henriksson Horn af Kanckas s.1627, k. keväällä 1673

Plso Anna Helena von Gertten s.1640, k.1709. Isä oli kenraalimajuri, lääninneuvos Bernhard von Gertten.

Vih. 1662

Lapset:

1. Gustaf Henrik s.26.6.1663. Oli aluksi Tallinnan linnoituksessa vapaaehtoispalvelussa. Siirtyi 1683 keisarin palveluun (täytyy tarkoittaa Venäjää) ja yleni everstilutnantiksi. Kaatui Belgradissa 28.8.1693. Aateliskalenterin mukaan avioitui ennen vuotta 1690 rikkaan saksalaisen naisen kanssa, joka myöhemmin hylkäsi hänet. Monet Horn suvun miehet palvelivat ensin Ranskan armeijassa. Siinä ei ollut erityistä. Ranska ja Ruotsi olivat vuosisatoja liittolaisia. Nyt kuitenkin Gustaf meni vihollismaan joukkoihin. Eikö hän saanut kaipaamansa arvostusta Ruotsin armeijassa?
2. Arvid Bernhard s.1664 ⇒ **Taulu Horn8**
3. Carl Magnus s.1665, k. naimattomana Paderborn, Westfalen
4. Anna Juliana s.15.3.1667 Tallinna, k.5.2.1753 Friberg. Plso puoliserkku kenraaliluutnantti, Kalmarin ja Öölannin maaherra, kreivi Adam Carl De la Gardie s.4.5.1668 Tukholma, k.1.1.1721. Tytär Ebba Margareta s.24.11.1704 Tallinna, k.10.9.1775 Korgesaaren kartano, Hiidenmaa. Plso majuri Fredrik Magnus Stenbock s.x.8.1696 Frankfurt, Saksa, k.13.12.1745 Kolga, Harju, Viro = **Taulu Kar7**
5. Bengt Johan s.9.3.1668, k.13.3.1701 Narva aiemmin saadun "slaagin" seurauksena. Monen muun suvun miehen tavoin oli sotilas, yleni everstilutnantiksi. Vih. n.1695. Plso Christina Elisabeth Galle i Finland, k. Halikossa ja haudattiin miehensä tavoin Sauvon kirkkoon. Isä oli kenraaliluutnantti Johan Galle i Finland. Lapset: 1. **Gustaf Johan s.1696** Suomessa, kuoli lapsettomana 1728. Ehti edetä sotilasuralla luutnantiksi. Ehti myös ennen kuolemaansa avioitua Turun hovioikeusneuvos Carl Teppatin tyttären Sara Charlotta Teppatin kanssa. Jäätyään leskeksi Sara avioitui 1732 Turun piispa Jonas Fahleniuksen kanssa, 2. **Bengt**. Östgötan jalkaväkirykmentin kapteeni. Kuoli monen muun tavoin x.1.1719 paluumatkalla epäonnistuneelta sotaretkeltä Norjasta. Huoltoa vailla olevat joukot joutuivat

vuodenvaihteessa kovaan lumimyrskyyn Ruotsin ja Norjan välisillä tuntureilla lähellä Duvedin kylää. Pakkaseen menehtyi 3000 karoliinia, joista 2/3 oli suomalaisia. Tämä sotaretki oli osa Suurta Pohjansotaa, jonka seurauksena Ruotsi menetti valta-asemansa Itämeren alueella. Tiesin entuudestaan karoliinien kuolonmarssista, mutta nyt sain sille kasvot omien sukulaisten joukosta. Bengt oli naimaton. Kuten aiemmin olen todennut, johti epäonnista vetäytymistä hänen 5.polven serkku kenraali, vapaaherra Carl Gustaf Armfelt

6. Margareta Elisabeth, k.1711

7. Christer, k. lapsettomana x.5.1722 matkalla Turusta Tukholmaan

Gustav opiskeli yhdessä isoveljen kanssa ja veljensä tavoin ja suoritti ylioppilastutkinnot Turussa 1640, Upsalassa 1641 ja Strassburgissa 1650. Oli ensin 1650 ratsumestari ja lopuksi 1656 eversti Pohjanmaan jalkaväkirykmentissä. Omisti isänsä jälkeen Sauvon Liesniemen tilan ja lisäksi Halikon Vuorentakan sekä tiloja Kangasalla. Turun maapäivien osanottaja 1657. Valtiopäivämies 1660.

Kreivi Arvid Bernhard Horn af Ekebyholm

Arvid Bernhard Gustafsson Horn af Kanckas sai kreivin arvon. Se edellytti uutta nimeä af Ekebyholm ja myös uutta sukuvaakunaa. Nimen loppuosa tulee siitä, että hän asui Tukholman läänin Rimbon Ekebyholmissa. Halutessaan voi hakea lisätä tietoa:

https://www.adelsvapen.com/genealogi/Horn_af_Ekebyholm_nr_53

Kreivi Arvid Horn af Ekebyholm

Vaakunaan tullut prameutta lisää, mutta torvi on edelleen keskeisellä paikalla

Taulu Horn8

Arvid Bernhard Gustafsson Horn af Ekebyholm s.6.4.1664 Vuorentaka, Halikko, k.17.4.1724 Ekebyholm, Ruotsi

Plsot:

1. Anna Beata Ehrenstéen s.15.4.1669 V, k.22.3.1703 Riika. Isä kauppaneuvos Edvard Philipsson Ehrensteen

Vih. 24.2.1696 Tukholma

Lapset:

1. Carl s.22.1.1699, k.19.4.1699

2. Carl Fredrik s.21.1.1700, k.13.3.1707

2. vice president Per Brommeenin leski Inga Törnflycht s.1675, k.20.2.1708. Isä kauppaneuvos Olof Hansson Törnflycht
Vih. 30.4.1705 Rawitz, Puola
3. kreivi Nils Gyllenstierna af Fogelvikin leski Margareta Gyllenstierna af Fågelvik, k.26.1.1740. Isä kenttämarsalkka, vapaaherra Nils Gyllenstierna af Björksund och Helgo
Vih. 1710
Lapset:
 3. Nils Gustaf s.22.4.1712, k.1.5.1714
 4. Ulrika Anna s.22.10.1713, k.1714
 5. Eva s.24.6.1716, k.17.8.1735. Plso leski valtioneuvos, kenraalikuvernööri, kreivi Axel Löwen s.1.11.1686, k.25.7.1772
 6. Adam s.1717 ⇒ **Taulu Horn**
 7. Fredrika Eleonora s.31.1.1721, k.8.4.1750. Plso kamariherra, laamanni, kreivi Gustaf Leonard Stenbock s.1711, k.1758. Vih.18.12.1737. Lapset: 1. **Arvid Nils** s.1738, k.1782, kamariherra ja eversti. Plso vapaaherra Carl Strömfeltin tytär Eva Charlotta Strömfelt, 2. **Fredrika Eleonora** s.31.7.1741 Tukholma. Plso vapaaherra Henrik Falkenberg af Trystorp s.15.3.1721, 3. **Magnus Gustaf** s.1.8.1742, k.4.3.1759, hovijunkkari, Östgötan ratsuväkirykmentin neljännesmestari, 4. **Margareta Juliana** s.1743, k.1743, 5. **Magdalena Margareta** s.19.6.1744, k.18.7.1822 Linköping. Plso kenraalimajuri, vapaaherra Erik Julius Cederhielm s.21.11.1729, 6. **Eva Christina** s.29.3.1747, k.11.7.1751

Arvid eteni sotilasuralla vakaasti. Kenraaliluutnantti ja vapaaherra 1700. Jätän varmuuden vuoksi suomentamatta: ”komissarie til konfederationsriksdagen” Varsovassa sekä Ruotsin lähettiläs Puolassa. Valtioneuvos. Kansliapäällikkö. Pärnun akatemian kansleri. Sai kreivin arvon 27.6.1706. Turun akatemian kansleri. Valtiopäivien puhemies kolme kertaa. Titteleitä riittää.

Ekebyholm on Rimbossa (nykyään osa Norrtäljää) oleva kartanolinna. Sen juuret ovat Mörbyn kartanossa, jonka ensimmäiset omistajat kuuluivat pommerilaiseen Slavekan sukuun. Sitten 1591 tila lohkottiin ja uuden tilan Ekebyholmin omistajaksi tuli vapaherra Bengt Oxenstierna. Hän rakennutti linnamaisen pääarakennuksen 1600-luvun alussa. 1600-luvun lopussa linna ja sen maat siirtyivät valtiolle, jolta ne osti Arvid Horn ja jonka toimesta linna sai nykyisen ulkoasun. Ekebyholm pysyi Horn suvulla vuoteen 1823, mutta 1743 se siirtyi Horn af Åminne sukuhaaralle. 1823 kartanolinna myytiin vapaaherra Karl Karl Gabriel Oxenstiernalle. 1923 linna myytiin adventtikirkolle, joka perusti rakennukseen sisäoppilaitoksen Ekebyholmsskolanin.

Ekebyholm

Taulu Horn9

kreivi Adam Horn af Ekebyholm s.25.11.1717, k.24.1.1778 Tukholma

Plso kreivitär Anna Catharina Meijerfeldt s.6.5.1722, k.30.3.1799 Hornsberg. Isä valtioneuvos, kenraalikuvernööri, kreivi Johan August Meijerfeldt s.1664 Liivinmaa

Vih. 7.7.1741

Lapset:

1. Arvid August s.14.4.1742, k. samana päivänä
2. Johan Gustaf s.15.6.1743. Ylioppilas Upsala 1754. Eteni sotilasuralla kenraalimajuriksi. Erosi sotilaspalvelusta 1788. Kuoli naimattomana Fågelvikissä ja häneen päättyi Horn af Kanckas ja af Ekebyholmin aatelissuvut
3. Brita Margareta s.24.10.1745, hukuttautui mielenliikutuksessa 13.1791 maaherran residenssin alueella Mariestadissa. Leskikuningatar Lovisa Ulrikan hovineiti 38.2.1765-. Avioitui Fredrikshovissa 4.5.1775, mutta aateliskartano ei kerro puolison nimeä
4. Ulrika Eleonora s.8.9.1748 Fågelvik, k.28.11.1748

Adam eteni sotilasuralla everstimarsalkaksi. Valittiin kansliapäälliköksi 1765. Toimi Tanskan hovissa lähettiläänä. Strömsholmin ja Kungsörin hevossiittoloiden johtaja. Hovin tallimestari. Adamin neljästä lapsesta kaksi kuoli hyvin nuorena, toinen samana päivänä. Ainoa eloon jäänyt poika ei avioitunut eikä saanut lapsia. Eloon jäänyt tytär avioitui, muttei ehkä saanut lapsia ja hukutti itsensä 45-vuotiaana. Tähän sammui Horn af Ekebyholmin ja kuten aateliskalenterikin toteaa myös Horn af Kanckaksen aatelissuvut. Komea sukueepos päättyi miesten osalta, mutta jatkui toki naisten osalta osana aatelisyhteisöä. Adam myi Ekebyholmin 1746. Ostajana oli kuningas Fredrikin jalkavaimo Katriina Ebba Horn s.1721, k.1778. Katriina asui lopuksi Halikon Joensuun kartanossa, joka siirtyi hänen kuoltuaan Armfelteille. Katriinan jälkeen omistaja oli veli kreivi Gustav Adolf Horn. Hekin olivat samasta esi-isästä Olof Mattssonista polveutuvaa sukua, Horn af Åminne sukua. Sitten 1828 palasi kaupan seurauksena Oxenstiernan sivulle. Adam Horn muutti Fågelvikin, joka oli siirtynyt isänsä kolmannen avioliiton kautta Hornin suvulle. Fågelvik sijaitsee pienessä Itämeren saassa Valdermarsvikin kunnassa Norrköpingistä kaakkoon.

Fågelvik

Talonthaltijaluetteloita

Malmi l. Änäs Ylistaro Kokemäki ratsutila

351	1469	Henric Paulss			
352	1483-87	Johan Henricss Hordeli			
353	1540-44	Henric Hordell			
354	1546-73	Henric Henricss Hordel			
355		N. N. Takku			
356		Brita Johansd			
952	1574-86	Cnud Henricss Hordeell			
5	1600-1644-73	Matts Henricss Hordell			
		Michel Hordell			
	1688-91	Olof Mört [maanmittari]			
		Lisa			
	1746-55	Matts Marcuss			
		Henric Fredricss Gyllenram			

Horelli Ylistaro Kokemäki ratsutila

365	1634	Michel Henricss Hordeel					
366		Brita					
367	1635-57	po Henric Michelss Hordell		1645			
368		Walborg					1645
369		Margareta		1645			
370		Malmin					
371	1686-1704	Henric Ericss					
		Margareta					
371	1709-38	po Jacob Henricss Horelli	1675	k 2.7.1741	Kokemäki		h 9.9.1759

Uotila Ylistaro Kokemäki ratsutila

	1442-55	Anders Michelss					
	1472-97	Lars Anders					
700	1540-52	Cnud Ylistaro					
701	1554-86	Thomas Cnudss					
702		Brita Stefansd					
699	1590-1604	po Henric Thomass					
697	1605-35	po Matts Henricss Uotila				0.6.1639	Koke
698		Dorotea Mårtensd					
541	1636-52	po Per Mattss Uotila		1635		h 1.11.1685	Huittinen
542		Caisa Johansd Kilaavola		1635			
696		Agneta Mattsd				h 28.1.1694	Huittinen
461		ve Olof Mattss Uotila					
462		Margareta					
463	1656-77	po Henric Olofss Uotila					
464		Brita Jacobsd					
	1678-81	Johan Jacobss		1679			
		Margareta		1679			
	1682-1701	ve Mårten Jacobss		1682			
		Caisa		1682			
471	1703-38	po Anders Mårtenss Uotila	1683	Koke	21.10.1744	Kokemäki	h 24.3.1758 Kokemäki
472		Anna Jacobsd Torkkeli	1684		1702-04	Koke	h 7.7.1742 Kokemäki
499		Maria Ericss	1710		21.10.1744	Kokemäki	
473	1739-	vä Isac Henricss Sippola	1708	Koke	k 1738	Kokemäki	h 20.5.1751 Kokemäki
474		Lisa Andersd Uotila			1731	Koke	
498		Maria Johansd	20.9.1707		k 1738	Kokemäki	
475	1760-	vä Eric Mattss	7.5.1734		4.11.1753	Kokemäki	
476		Lisa Isacsd Uotila	20.9.1733		4.11.1753	Kokemäki	h 29.5.1774 Kokemäki
477	1772-80	Matts Flinckenstierna	20.9.1731		3.12.1755	Kokemäki	h 15.8.1780 Kokemäki
478		Maria Thomasd Härkälä	29.11.1735	Koke	4.12.1781	Kokemäki	13.12.1807 Kokemäki
479	1781-1807	II Matts Marcuss Lauri Horellin	6.8.1753	Kokemäki	4.12.1781	Kokemäki	9.11.1807 Kokemäki

Forsby Koskenkylä Kokemäki kartano

501		Bowe					
502	-1355	Anders Vari					
503	1355-72	Hemming					
504	1551-64	Lars Vundranck					
505	65-	Birgitta					
506	1569-73	Torbjörn Escilss Skyttare					
507		Claes Västgöte					
508		Carin Hansd					
509	1577-91	II Lars Henricss Hordeel				6.6.1591	
511	1604-17	vä Hans Mårtenss Boije	27.2.1581	Tenh	1604	25.8.1617	Tukholma
512	02-37	Anna Larsd Hordeel			1604	1646	Tenh
513		vä Henric Jöranss Horn			29.5.1625	6.8.1629	Preussi
312		Margareta Hansd Boije	19.2.1604	Kang	4.6.1639	22.9.1668	Porv
311	1639-	II Arvid Ernardss Forbus	15.1.1598	Porv	4.6.1639	29.5.1665	Stettin
313		vä Axel Julius Jacobss de la Gardie	k 12.2.1637	Tukholma	15.12.1664	17.5.1710	Tukholma
314		Sofia Juliana Arvidsd Forbus	1.7.1649		15.12.1664	24.9.1701	
515	-1741	po Magnus Julius Axelss de la Gardie	14.4.1669		1709	28.4.1741	Tukholma
516		Hedvig Catarina Axelss Lillie	20.9.1695		1709	13.10.1745	Pariisi
	1752-55	Henric Fredricss Gyllenram	28.6.1720		19.2.1767	29.4.1777	Mogata

Kokemäenkartano Kokemäki

311	1650-65	Arvid Ernaldss Forbus	15.1.1598	Porv	4.6.1639	Turk	29.5.1665	Stettin
312		Margareta Hansd Boije	19.2.1604	Kang	4.6.1639	Turk	22.9.1668	Porv
313	-1710	vä Axel Julius Jacobss de la Gardie	k 12.2.1637	Tukholma	15.12.1664	Tukholma	17.5.1710	Tukholma
314		Sofia Juliana Arvidsd Forbus	1.7.1649		15.12.1664	Tukholma	24.9.1701	
121	1757-84	Frans Henric Henricss von Knorring	8.10.1712	Lohja	23.6.1752	Tumbo	4.9.1784	Koke
122		Christina Johanna Gustafsd Ribbing	26.7.1727	Tumbo	23.6.1752	Tumbo	h 19.11.1801	Kokemäki
273	1785-1833	po Henric Gustaf Franss von Knorring	15.5.1753	Pori mlk	1.6.1788	Pori mlk	19.2.1833	Kokemäki
274		Renata Elisabet Johansd Blum	9.8.1771	Piikkiö	1.6.1788	Pori mlk	11.3.1841	Pirkkala
321	1834-63	po Carl Henric Henricss von Knorring	29.9.1793	Kokemäki	5.6.1825	Tukholma	1.8.1863	Kokemäki
322		Eva Charlotta Corfitzd Beck-Friis	25.1.1798	Gustavs	5.6.1825	Tukholma	1.7.1877	
323	1863-87	po Frans Egenolf Eugen Carlss von Knorring	19.7.1827		22.3.1866	Kokemäki	2.1.1887	Häme
324		Alexandrina Sofia Lovisa Larsd von Haartman	11.9.1840	Turku	17.8.1862	Aska	3.2.1863	Askainen
349		Estella Ormesinda Gustafsd Tigerstedt	8.11.1847	Nilsia	22.3.1866	Kokemäki	8.1.1926	Tukholma
		Frans Stefan Johanss Pohjala	12.1.1847	Nakkila	2.9.1875	Pori mlk	28.11.1897	Nakkila
	04-36	Maria Josefina Tobiasd Yyteri	11.3.1857	Noormarkku	2.9.1875	Pori mlk	16.4.1936	Nakk

Keisari 1. Kangasniemi Torttila Harjavalta ratsutila 1 1/2

857	1552-77	Eric Larss Torti						
859	1578-1614	Johan Henricss Keisar						
861		po Jacob Johanss						
862		Caisa						
863	1617-33	II Mårten Nilss Maunula						
865	1634-50	po Matts Jacobss Keisari			1646			
866		Brita Nilss Maunula						
898		Margareta			1646			
867	1651-76	po Henric Mattss Keisari			1664	Euraj		
868		Caisa Bengtss			1648-49		1661-62	Harj
897		Caisa Davidss Piri		Euraj	1664	Euraj	h 17.8.1702	Harjavalta
869	1678-83	po Matts Henricss Keisari	1650	Harj	1673	Euraj		
870		Lisa Davidss Piri		Euraj	1673	Euraj		
851	1684-91	ve Jacob Henricss Keisari						
821	1692	^la Birger Davidss Piri		Euraj	1694		h 17.6.1736	Harjavalta
822		Maria Erasmusd Porri?	1662		1694		h 5.3.1749	Harjavalta
869	1693-1703	sa Matts Henricss Keisari	1650	Harj	1673	Euraj		
870		Lisa Davidss Piri		Euraj	1673	Euraj		
871	1704-21	po Henric Mattss Keisari	1678	Harj	< 1723		h 18.12.1748	Harj
899		Walborg			1702-04			
872		Caisa			< 1723			
855	-1724	Thomas Simonss						
755	1724-26	Hans Fredric Henricss Späre	4.7.1699	Kang	25.9.1730		h 11.6.1754	Tukholma
756		Dorotea Elisabet Georgsd Tyrohl	15.3.1713	Säkylä	25.9.1730		22.4.1763	Turku
231	1727-63	Henric Simonss Isotalo	30.12.1696	Kiuk	25.3.1745	Harjavalta	h 17.4.1763	Harjavalta
232		Anna Michelsd Setälä					h 28.10.1744	Harjavalta
874		Brita Ericss Löyhä	14.10.1720	Koke	30.12.1764	Harjavalta		
873		II Anders Danielss	20.10.1735		30.12.1764	Harjavalta	Sievarille	
875	1764-81	po Henric Henricss Keisari	14.1.1723	Koke	28.12.1746	Kokemäki	h 29.5.1781	Harjavalta
876		Maria Ericss Löyhä	25.12.1727	Koke	28.12.1746	Kokemäki		
877	1794-1817	po Henric Henricss Keisari	30.10.1759	Harjavalta	5.10.1780	Kokemäki	1840	Harj
878		Anna Mattsd Köönikkä	9.11.1758	Kokemäki	5.10.1780	Kokemäki	1844	Harj
879	1818-41	po Jacob Henricss Keisari	2.4.1789	Harjavalta	14.6.1813	Kokemäki	1871	Harj
880		Johanna Michelsd Putko	28.8.1794	Kokemäki	14.6.1813	Kokemäki	13.10.1861	Harj
881	1841-79	vä Johan Mattss Puosi	12.3.1810	Nakkila	30.4.1835	Harjavalta(Kok	31.8.1888	Harj
882		Agata Fredrica Jacobsd Keisari	14.9.1814	Harj	30.4.1835	Harjavalta(Kok	20.12.1896	Harj
883	1880-1910	po Carl Johanss Kangasniemi e Keisari	13.3.1848	Harj	14.7.1885	Pori mlk	16.6.1910	Harj
884		Maria Wilhelmina Johansd Kylä-Hokkonen	5.12.1857	Pori mlk	14.7.1885	Pori mlk	4.6.1933	Harj
885	1912-56	vä Toivo Topiaksenp Pohjala	1.2.1888	Nakkila	12.7.1912	Harj	23.8.1969	Hels
886		Aino Lydia Kaarlent Kangasniemi	9.11.1892	Harj	12.7.1912	Harj	30.5.1991	Harj

Torkki Eurakoski Kiukainen ratsutila 23/48

	vä Johan Henricss Keisari	8.7.1755	Harjavalta	19.3.1826	Eura	25.7.1840	Kiukainen
	Walborg Mattsd Tyni	9.2.1762	Kiukainen	18.12.1781	Kiukainen	30.10.1784	Kiukainen
	Regina Andersd Torkki	14.5.1770	Kiukainen	5.6.1787	Kiukainen	12.8.1825	Kiukainen
	Lena Andersd Utula	2.12.1772	Lapp	19.3.1826	Eura	2.3.1857	Kiukainen
	po Joel Johanss Torkki	15.5.1805	Kiukainen	18.4.1844	Koke	29.5.1847	Kiukainen
	Anna Gustafsd Isopere	7.4.1801	Kiukainen	3.10.1826	Kiukainen	18.5.1843	Kiukainen
	Caisa Lovisa Erlandsd Mäki-Mustala	19.11.1822	Kokemäki	19.9.1848	Kiukainen	31.3.1867	Kiukainen
	II Esaias Isacss Tarkki	17.5.1819	Kiukainen	19.9.1848	Kiukainen	8.11.1851	Kiukainen
	po Joel Victor Joelss Dugtig	23.7.1833	Kiukainen	15.2.1855	Köyliö	SSHY Eurajoki 1877: 485	
	Sofia Wilhelmina Jacobsd Vanha-Härkälä	22.12.1828	Köyliö	15.2.1855	Köyliö		
	ve Carl Oscar Joelss Torkki	14.10.1840	Kiukainen	1.7.1862	Eura	4.12.1926	Kiuk
	Maria Fredrica Johansd Juusela	6.9.1843	Eura	1.7.1862	Eura	25.8.1894	Kiuk
	po Berndt Henric Carlss Torkki	15.9.1875	Kiukainen				
	1915-53 ve Yrjö Niilo Antero Kallenp Torkki	5.9.1883	Kiukainen				
	Alina Seppälä						

Ketala Ylistaro Kokemäki

	1442-72	Nils Ketara						
	1521-25	Eric Ketara						
951	1540-73	Eric Escilss Ketara						
	74-83	Elin						
952	1583-1606	Cnud Henricss						
953	1607-34	Thomas Cnudss						
955	1635-45	po Matts Thomass Ketala						
956	46-51	Magdalena Michelsd			< 1634		1648	Koke
957	1652-96	po Bengt Mattss Ketala			< 1634			
958		Walborg			1687			
		Beata			< 1657		1677	Koke
					1687			
959	1697-1722	po Matts Bengtss Ketala	1655	Koke	1678		1729	Koke
960		Walborg			1678			
961	1723-61	po Jöran Mattss Ketala	21.3.1696	Koke	< 1738		1773	Koke
		Maria			1726		173x	Koke
962		Christina Andersd	1704		< 1738		h 30.12.1759	Kokemäki
963	1761-80	po Johan Jöranss Ketala	24.11.1726	Koke	15.3.1752	Kauv	h 1.1.1788	Kokemäki
964		Anna Henricss Lomppi	3.12.1728	Kauvatsa	15.3.1752	Kauvatsa	h 16.12.1803	Kokemäki
965	1780-87	ve Matts Jöranss Ketala	27.8.1751	Kokemäki	2.11.1775	Kokemäki	h 23.12.1787	Kokemäki
966	88	Walborg Mattsd Torkkeli	9.2.1753	Kokemäki	18.6.1789	Kokemäki	27.10.1823	Kokemäki
967	1789-1804	II Eric Anderss	15.5.1763		18.6.1789	Kokemäki	3.6.1805	Kokemäki
969	1805-28	po Johan Mattss Ketala	23.10.1783	Kokemäki	10.6.1806	Kokemäki	19.4.1828	Kokemäki
970		Lisa Michelsd Tuomola	14.10.1782	Kokemäki	6.11.1829	Kokemäki		
971	1829-32	II Fredric Mattss Näpi	1.1.1804	Kokemäki	6.11.1829	Kokemäki	7.3.1857	Kokemäki
385	1832-76	po Fredric Johanss Ketala	11.10.1811	Kokemäki	13.10.1840	Kokemäki	5.12.1876	Kokemäki
386		Christina Lovisa Pettersd Kylä-Horelli	12.3.1821	Kokemäki	13.10.1840	Kokemäki		
973	1884-1916	po Isac Fredricss Ketala	18.12.1849	Kokemäki			1916	Koke
974	16-38	Emma Carolina Kylä-Köpi						

Laurila Raijala Huittinen ratsutila 1649- pe 1802- 1 1/2

901	1540-43	Stefan						
902	1544-83	Lars Stefanss						
903	1583-1625	Matts Olofss						
904	1626-42	Thomas Thomass Loise						
905		Walborg						
906	1643-50	po Simon Thomass Laurila	1623		1640			
907		Brita Jacobsd			1640			
908	1650-54	Thomas Mattss Takku			1656		1682	Huit
541	1654-80	Per Mattss Uotila					h 1.11.1685	Huittinen
542		Caisa Johansd Klaavola						
696		Agneta Mattsd					h 28.1.1694	Huittinen
539	1680-89	po Paul Perss Laurila					h 24.8.1697	Huittinen
540		Sofia Jöranss Lempainen					h 8.11.1695	Huittinen
537	1690-1718	po Anders Paulss Laurila	1663	Huit	21.9.1685	Huittinen	h 16.3.1718	Huittinen
538		Margareta Thomasd Hurri	1663	Huit	21.9.1685	Huittinen	19.12.1742	Huittinen
535	1722-60	po Matts Anderss Laurila	k 4.8.1690	Huittinen	3.4.1726	Alastaro	20.7.1760	Huittinen
536		Maria Thomasd Isotalo	0.2.1708	Alastaro	3.4.1726	Alastaro	23.7.1764	Huittinen
908	1761-1811	po Henric Mattss Laurila	4.6.1739	Huittinen	19.6.1763	Huittinen	22.3.1811	Huittinen
909		Anna Jöranss Perttula	27.10.1740	Huittinen	19.6.1763	Huittinen	29.5.1821	Huittinen

Pelto-Laurila Raijala Huittinen ratsutila 3/4

910	1811-33	po Eric Henricss Laurila	17.4.1768	Huittinen	14.6.1798	Huittinen	21.8.1833	Huittinen
911		Walborg Mattsd Heikkilä	13.12.1778	Huittinen	14.6.1798	Huittinen	19.4.1849	Huittinen
912	1833-39	po Johan Gustaf Ericss Pelto-Laurila	9.12.1800	Huittinen	18.6.1832	Nakkila	25.5.1839	Harj
913		Maria Lisa Adamsd Laurila	10.10.1810	Nakkila	12.11.1840	Harjavalta(Kok	11.10.1881	Harj
949		II Frans Henric Hanss Giers	21.11.1816	Kokemäki	12.11.1840	Harjavalta(Kok	4.5.1852	Nakkila
914	1839	Petter Wessman	24.6.1787		1.7.1817	Ulvila	10.9.1855	Ulvila
948		Maria Johansd Qvist	20.6.1794	Ulvila	1.7.1817	Ulvila	16.4.1855	Ulvila
915	1839-56	ve Isac Ericss Pelto-Laurila	23.11.1807	Huittinen	31.12.1839	Huittinen	20.7.1860	Huittinen
916		Maria Ericss Junttila	6.11.1819	Huittinen	31.12.1839	Huittinen	29.7.1863	Huittinen
917	1856-	ve Eric Ericss Pelto-Laurila						
918	-1871	^p Frans Isacss Pelto-Laurila	22.11.1845	Huittinen	10.5.1870	Huittinen	23.2.1871	Huittinen
919		Amanda Maria Johansd Kyssä	17.11.1846	Huittinen	10.5.1870	Huittinen	15.9.1910	Huittinen
920	1872-1905	Carl Victor Gustaf Gustafss Forselius	29.1.1838	Huittinen			6.4.1905	Turk
922	1906-20	Gunnar Eric Vilén	18.8.1882	Turk	22.9.1917	Huittinen	Kaarina	1920
923		Gurli Helena Fonselius	12.5.1893	Kask	22.9.1917	Huittinen		

Vanha-Laurila Raijala Huittinen ratsutila 3/8

751	1811-29	po Anders Henricss Laurila	22.10.1764	Huittinen	31.5.1796	Kiukainen	3.10.1847	Huittinen
752		Lisa Johansd Anttila	19.6.1774	Kiukainen	31.5.1796	Kiukainen	11.11.1831	Huittinen
753	1829-31	po Gustaf Anderss Vanha-Laurila	26.7.1797	Huittinen	17.6.1828	Huittinen	24.11.1831	Huittinen
754		Anna Christina Henricss Linteri	14.7.1809	Kokemäki	17.6.1828	Huittinen	28.10.1831	Huittinen

Vanha-Laurila Raijala Huittinen ratsutila 3/4

755	1850-67	po Johan Gustaf Gustafss Vanha-Laurila	13.10.1830	Huittinen	3.11.1853	Huittinen	4.6.1867	Huittinen
756	67-68	Maria Lovisa Johansd Uusi-Laurila	2.7.1837	Kokemäki	15.9.1868	Huittinen	20.6.1869	Huittinen
765	1868-	II Carl Mauritz Nicolai Antonss Laurell	21.4.1845	Harj	22.1.1872	Kokemäki	Pori	1880
766		Florentina Eufrosyne Abrahamsd Äimälä	24.6.1843	Kokemäki	22.1.1872	Kokemäki		
757	1876-1912	po Johan Gustaf Johanss Vanha-Laurila	29.6.1854	Huittinen	22.6.1876	Kiukainen	20.8.1915	Huittinen
758		Wilhelmina Gustafsd Rasi	6.9.1854	Kiukainen	22.6.1876	Kiukainen	4.1.1916	Huittinen
759	1913-19	po Frans Johannes Johanss Vanha-Laurila	25.8.1877	Huittinen	29.12.1916	Huittinen	2.9.1919	Huittinen
760	19-46	Ida Maria Gustafsd Sähko	6.12.1874	Huittinen	29.12.1916	Huittinen	1.5.1959	Huit

Uusi-Laurila Raijala Huittinen ratsutila 3/8

796	1811-44	po Johan Henricss Laurila	30.3.1772	Huittinen	22.6.1835	Huittinen	20.7.1844	Huittinen
797	44-49	Maria Mattsd	1791	Huit	22.6.1835	Huittinen	24.3.1866	Huittinen
798	1849-56	Johan Fredric Henricss Kuusinainen	21.6.1807	Luvia	2.11.1830	Kokemäki	28.7.1874	Kokemäki
799		Maria Christina Mattsd	24.1.1816	Koke	2.11.1830	Kokemäki	29.6.1898	Kokemäki

Suvannon selvityksiä Kokemäen Ylistaron taloista

Uotila

ANTTI MIKONPOIKA Ala-Satakunnan tuomari Henrik Klaunpoika kertoo Huittisten Sammussa 6.3.1442 päivätyssä kirjeessään pitäneensä kärkejä Kokemäellä, jolloin hänen luokseen tuli Andris Mikelsson aff Ylistaro vaimo Lucian, Tuomas Pietarinpojan (Vuolteen omistaja, Ala-Satakunnan edellinen tuomari) lesken asiamiehenä ja pyysi vahvistusta eräälle Tuomaan tekemälle vaihtokaupalle. RA De la Gardieska samlingen or.p., FMU III 2450. Anders Michelson lm Kokemäen käräjillä 10.9.1445. Mk 525. Laamanni Henrik Klaunpoika antoi Kokemäen käräjillä 15.3.1455 avoimen kirjeen, jossa hän kertoo tuominneensa Pydheierffwe och Lolæierffwe (Kullaan Pyhäjärvi ja Luolajärvi) kalavedet siten jaetuiksi, että Kokemäen kuninkaankartanolla oli nuotta-apajilla puoli kalff, Krootilan kylällä ja Forsbyn piispankartanolla samoin puoli kalff sekä Pilthas gard och Andris Mikelsson yksi osa, mutta ei keillään muilla Kokemäen pitäjistä. RA De la Gardieska samlingen, kopiona vuoden 1477 originaalina säilyneessä vidimaatiokirjeessä. Hausen on kirjeen julkaissut Turun tuomiokirkon Mustassa kirjassa olleen kopion mukaan, Mk 571, FMU IV 2965. Sekä Kokemäen kuninkaankartanolla että Forsbyn piispankartanolla on siis ollut kirje hallussaan jossakin asussa. Pilthas gard' oli ilmeisesti = Haistila talo I, joka on ollut Svärdien suvun rälssitila. Ylistarolaisen talonpojan mukanaolo tässä seurassa selittyy parhaiten sillä, että hänenkin tilansa oli entistä Svärdien rälssiä. Kokemäen käräjillä 29.12.1463 vahvistettiin Peder Svärdin (Ala-Satakunnan tuomari, asuinkartano Ulvilan Sunniemi) kalastusoikeus Kokemäenjoessa Käräjämäen ja Lammaisten välillä sen veron mukaan, minkä Andris och Niels olivat tiloistaan maksaneet. Pederin vanhemmat (Pohjanmaan tuomari Olof Svärd, kuollut aikavälillä 13.3.1458-22.5.1460, ja Elin Jönsintytär, kuollut ennen 25.3.1451) olivat nimittäin aikoinaan tehneet & Andris Mikelson ja Nils Mickelsson (nyt 1463 yhtenä osapuolena oli jo Antin perikunta) sellaisen sopimuksen, että nämä saivat Svärdeiltä tilojen tontit ja viljelykset, mutta luovuttivat heille mainitun kalastusoikeuden. RA N. Brocmanin Dipl. IV, jossa kopio K-G. Warmholtzin hallussa 1700-luvun puolivälissä olleesta alku- peräisestä. Warmholtzilla oli useita Fincke-suvun arkistoista peräisin olevia asiakirjoja. Fincket olivat perineet mm. Sunniemen. AH V 9, FMU IV 3222. Niilo Mikonpoika oli ilmeisesti Haistilan Piltolta ja Antti Ylistarosta.

LAURI ANTINPOIKA Kokemäen käräjillä 1.9.1472 Juho Heikinpoika (talo VIII) syytti Olof Jwlen nimistä miestä siitä perättömästä puheesta, että hän Juho olisi Lasse Anderssons son eikä Heikki Paavonpojan poika. Tutkittuaan asiaa lautakuna todisti, että sama asia oli ollut esillä jo silloin, kun Henrik Klaunpoika oli Ala-Satakunnan tuomari (tunnetuissa lähteissä 1441-47). Lasse Andrisson oli silloin vannonut itse 12:na puhdistusvalan, minkä jälkeen Henrik oli vapauttanut Laurens Andresson ja Hans (?) Henrichssons moder syytteestä. Tämän jälkeen Olof Jwlen tunnusti puhuneensa oluthumalassa ja olevansa ilman todisteita. Hän sai sakot herjauksesta ja kihlakunnantuomion rikkomisesta. LUB A.J. de la Gardien kopiokirja s. 520, FMU IV 3523. Samassa kopiokirjassa on myös sivulla 527 laamanni Henrik Bidzin vidimaatio ajalta 7.3.1500 Filpus Tuomaanpojan 1.9.1472 antamasta tuomiokirjeestä, FMU VI 4859. Lauri Antinpoika lienee 1440-luvun lopulla ollut korkeintaan 30-vuotias, joten hänen oletettu isänsä edellä mainittu Antti Mikonpoika olisi ollut samoihin aikoihin ehkä yli 50 ikävuoden. Hän eli vielä 1455 (ks. yllä), mutta ei enää 1463. Larendz Otila oli Kokemäen laamanninkäräjien lm 8.1.1487, RA Finska dombrev och tingsbevis (VA FR 792). Vert. alla talon II Tuomaan nimen merkitsemistä: Thomas Otiilan ihm (talon V Tuomas Jesperinpojan jälkeen) tk 21/3 1563, VA 2151 f. 2. Nimi Otila (myöhemmin Uotila) johtunee entisestä omistajasta Olof Svärdistä. Kokemäen käräjillä 17.1.1497 laamanninsijainen Tuomas Olavinpoika antoi tuomiokirjeen Rudangon Heikki Kaltsin oikeudesta Walaysten sarj nimiseen panttiniittyy. Kirjeen loppuun on lisätty Heikin ilmoitus, että hän oli niitystä hyvittänyt sitä itselleen vaatinutta Jeppe Niilonpoikaa 7 markalla sekä lisäksi Laurens

Andersson sai 4 markkaa ja Andres Andersson samoin 4 markkaa. FMU VI 4729. Tämän kirjeen säilytyspaikka on 1600-luvulla ollut Kokemäenkartano. Sen arkistoon on Kokemäenkartanon läänin vouti Lauri Henrikinpoika (Hordeel), joka oli kotoisin Ylistaron talosta VIII, liittännyt sukunsa saantokirjeitä. Jeppe on ollut varsinainen panttaaja 30 vuotta aikaisemmin ja Antinpojat ilmeisesti saman niityn osakkaita. Selitys asioiden keskinäisestä yhteydestä voi olla se, että Jeppe on Haistilan talon I isäntä sekä Antinpojat Ylistaron talon II haltijoita, talon, joka oli ainakin vuodesta 1540 erään Hordeelin, Knuutin, hallussa. Lauri Antinpojan ikä olisi ollut 1497 arviolta 70-80 vuotta.

KNUUT 1540-52, äv 1540: 12 (koko savun tila), 1541: 9½. Karja 1540: hev 1, härkiä 2, le 9, nk 13, la 10, ny 20.75. Knut (Knut) Ylistaron mk 1546, 1552. Ylistaro on tässä lisänimenä ainoassa kylän taloista eikä talo ole ensimmäisenä luettelossa. Lm Knutt Ylistaron lk 13.1. 1545, VA Topographica Kokemäki, BFH III 215, sk 24.10.1545, BFH III 241. A-S mp: sk 1552 Knuth Hårdeli t > talon XII Sipi Pyssy (s. 236), sak.l.: Hordeli, VA 216c f. 11.

TUOMAS KNUUTINPOIKA mk 1554-88, kym 1558-86, äv 1554: 12, 1558: 9½, 1559: 10¼, 1561: 10½, 1569: 11 1/3. Kym (panneja) 1558-61: ruis 1¼-1-1-1, ohra 1½-¾-1-½, kaura 0-0-0-½, pavut ¼-1/6-0-1/6. Lv 1558-61: 14- 9½-10-? Thomas (Tomas, Tho.) Knutzss, Knutss, Knuthss, Ktss, Knuttzss mk 1554-56, 1558, 1561, 1564-65, 1570-71, kym 1561-62, 1564. Thomas (Tomas, Tho.) Knutson, Knutsson, Knuttsson, Knutzson pm 1557, mk 1559-60, kym 1559. Tho. Ca. kym 1565-67, 1569-71. A-S mp: kk 1550 Thomas Knutzsson i Ylistaro (Agnes Parman jälkeen, hänen jälkeensä vielä 7 Ylistaron isäntää ilman ibm-sanaa) sakko vahingonteosta Mattilan kylän niityillä. Etsikkokäräjien lm elokuussa 1564 Thomas Vtinnen (= ? Uotinen), VA Ylä-Satakunta KOa 51 f. 124v-126. Lm Thomas Knuttzson Ylistaro sk 1564, sk 1565, lk 15.3.1566, kk 1566, sk 1566, tk 24.3.1567, tk 4.3. 1570, kk 1570, sk 1570 ja kk 1571 eli yhteensä 10 kertaa. Oli nimismies tilivuodet 1569-70 ja 1570-71, VA 2229 f. 95v ja 2239 f. 103v. Vastoin tavallista käytäntöä hän oli myös samojen tili- vuosien käräjillä lautamiehenä. Sak kk 1560 Heikki Ruskiapää (Rudanko talo III) valtasi yhden kuorman vuodessa heiniä tuottavan niityn aff Thomas Knutsson Ylistaro, tk 21.3.1563 talon V Thomas Jäpersson t & Thomas Otiilan ibm, tk 1563 Thomas Knutsson ibm (edellä Michell Parma) huonot aidat ja sillat, kk 1565 Thomas Knutsson Ylistaro sai 40 markan sakon eräiden maiden val- tauksesta Pirkkinäisen Jaakko Juhonpojalta, kk 1567 Thomas Knutsson Ylistaro t > Harolan Simo Mikonpoika (talo I), sk 1570 Krootilan Mart- ti Heikinpoika oli väkivalloin ottanut Tomas Knutsson i Ylistaro och hans skiffesbröder osan pellosta. Hv 1571 Ylistaroby: Thomas Knutzsson rahaa 80 markkaa, ku 100, hev 2, härkiä 6, le 12, nk 8-7-7-5, la 20, oa 471:2, ny 38. Talo oli Kokemäen vaurain talonpoikaistila 1571. Thomas Canuti i Ylistaro todisti 1574 ratsumiesten muonaveron tilityksen oikeaksi, puumerkki, KA Rött nr.

Kylä- ja Mäki-Horelli sekä Malmi

De la Gardie -suvun kokoelmissa on ollut kaksi kirjettä, jotka koskevat Juho Heikinpojan henkilökohtaisia asioita sekä eräs Heikki Hordellin lahjakirje pojalle. Kokemäenkartanon voutina 1572-80 ollut e.m. Heikin pojanpoika Lauri Hordeel on ilmeisesti liittännyt Kokemäenkartanon arkistoon oman sukuarkistonsa papereita. Kartano oli lahjoitettuna 1600-luvun jälkipuoliskolla kreivi Axel Julius De la Gardielle.

HEIKKI PAAVONPOIKA Kokemäen käräjillä 12.4.1469 tuli oikeuden eteen hustrv Agnes Henricx dotter, Henric Seppäs aterleffua ja pyysi vahvistusta sille, että sin son Jøns Henricxson saa kaikki hänen ostotilansa ja koko irtaimiston hänen uskollisen ja nöyrän palveluksensa vuoksi. Luovutus vahvistettiin, RA De la Gardieska samlingen or.p., FMU IV 3375. Kokemäen käräjillä 1.9.1472 Jöns Hindrichsson syytti erästä Olof Jwlen nimistä miestä perättömistä puheista, että hän Juho olisikin Lauri Antinpojan (ks. Ylistaro talo II) poika eikä Henrich Paulssons son. Asiaa käsiteltäessä lautakunta totesi, että sama asia oli ollut esillä Ala-

Satakunnan kihlakunnantuomarin Henrik Klaunpojan johtamilla käräjillä (oli tässä virassa ainakin 1441-47, ei enää 31.1. 1449, jolloin oli Pohjois-Suomen laamanni) ja että silloin Lauri Antinpoika oli vannonut puhdistusvalan ja Henrik tuominnut Laurin ja Hans (?) Henrichssons moder syyttömiksi (huorinteosta). Olof Jwlen perui sitten puheensa, mutta sai kahdet sakot. LUB Axel Julius De la Gardien kopiokirja s. 520, FMU IV 3523. Henrich Paulsson on siten = Heikki seppä ja Hans (?) Henrichssons moder = Agnes Heikintytär, Heikki sepän leski ja Juho Heikinpojan äiti. JUHO HEIKINPOIKA on edellisten kirjeiden perusteella syntynyt ennen vuotta 1449. Vuonna 1469 hän oli jo ollut aikuinen kotvan aikaa. Kokemäen käräjillä 9.9.1473 oli Im Jöns Hårdeli, VA Ylä-Satakunta KOa 85 f. 107 r-v. Pirkkalan käräjillä 26.5.1483 11 maakuntakatselmusmiestä todisti Keijärven ja Hyhkyn kylien välisestä rajasta. Todistajista oli kolme rälssimiestä ja talonpoikaisista 6 Huittisista, yksi Ulvilasta ja Jönis Hårdell ilmeisesti Kokemäeltä. VA Ylä-Satakunta KOa 4 f. 55v, FMU III 2077, missä väärä ajoitus. Kokemäen kesäkäräjillä 22.9.1483 oli Im Jöns Hardel, RA De la Gardieska samlingen, FMU V 3975. Kokemäen laamanninkäräjillä 8.1.1487 oli yhtenä maakuntakatselmusmiehistä Jussi Hordeli todistamassa Suomenkylän ja Vinnaisten välisessä riidassa Porolanmaasta. RA Finska dombrev och tingsbevis.

HEIKKI 1540-44, äv 1540: 7, 1541: 8½, 1544: 8. Hen. lenzman mk 1540-42. Karja 1540: nichil (nimismiehenä verovapaa). Lm Heyki Hordel lk 20.2.1521, RA De la Gardieska samlingen, FMU VIII 6029. Oleff Hirnu j Cumå sochn ilmoittaa avoimella kirjeellään 21.7.1537 mm. myyneensä erään tontin -> Hendrich Hordell, RA De la Gardieska samlingen. Koke- mäenkartanossa pidetyillä etsikkokäräjillä 3.10.1545 Henrick Hordel todisti yhtenä seitsemästä, että Vuolteen koskesta oli vanhastaan kuu- lunut neljännes Pyhänskorvan tilalle, jonka silloin omisti laamanni Jöns Knuutinpoika (Kurki), VA kopio, BFH III 236. Kokemäen syyskäräjillä 24.10.1545 vahvistettiin se syytinkisopimus, jolla Hendrick Hordheli luovutti pojalleen Hendrick Hendersson irtaimen ja ostotilat. Poika oli käräjillä ja todisti yhdessä 12 valamiehen kanssa, että näin oli tapahtunut. BFH III 241.

HEIKKI HEIKINPOIKA mk 1546-76, kym 1558-73, äv 1546: 8, 1554: 8½, 1559: 10, 1569: 15½. Kym (panneja) 1558-61: ruis 1½-1-½-1, ohra 1¼-1- ½-1, ei kauraa, pavut 1/6-1/6-0-0, myös vehnä 1559: 1. Lv 1558-61: 8-8-4-? Hen. Hordel mk 1546, Hen. Hordeli mk 1552, Hen. Hordell mk 1554-58, 1560-61, Hendrich Hordel kym 1558, Hen. Hordhel mk 1559, Henrich Henrichsson kym 1559, Henrich Hen.sson kym 1560, Hen. Hordeli kym 1563, Hen. Hordell kym 1564, He. Horell kym 1565, He. He. kym 1566-67, 1569-71. Syytinkisopimuksesta 1545 ks. yllä. Kokemäen laamanninkäräjillä 25.3.1546 vahvistettiin se kauppa, jolla Madz Kopoi (= ? Ulvilan Ravaninkylän talon V Matti Kopoi) myi Henric Hordhell'ille kaiken sen, minkä Matti oli saamassa vaimonsa perintöä (Ylistarosta?) Se oli mennyt ensin pojalle, mutta tämän kuoltua isälle eli Matille, RA De la Gardieska samlingen. Hendrich Hordelen oli Kokemäen lk 26.2.1547 yksi niistä kuudesta maakunta-katselmusmiehestä, jotka olivat olleet tutkimassa Säpilän Juho Pajun (talo VI) ja hänen jakoveljiensä omistusosuuksia, RA De la Gardieska samlingen. A-S mp: sk 22.10.1550 Hendrick Hordeli sai 40 markan sakon kuten neljä muutakin siitä, että olivat myyneet 100 tiiltä för 10 öre vas- toin Kun. Majesteetin mandaattia ja kieltoa. Sakkoluettelossa on lisä- ys: tässä asiassa annettiin mahdollisuus tehdä sopuratkaisu Jumalan tähden ja heidän köyhyytensä vuoksi (oltiin pahan katokesän jälkei- sessä syksyssä). Lk 7.2.1551 Biril kirjuri tuomittiin saamaan vtoff Hendrick Hordel ne 9 markkaa, minkä oli velkaa Biril'ille. Aikaa maksuun annettiin kuusi viikkoa. Lk 1551 tuomittiin Henrick Hordell (saamaan?) alle herrens rettigheter koko pitäjältä. Määrättiin 6 miestä jakamaan emillan Hindrick Hordel oc hans syster Kadrin äidin perintö, niin irtainta kuin maata, ja sen mitä sisarelta jää puuttumaan maasta, korvatkoon Heikki rahalla. Kev 20.4.1551 Hendrick Hordel km Ylis- tarossa, Hendrick Hordeli ei maksanut "herrens skatt", sakko 3 markkaa (muuta samasta syystä sakotettuja 13). Kk 3.8.1551 Hendrick Hordeli t > Jons Heino (Ylistaro talo XIII), Hendrick Hordeli ei ollut tehnyt päivätöitä kuninkaankartanoon (kaikki 12 tästä syystä sakotettua oli-

vat Ylistaron kylästä). Sk 23.11.1551 Thomas Kärickainen (Kuoppala ta- lo II) tuomittiin saamaan af Hendrick Hordel sen 4½ markkaa, minkä Tuomas oli maksanut hänen puolestaan i kongens vtgerder. Maksuaikaa oli kolme viikkoa. Sk 1551 Hendrick Hordel huonot aidat ja sillat. Lk 6.2.1552 uusittiin kihlakunnantuomarin antama velvoitus kaikille niille, joilta Hendrick Hordel oli saamassa, maksamaan velkansa. Sk 16.12.1552 Henrich Hårdeli t > talon X Tuomas Torkkeli, Henrich Hårdeli tuomittiin saamaan talon III Esko Snalilta asianomistajalle kuuluva sakko-osuus, Henrich Hårdeli puolestaan velvoitettiin maksamaan 4½ markan velkansa Torttilan Juho Heikinpojalle (talo Ib), Henrich Hårdeli huonot aidat ja sillat. Vuonna 1554 Hendrich Hordeell aff Ylistarobö lainasi Kokemäenkar- tanosta kauraa 2 puntaa ½ pannia (= 12½ pannia) vuoden takaisinmaksun ajalla. VA 1972 f. 86v. Sak tk 1553 Henrich Hordeli t > Markku Kalinen (Kakkulainen talo XII), sk 1553 Hendrich Hordel t & Reko Sonni (Sonnila talo I), kk 1554 Henrich Hordel sai 24 markan sakon neljästä lihashaavasta, jotka hän oli lyönyt Reko Sonniin ja Reko yhdestä mustelmasta. Kk 1555 Matti Köönikkä (Paistila talo I) herjaus > Hen. Hordell. Lk 23.2.1557 Vitik- kalan Sipi (talo II) oli herjannut Henrich Hordell'ia pyöveliksi ja hirsipuun ruuaksi. Tk 21.11.1558 Hen. Hordell Ylistaron sai 3 markan sakon, syy? Kk-sk 22.9.1559 Hen. Hårdell t > talon VII Simo Piitari, sk 20.1.1560 Simo Piitari t pyhäpäivänä > Hendrick Hordell, tk 18.3. 1560 Hendrick Hårdell vastuupakoilu, kevk 3.7.1562 Hen. Hordeli Ylis- taro t > Heikki Olavinpoika karjapaimenen vaimo, sekä karjapaimen sai sakot Heikin herjaamisesta, tk 1563 Hen. Hordell huonot aidat ja sillat, kk 4.9.1568 Hen. Hordell Ylistaro huonot aidat, sillat, tiet ja ojat, ei humalatarhaa, sk 18.11.1570 Hendrich Hordell i Ylistaro huonot aidat, sillat, tiet ja ojat, ei humalatarhaa, kk 1571 Hendrich Hordell ei tehnyt päivätöitä kuninkaankartanoon. Henric Hordell oli nimismies tilivuoden 1568-69, VA 2219 f. 29v. Hv 1571 Ylistaroby: Hen. Hordell ku 90, hev 2, härkiä 4, le 6, nk 1-8-2-0, la 20, oa 222:4, ny 22.

BIRGITTA JUHANANTYTÄR edellisen vaimo, oli rälssisukua, jonka vaakunassa oli kolme nuolta (Monikkalan suvulla oli sama vaakunakuva). A-S mp: kevk 20.4.1551 hustru Biritta, Hendrick Hordels, tuomittiin saamaan puolet korvausta siitä hevosesta, jonka Ylistaron Kaarina-vaimon hevonen oli tappanut i hustrv Biritas eng.

Vuoden 1589 tarkastusmaakirja (VA 2401a) s. 102: Lasse Henriksson till Växiö omisti Ylistarossa 16 äyrin tilan, joka oli hänellä isän perin- töä. Se oli nyt rälssiä (Lauri oli aateloitu 1576, ja hän nimitti itseään pääkartanonsa Kangasalan Vääksyn mukaan). Maakirja lisää: tuohon 16 äyriin sisältyy 3 äyriä Kuoppalan kylässä. Se on ollut Ylistaron tilan alainen ikimuistoisista ajoista (aff hedenhöss). Ks. Kuoppala talo II. kuninkaan lohikalastamoissa joka kolmanteen päivään "kuten vanha tapa on ollut". FMU VIII 6375.